

23314

22314. II. C. f

Prav lepe
molituvne bukvice,

imenovane

VSAKDANJI KRUH,

v kterih se najdejo

juterne ino večerne molitve,

per

sveti maši, spovedi ino obhajilu,

ino mnoge druge

potrebne molitve, litanije ino pesmi.

Spisane od

Jurja Verdineka,

fajmoštra v Selih.

Tretji natis,

pomnožen od

eniga mašnika iz Lavantinske škofije.

V Celji 1859.

per Jožefu Gajgerju, bukvarju.

**Z dovoljenjem visokiga, prečastitiga Lavantin-
skega Škofijstva.**

PREDGOVOR.

Prav po pravici so častitlivi Gospod Juri Verdinek, ki so vam, ljubi Slovenci! v letu 1820 pričejoče bukve v roke podali, jih vsakdanji kruh imenovali, zakaj lepe so molitve, ki se v njih znajdejo: molituv je pa to za človeško dušo, kar je kruh za telo. Kruh telo per življenji obderži, ga redí ino mu rast daje: ravno to podelí pa duši molituv. Le poslušajte ne mene, ampak služabnika božjiga, ki je v molitvi mojster bil. Ta je sveti Janez Klimak, in (na 28. stopnji v paradiž) tako le govori: „Molituv je združenje „z Bogam, ohranjenje sveta, sprava grešnika z „Bogam, mati svetih solz, pa tudi njih hči, most čez „valove skušnjav, zavetje pred britkostmi, zatír „prepíra, opravilo angelov, živež vsih duhov, „našo prihodno veselje, našo večno opravilo, stu- „denc vsih čednosti, sprošnica božjih darov, du- „hovna rast, hrana duše, razsvetlenje uma, „sekíra obupanja, kazavka vupanja, odganjavka „žalosti, odpodivka jeze, znamnje prihodne časti“.

„Sveti Avguštin pa pravi: „Molituv je sveti duši „zavetje, dobrimu angelju tolažek, hudiču osramotenje“.

„Molituv,“ pravi Kasiodor, „razjasni serce, „odtegne od posvetniga, očisti od grehov, „vzdigne k večnimu, stori serce pripravniši ino „vredniši duhovne darove prejemati“. Te ino takšne lastnosti vsi cerkveni očeti molitvi perpisujejo, ino kako bi drugači zamogli, ker se njih besede na toljkih krajih svetiga pisma, v toljkih zgledih cerkvenih zgodb spričane najdejo? Mojzes je molil, ino sovražniki so bili po roki Jozueta pokončani; Elija je molil, in Bog je nebo zaperl, de ni dežilo čez terdovratne malikovavce polšterto leto, je spet molil in Bog je dal rodoviten dež spreobrnjenim. Preroki so molili, in znanje časa Zveličarjoviga prihoda dobili; Marija, Divic kraljica, je v sveti molitvi po Zveličarju zdihovala, ino vredna postala, kar nikdar v njeno ponižno serce ni prišlo, de je njej sami angelj oznanilo prinesel, de bo diviška mati Zveličarja. Kristjani so za svojiga poglavarja svetiga Petra molili, in angelj je prišel, in ga iz ječe rešil. Sveti Štefan je molil, in kervožejin Savel postane krotka ovca čede Jezusove in njenin močen apostelj. Sveta Cecilija je molila, in sebi ino svojimu ženinu dvojin venec divišstva in mučenstva izprosila. O! molituv prevelike reči zamore: le pomislite, kaj se od Tobija, od Susane, od Judite in mnogih drugih v svetih zgodbah bere, in gotovo bote molituv s svetim Avguštinam ključ imenovali, ki v roki pravičniga same nebesa odpre, in usmilenje božje na nisko zemljo perpela.

Saj še veliki grešniki po molitvi zgubleno gnado nazaj dobiti zamogo: David je milo k Bogu zdihaval, in greha zbrisanje dobil; Peter je bridke solze pretakal, in Jezus ga je poglavarja cerkve storil; Magdalena je per Jezusovih nogah svoje velike madeže v solzah utopila, in Dizmas po velikih grehah obljubo svetiga raja zadobil.

Po tem takim pač lahko spoznaš, pobožni bravec! de se bukvam z lepimi molitvami po vsi pravici vsakdanji kruh pravi. Kako bi si molitve za svojo vsakdanjo tovaršico, če ne za vedno spremljavko ne izvoljili, s katero toljko zamoremo? „Bog hoče,“ pravi sv. Krizostom, „de z molitvijo dobimo, kar dobiti želimo“. Veliko človeška umnost iztuhta, mnogo človeška pridnost izpeljá, rast in obstajo pa le Bog dá. Kaj pomaga kmetu pridnost ino umnost, ako Bog dobro oskerbleni njivi potrebne toplote ali mokrote ne dá, ali perpustí, de se hudi oblaki nad blagam polja izpraznejo? Bog sicer po svoji neskončni milosti tudi večkrat takim veliko časne sreče podelí, ki se malo za molituv menijo in prijete dobrote v njegovo razžaljenje obračajo, zato ker na tim sveti še ni kraj plačila; tudi zato, pravijo cerkveni učeniki, de dobre dela, ktere taki ljudjé zunaj stanu božje gnade opravljajo, na tim sveti plača, ker jih v večnosti plačati ne zamore. Kar pa pravo blago kristjana zadene, namreč sveto življenje in po smerti večno uživanje božjiga obličja, ga pa Bog, tako dober ko je, vender le brez molitve ne da. Večna Modrost, Jezus Kristus, ni vedel, nam boljšiga perpomočka za čednost perporočiti, ko molituv:

„Molite,“ je djal aposteljuam, „de v skušnjavo ne padete;“ On sam je aposteljne moliti učil, njim ino nam pogosto moliti ukazoval, sam cele noči premôlil in v molitvi svoje življenje sklenil. Zatoraj tudi vsi sveti učeniki cerkve molituv tako zlo perporočajo. Sv. Hironim pravi: „Kogreš iz hiše, se z molitvijo okovari, ko prideš iz pota, te naj molituv sprejme, prej de se hočeš usesti, de bi si truplo počilo, si z molitvijo dušo podživi“. In kako bi zamogel človek, ki se vsak dan v toljki nevarnosti znajde, svojo večno srečo zgubiti, kter dan lén v molitvi biti, ker ga le ona sama nesreče prevarje! „Kdor hoče vedno v tovarštvu z Bogam stati,“ velí sv. Izidor, „naj pogosto moli ino bere. Zakaj, kadar molimo, *mi* z Bogam govorimo, ko pa beremo, Bog z nami govori“. „To je zdravilo tistiga,“ pravi sv. učnik dalej, „ki se pod vročino skušnjav puti, de koljkrat je od kakiga greha zadét, toljkrat molituv podloži, ker pogostna molituv naganjanje hudiga potere“. „Človek, ki divjo zver zagleda, na drevo zbeží, tak, če te hude misli nadlegujejo, po molitvi k Bogu zbeži. Voda pogasi ogenj, molituv pa skušnjave,“ pravi sveti Janez apat. Zdaj smo v dolini solz, molituv pa stori, de velikrat težav ne čutimo, večkrat, de če jih ravno čutimo, jih pa Bogu podverženi v zveličanje s pripravno voljo prenesemo. Tega nas med drugimi sv. Avguštin prepriča, ki v hvaležnosti tako le k Bogu govori: „Ako moja duša, o Gospod! k Tebi zdihuje, in tvojo neizrečeno lepoto premišljuje, me teža mesa manj teží, hrup razmišljenja potihne, ložje težo umirjčnosti ino

revšine nosim, vse je tiho, vse mirno, serce gori in duša v veselji plava“.

O kak smo vender kesniga in zmoteniga serca, velikrat zdihujemo, kak hudo de nam je; velikrat besede tratimo, kak hudoben de je svet, orodje pa zanemarimo, ki revšino odbija. Saj smemo ino zamoremo pred Boga v molitvi stopiti, koljkrat in kadar hočemo. „Kraljevi dvor in kraljeve ušesa so res le nekterimu odperte, božje pa vsakimu, ki hoče,“ pravi sv. Krizostom.

Res je, de se z nargorečiši in nar boljši molitvijo vsih časnih zlegov ne vbranimo: Jezus kelih terpljenja, kateriga je sam pil, tudi tem svojim piti ponuja, in dobrotljivi Bog nam po svojih modrih sklepih mnoge težave pošilja, jeli za to, de se preveč v ta svet ne zagledamo, ali, de se iz smertniga spanjo zdramimo, ali, de za poprejšno življenje pokoro delamo, ali pa, de si zasluženje za večnost z njimi množimo. Vender nam pa Jezus tudi za odvernjenje časnih zlegov, za podeljenje časne sreče vелеva moliti, in ker nam vелеva, nas gotovo tudi uslišati hoče, ako prošena reč ni našimu pridu na poti. On je tudi z revami obložene vselej ljubeznivo sprejel, in jim težave odvzel, nam obljubil, de nam bo Oče dal, kar v njegovim imenu prosimo. Torej sme vsak kristjan za časne dobrote moliti; vender pa vselej, kakor je On sam molil: „Ne moja, ampak tvoja volja se naj zgodi“.

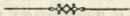
Molituv pa, kakor nas katekizem učí, de more biti, ponižna, v grevengi nad grehi storjena, zavupliiva, stanovitna, na zasluženje Jezusa vperta, ino v njegovim imeni, s prepušenjam v

božjo voljo opravljena, ino z lastnim perzadevanjam sklenjena bo vselej uslišana: Bog bo, jeli to dal, za kar prosimo, ali pa veliko kaj boljšiga, jeli bo dobroto dal, katero želimo, ali pa serčnost, de bomo zadovoljni, in še veseli, ako nje tudi ne dobimo. Kdor pa s pripravnim sercam ino iz ljubezni do Boga pohlevno svoje težave nosi, je bolj srečen, kakor de bil vse prejel, za kar je kolj kedaj prosil; njegove težave so mu veliki zakladi za večno življenje.

Naj ti bo torej, ljuba duša! molituv vsakdanji kruh. Kadar kolj čas imaš, mōli, kadar ga pa nimaš, pa delo Bogu daruj. Le greha se vedno varji, po tem bo vse molituv, karkolj počneš; zakaj „vedno mōli,“ pravi častitlivi Beda, „kdor vedno po volji božji ravná“.

Spomni se v svoji molitvi tudi Gospoda Verdineka, katerih je Bog 26. d. svečana 1836 iz tega sveta poklical, pa tudi mene, ki ti njihove bukve z nekterimi molitvami, pesmami ino svetimi podobami pomnožene in semtertje nekoliko popravlene spet v roke podam.

„Pōjte, pōjte hvalo našimu Bogu; pōjte, pōjte hvalo našimu Gospodu“. (Psalm. 46, 7.) „Dajte hvalo vselej Bogu ino Očetu za vse v imenu Gospoda našiga Jezusa Kristusa“. (Efež. 5, 20.) „Bog vas napolni z vsim veseljam ino miram v veri“. (Rim. 15.)

I. Juterna molitev.

V imeni Boga Očeta †, kateri me je stvaril, ino mojiga križaniga Gospoda Jezusa † Kristusa, ki me je skoz svojo sveto rešno kri odrešil, ino svetiga Duha †, ki me je posvetil, hočem vstati, kakor služabnik k delu svojiga Gospoda. Amen.

Ako sim ravno prah ino pepel, bom vender s svojim Bogam govoril. Pridi sveti Duh, napolni serca vernih, ino užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Molituv.

O Gospod, vsigamogočni Bog! ki si nam podelil, današni dan doživeti, daj nam tudi moč, de dones v noben greh ne pademo, temuč vse svoje misli, besede

ino djanja le po tvojih zapovedih ravnamo, ino v vsih rečeh tvojo sveto voljo dopolnimo.

O moj **Bog**, v pričo kteriga se znajdem, molim **Te** svojiga **Stvarnika** ino **Gospoda**. Zahvalim se **Ti** za vse dobrote, ktere sim od **Tebe** na duši ino telesi prejel, sosebno pa za to, ker si me skoz **Jezusa Kristusa**, svojiga **Sina** odrešil, h keršanstvu poklical in mi čas dodelil, vse svoje grehe spokoriti, in si večno življenje s tvojo sveto gnado zaslužiti. **Amen**.

(Zdaj v kratkim obudi tri čednosti).

O moj **Bog**! terdno verujem vse, kar katoljška cerkuv veruje: poterdi me v moji veri. V **Tebe** vse svoje zavupanje stavim, in ne bom k sramoti vekomaj. Iz celiga serca **Te** ljubim, iz ljubezni do **Tebe** vse svoje grehe sovražim, ino **Te** prosim, de me dones v noben greh pasti ne pustiš. **Amen**.

(Ponovi oblubo svetiga kersta).

Odpovem se hudiču, njegovimu napuhu ino vsemu njegovimu djanju. **Tebe** samiga, moj **Bog**! se hočem deržati, in

želim ko dober kristjan živeti. Vse obljube,
ktere sim per zadni spovedi storil, zdaj
ponovim. Prosim Te za gnado, de se k
novi spovedi ino k svetimu obhajilu prav
perpraviti zamorem. Amen.

Oče nas . . . Češena Marija . . .

Ko se je večer storil, je Jezus množico od Sebe odpravil, in je šel Sam na goro molit. (Mat. 14, 23. Mark. 6, 45. Jan. 6, 15.)

II. Večerna molitev.

V imeni Boga † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha. Amen.

Ako sim ravno prah ino pepel, bom vender s svojim Bogam govoril. Pridi sveti Duh! napolni serca vernih, in užgi v njih ogenj svoje ljubezni. Verujem, o moj Bog! de si tukaj ino povsod pričujoč; ponižam se pred Tebo, ino molim tvojo neizrečeno visokost, ki si edin v naturi, trojin v peršonah. Spoznam, de si Ti nar vikši, nar mogočniši Bog, jaz sim pa prah ino pepel. Torej se ponižno podveršem tvoji oblasti, katero čez mojo življenje imaš: Ti si mi ga dal, in mi ga boš spet vzel, kadar bo Tebi dopadlo.

(Zahvali Boga za vse gnade).

O dobrotlivi, milostlivi Bog, Oča, Sin no sveti Duh! zahvalim se Ti iz vse svoje moči, ino želim, de bi Te tudi vse stvar z meno hvalile — za vse gnade ino dobroe, ktere sim današni dan na duši ino na telesi od Tebe prejel, zlasti pa, de si me pred smertnim greham

obvarval. Zakaj spoznam svojo slabost, de brez tvoje pomoči nisim v stani sovražnikom svoje duše se vstavljati.

Čast bodi tedaj Tebi, Bog Oče, Sin ino sveti Duh. Želim Te tako hvaliti, kakor Te hvalijo vsi angelji ino izvoljeni v nebesah. Amen.

(Sprašaj svojo vest; potem reči:)

O moj Bog ino moj Oče! grešil sim zoper Tebe in zoper nebesa, in nisim vreden, več tvoj sin imenovan biti. Za voljo vsih grehov, ktere sim dones ino celi čas svojiga življenja storil, je meni iz celiga serca žal, za to, ker si Ti iz njimi razžaljen, ki si nar vikši ino vse ljubezni vredna dobrota; ki vse dobro ljubiš, ino vse hudo sovražiš. Prosim Te, odpusti mi moje grehe zavoljo tvojiga Sina Jezusa Kristusa, ki je za nas na svetim križu umerl. Terdno sklenem, skoz tvojo gnado ino pomoč, za naprej tvoje svete zapovedi zvesto spolnovati, ino tvojo voljo vselej dopolniti. Amen.

Molimo.

Prosimo te, o Bog, de naše prebivališe objišeš, ino vso hudobo naših sovražnikov daleč od nas odverneš. Zapovej svojim svetim angeljem, da bodo per nas

prebivali, ino nas v tvojim miru varvali.
Amen.

Odverni od nas, o Gospod! to noč vse skušnjave hudiga duha, ino dodeli, de v tvoji ljubezni ostanemo. Skoz Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

(Poprej, de se vležeš, reci:)

Oče nebeški, Jezus, Sin božji ino Troštar sveti Duh, sveta Trojica, edini Bog! v tvojim imeni ino k tvoji časti se hočem zdaj k počitku podati.

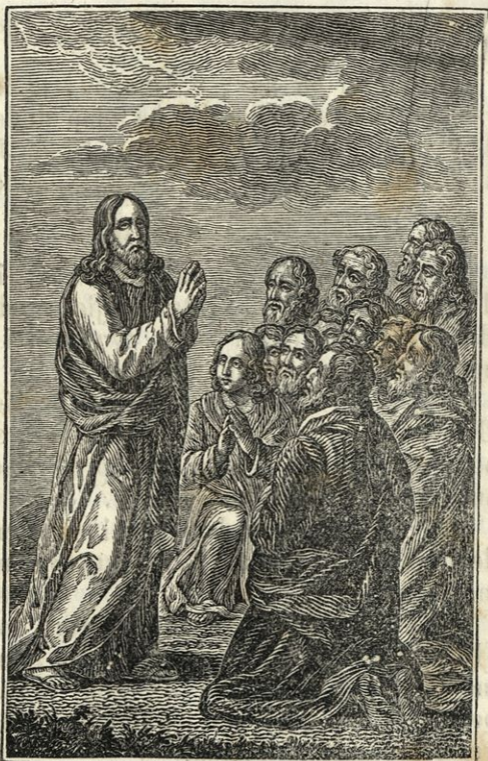
Ljubezniva mati Jezusova, prečista Družica Marija! tvoji veliki pomoči se prepovčim leto noč: vari me pred vsem huim, zlasti pa pred greham.

Sveti angelj varh! skerbi za mene, de ne bo sveta rešna kri Jezusova nad mem zgublena.

Vsi svetniki bošji ino patroni moji (I. I.) sprosite mi vse potrebne gnade ino pomoč, de kakor se zdaj k časti božji vležem, tako tudi k časti bošji jutre veselo vstanem. Amen.

Obvari ino požegnaj me vsegamo- gočni ino milostlivi Bog, Oče †, Sin † ino sveti † Duh. Amen.

Jezus, Marija, Jožef, vam izročim svojo dušo. Amen.

Položi serce na altar,
Bogu prijeten bo tvoj dar,
De jezik moli, duh molči,
Je prazen vek, molituv ni.

III. Molitve k sveti maši.

(Pred sveto mašo).

O Gospod Jezus Kristus! darujem Ti ofer svete maše k spominu tajistih dveh ofrov, ktere si Ti opravil, eniga per zadni večerji, ko si kruh ino vino v svojo presveto telo ino kri spreobernil, drugiga pa, ko si na svetim križu za odrešenje celiga človeštva sam sebe Bogu Očetu kervavo daroval.

Sprejmi, o Gospod! ofer svete maše k tvoji časti ino k zveličanju moje duše, ino za vredno zahvalo vsih meni ino celimu svetu dodelenih dobrot, za pomoč ino odrešenje vsih vernih duš v vica. Amen.

Začetik svete maše.

O moj Bog! ne vupam si svojih oči proti nebesam povzdigniti, zakaj jez sim grešen človek, in število mojih grehov je preveliko postalo. Pred Tebo sim hudo storil, in v pričo Tebe velikrat grešil; to zdaj spoznam pred nebam ino

zemljo. Pa Ti, o Gospod! si poln milosti, in odpustiš grehe vsem, ki Te iz celiga serca za odpušanje prosijo. Usmili se tedaj čez mene ino usliši me, kadar k Tebi v svoji revšini vpijem, ino svojo zavupanje samo na tvojo milost stavim. Daj se omečit skoz molituv svoje cerkve, ki za mene ino za vse grešnike gnado prosi. Oborni spet svoje oči na me, in daj mi večno življenje. Amen.

Kadar mašnik k altarju gredo.

Odvsemi nam, prosimo, o Gospod! naše grehe, de bomo vredni v narsve-tejšo z čistim sercam stopiti. — Prosimo Te skoz zasluženje tvojih svetnikov, katerih svetinje se tukaj znajdejo, ino vsih drugih svetnikov, de nam milostlivo vse naše grehe odpustiš. — Gospod, usmili se čez nas! Kristus, usmili se čez nas! Gospod, usmili se čez nas!

Kadar mašnik „Gloria“ molijo.

Čast ino hvala Tebi, o Bog! na visokosti, ino mir ljudem na zemlji, ki so dobre, svete volje. Hvalimo ino častimo Te, molimo ino povzdigujemo Te, za-

hvalimo se Ti zavoljo tvoje prevelike časti: **Gospod Bog**, kralj nebeški, **Bog Oče** vsegamogočni, **Gospod**, edinorojeni **Sin**, **Jezus Kristus**: **Gospod Bog**, **Jagne božje**, **Sin Očeta**! — **Ki odjemleš grehe sveta**, usmili se nas! **ki odjemleš grehe sveta**, sprejmi našo prošnjo! **Ki sediš na desnici Očeta**, usmili se nas! **Ker Ti sam si sveti**, **Ti sam Gospod**, **Ti sam Narvikši**, **Jezus Kristus** s svetim **Duham** v časti **Boga Očeta**. **Amen**.

Po „Oremus“, to je: **Molimo**.

O vsegamogočni Bog! stori s svojo gnado, de v nas vera, vupanje ino ljubezen raste, de samo to ljubimo, kar Ti zapoveš, in si tako zaslužimo, kar si nam obljubil. **Skoz Jezusa Kristusa**, **Gospoda našiga**. **Amen**.

Molimo.

O Bog, ki dobro veš, de po svoji človeški slabosti ne odidemo premnogim nevarnostim, v katerih se znajdemo: stori nas močne na duši ino na telesu, de bomo zamogli s tvojo pomočjo prestati, kar zavoljo svojih grehov terpeti moramo. **Za**

to Te prosimo skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

K Episteljnu

znaš brati iz lista sv. Pavla na Rimce. 12, 9.

„Sovražite hudo, ino deržite se dobriga. Ljubite se z bratovsko ljubeznjo med sebo, ter pridite s spoštovanjam eden drugimu naprot. Ne bodite leni v skerbi; bodite goreči v duhu; služite Gospodu. Bodite veseli v vupanju, v nadlogah poterpežlivi, v molitvi stanovitni, podelite revnim vernim v potrebah od svojiga. Jemlite radi pod streho; molite za te, ki vas preganjajo, in nikar njih ne preklinjajte. Veselite se z veselimi, in žalujte z žalostnimi“.

Pred Evangeljam.

Očisti moje serce, o Gospod! od vsih grehov, in napolni ga z darimi svojiga svetiga Duha, de me bo tvoja sveta beseda vselej veselila, in v meni obiln sad obrodila za večno življenje. Amen.

K Evangelju

znaš brati iz sv. Luk. 13, 23., ino sv. Mat. 7, 13.

† V tistem času je nekdo k Jezusu rekel: **Gospod**, ali jih je malo, ki bodo izveličani? On je pa rekel k njim: **Perzadevajte si**, skoz vozke vrata noter iti, ker vam povem, de jih bo veliko iskalo noter priti, to de ne bodo zamogli. — **Pojdite noter skoz vozke vrata**; zakaj vrata so široke, in pot je prostorn, ki k pogublenju pela, in veliko jih je, ki po njem noter grejo. **O** kak tesne so vrata in kak vozek je pot, ki v življenje pela, in malo jih je, ki ga najdejo!

Ali pa moli to molituv.

Sveti Evangelj je, o **Jezus!** tvoja beseda, katero si **Ti** sam z lastnimi ustami govoril; je prava ljuč nevernikam, in razsvetlenje celiga sveta. **Oh** daj mi svojo pomoč ino gnado, de v tvoji besedi vselej obilno veselje najdem, jo rad poslušam, v zveličanje svoje duše sprejmem ino vredno v sercu ohranim. **Amen.**

Kadar se „Kredo“ moli.

Verujem v ediniga samiga Boga, v Očeta vsegamogočniga, ki je vse reči stvaril, ino obderži; ino v Jezusa Kristusa, njegoviga edinorojeniga Sina, ki je zavoljo nas človek postal, na križu umerl, od mertvih vstal, v nebesa šel, ino bo od ontod spet prišel sodit žive ino mertve. Verujem tudi v svetiga Duha, našiga posvečovavca, ki od Očeta ino Sina izhaja. Verujem v eno, sveto katoljško cerkuv, gmajno svetnikov, odpušanje grehov, vstajenje mesa in večno življenje.

Verujem vse te resnice, o Bog! zato, ker si jih sam Ti razodel, ki si večna resnica ino modrost. Oh oživi čedalje bolj leto mojo vero, ino stori, de se bodo moje dela vselej po njej ravnale. Amen.

Ako bo pridiga, se zna moliti ali peti:

Za svet Evangelj Te, o Jezus, hvalimo, — po njem se ravnati, obljubimo vsi, — in rajši še tudi življenje zgubimo, — ko de bi postali svet' ver' nezvesti. — O pošlji še svetiga Duha med nas, — de uma temnote in serca ves mraz —

skoz živo besedo od nas proč odžene,
in k svetim' življenju nas vse prenovi.

K Darovanju.

Sprejmi, o nebeški Oče, ta sveti
ofer, kateriga Ti k časti ino hvali tvo-
jiga presvetiga imena po mašnikovih rokah
prinesemo. Zgavni ofri Ti ne dopadejo,
temuč le ponižen duh je Tebi ušēci dar,
poterto ino ponižano serce ne boš za-
vergel. Darujemo Ti kruh ino vino, ktero
obojo bo v telo ino kri tvojiga Sina Je-
zusa Kristusa spreobrnjeno. Vzemi, Te
prosimo, ta ofer od nas; z žalovanjam
čez naše grehe Ti ga pernesemo, naj Ti
tedaj dopade. S tim darujemo tudi sami
sebe, nikar nas ne zaverži, de smo si
ravno nevredni, se Tebi v dar pernesti,
ampak stori nas ravno skoz ta ofer Sebi
dopadljive, ki vsak madež omiti zamore.
Pridi, o vsegamogočni Bog! in požegnaj
ta ofer, ki je k časti tvojiga imena per-
pravljen. Amen.

Kadar si mašnik roke umivajo in potem.

Omij me čedalje bolj, o Gospod, ino
čisti me od vsih mojih grehov s tvojo

gnado, de bom v vsih svojih delih čist in Tebi prijeten ofer prinašal.

Vzemi od nas, presveta Trojica! ta dar, kteriga Ti prinesemo, k časti tvojiga imena, k našimu zveličanju, za celo cerkev, v spomin terpenja, vstajenja ino v nebohojenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa. Darujemo Ti ga tudi v zahvalo za vse gnade, ktere si Devici Mariji ino vsim svetnikom podelil, ino za čast, s ktero si njih dobre dela kronal, de oni za nas, ki njihov spomin na zemlji obhajamo, per Tebi v nebesah prosijo. Skoz Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Predglasje (prefacjon).

Povzdigni, o Gospod! naše serca k Sebi, ino loči jih od vsega pozemelskiga, de Ti bomo vredno hvalo dajati zamogli; zakaj v resnici se spodobi, naša dolžnost je, k našimu zveličanju je, de bi mi vsi Tebi vedno in povsod hvalo davali, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! ki si s svojim edinorojenim Sinam ino svetim Duham edini Bog, edini Gospod, ne v edinosti ene same osebe (peršone), temuč v Trojici ediniga bitja. Kar nam-

reč po tvojim razodenji od tvoje časti verjemo, to od tvojiga Sina, to od svetiga Duha brez vsega razločka spoznamo: de se v spoznanji praviga ino večniga Božanstva v osebah razločnost, v bitji edinost, ino v časti enakost ima častiti. Ki jo hvalijo angelji ino veliki angelji, kerubi ino serafi, ki ne nehajo vsaki dan klicati z enim glasam, rekoč:

Sveti, sveti, sveti, si Gospod Bog Sabaot, nebesa ino zemlja so polne tvoje slave (časti).

Hvala mu, ki pride v imeni Gospoda, Hosana po višavah!

Ko „Sanktus“ odzvoni.

O nebeški Oče, ki si poln milosti, pred tvoj tron se veržemo, in Te prosimo skoz Jezusa Kristusa, de té darove požegnaš ino iz naših rok milostlivo vzameš, za svojo celo cerkev, za papeža (I.), za našiga škofa (I.), za cesarja (I.), za naše Gosposke ino za naše starše, žlahto, dobrotnike, prijatle, sovražnike ino za vse pričejoče, ki Ti ta ofer darujejo.

Naj Ti dopade, o Gospod! naša služba, ker se s presveto Devico Marijo

ino z vsimi svetniki sklenemo, ki s Tebo v nebesah kraljujejo.

Oni so naši bratje, ino udje ravno tega telesa, kakor mi, namreč svete cerkve: stori tedej, de nas njihova ljubezen v naših revah ino nadlogah podpira, ino dodeli po njihovi prošnji, de povsod tvojo mogočno pomoč občutimo, in se po smerti v njihovi družini veselimo. Skoz Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

K povzdigovanju sv. rešniga Telesa.

Skoz mašnike svoje cerkve posvetiš, o Bog! na altarji kruh ino vino, de so te reči za našo izveličanje ravno tako v telo ino kri tvojiga preljubezniviga Sina Jezusa Kristusa preobernjene, kakor se je per večerji pred njegovim terplenjam zgodilo, ko je On sam kruh v svoje svete roke vzel, ga posvetil ino svojim vučencam dal, rekoč: „Vzemite ino jejte, zakaj to je moje telo, ki bo za vas dano“.

Češeno bodi, o presveto rešno Telo, ki si bilo iz Marije Divice rojeno ino za nas na križu umorjeno. Amen.

K povzdigovanju sv. rešne Kervi.

Jezus Kristus je tudi kelih vzel v svoje svete roke, ga je posvetil ino svo-

jim vučencam podal, rekoč: „Pijte vsi iz njega: zakaj ta kelih je nova zaveza v moji kervi, ki bo za vas prelita“.

Češena bodi, o presveta rešna kri! omij me od vseh mojih grehov, ino očisti me tako, de bom večniga življenja vreden. Amen.

Po povzdigovanji.

O Bog! nebeški **Oče!** to presveto Hostjo, ki je bila na križu darovana, **Ti** oframo k spominu vsih skrivnost, zlasti pak smerti, od mertvih vstajenja ino v nebohojenja tvojiga **Sina Jezusa Kristusa,** našiga **Izveličarja.** Oh poglej, dobrotlivi **Oče!** na tega svojiga **Sina,** ki se sam **Sebe** za nas daruje. Oglej se tudi na nas z dobrotlivim očesam, in pusti naš ofer ino našo molituv **Tebi** dopasti, kakor **Ti** je dopadel ofer pravičniga **Abeljna,** očeta **Abrahama** ino velikiga mašnika **Melhisedeka:** daj ta ofer skoz roke svojiga svetiga angelja na svoj altar v nebesa pred svoj častitliv tron pernesti, de bomo skoz vživanje **Telesa** ino kervi našiga **Izveličarja** z nebeškim žegnam ino gnadami napolnjeni. Amen.

Jez sim živi kruh, ki sim iz nebes prišel.
Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj.
Jan. 6, 51. 52.

K „Pater noster“.

Oče naš, ki si v nebesah i. t. d. —
 Reši nas, milostlivi Oče! od vsih prete-
 čenih, pričejočih ino prihodnih zlegov, ino
 podeli nam na prošnjo prečiste Marije
 Divice, svetih aposteljnov Petra ino Pavla,
 Andreja ino vseh ljubih svetnikov — mir
 v naših dnevah, de bomo vsih grehov
 prosti, ino pred vso zmoto obvarvani.
 Skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našiga.
 Amen.

K „Agnus Dei“.

Jagne božjo, ki odjemleš grehe sveta,
 usmili se nas, in daj nam svoj mir! —
 O Jezus! ki si nam skoz svojo smert na
 križu gnado, milost ino mir zaslužil: ne
 gledaj na našo nevrednost, temuč na vero
 svoje svete cerkve, ktera Tebe prosi:
 Daj nam skoz ta presveti Sakrament
 tajisti mir, kateriga svét ne more dati.
 Vari nas pred vsem greham ino vsem
 hudim; stori, de se stanovitno tvojih za-
 poved deržimo, ino ne dopusti, de bi se
 kdaj od Tebe ločili. Amen.

K sv. Obhajilu.

O Gospod! jez nisim vreden i. t. d. —
 Moj Bog ino Gospod! ki si pravi živi
 kruh, in si za to iz nebes na zemljo pri-
 šel, de bi vsi, ki Te vživajo, ne umerli,
 temuč večno življenje imeli: bodi Ti živež
 moje duše; stori, de skoz moč tvojiga
 Telesa v Tebi ostanem, ino Ti v meni;
 de vse pozemeljske reči zaničujem, ino
 samo Tebi živim. Napoji me, o moj
 Izveličar! s svojo kervjo, ktera je bila
 na križu za moje odrešenje prelita. Tvoja
 kri, o Jezus! naj pogasi v meni vse ne-
 čimerne ino hudobne želje; naj pa po-
 množí v meni to sveto žejo po Tebi, de
 bi vedno s Tebo sklenjen bil, in Te po
 smerti vekomaj vžival ino hvalil. Amen.

Po sv. Obhajilu.

Kaj bom povernil Gospodu za vse
 gnade, ktere mi je skazal? Vredne darove
 Mu bom daroval: moje serce bo od sve-
 tiga veselja Gospodu hvalo prepevalo;
 z zavupanjam bom na njegovo ime klical,
 ker me je z dobrotami preobložil.

K „Oremus“.

O Bog! ki si nas v časnim življenju s Telesam ino Kervjo svojiga, ediniga Sina nasitil, dodeli nam to gnado, de skoz ta Sakrament vredni postanemo, v večno življenje vzeti biti, v katerim Te bomo vekomaj gledali ino vživali. Za to gnado Te prosimo skoz Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

K žegnu.

O presveta Trojica! daj nam gnado, de sad tega presvetiga ofra dosežemo ino obderžimo. **K** temu nas požegnaj vsegamogočni Bog, Oče †, Sin † ino sveti † Duh. Amen.

† Začetek evangelja sv. Janeza.

V začetku je bila Beseda (Jezus), ino Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je skoz Njo storjeno, ino brez Nje ni nič storjeno, kar je storjeniga. V Njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In ljuč v temi sveti, ino tema nje ni zapopadla. Bil je človek

od Boga poslan, ki mu je bilo ime Janez. Ta je prišel za pričovanje, de bi pričoval od ljuči, de bi vsi verovali skoz njega. On ni bil ljuč, ampak, de bi pričoval od ljuči. Bila je prava ljuč, ktera razsveti vsakiga človeka, ki na svet pride. Na sveti je bila, in svet je skoz Njo storjen, in svet Ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi Ga niso sprejeli. Kolikor pa jih je Njega sprejelo, jim je dal oblast, božji otroci postati, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. **In Beseda je meso postala**, in med nami prebivala, in vidili smo njegovo čast, čast kakor Edinorojeniga od Očeta, polniga milosti in resnice.

Druga sv. maša.

K začetku.

Oglej se, ves usmileni Oče, iz visokih nebes na prijetno daritev, katero Ti hočemo zdaj darovati. Je narsvetejši daritev Tvojega edinorojenega Sina, katero Ti je na altarji križa daroval za zveličanje sveta. Bodi milostljiv nam ubogim grešnikom zavolj te presvete daritve. Spoznam, de nisim vreden, svojih oči povzdigniti k svetim nebesam, ker sim Tebe, svojega Boga in Stvarnika toliko krat razžalil, in sim toliko hudo ravnal tvojim svetim zapovedim nasprot z mislimi, besedami in v djanji. — Pa Ti, vsegamogočni Oče, Ti Bog vse tolažbe, se me usmili, in usliši zdihovanje svojega nevredniga služabnika, ki iz dna svojiga serca obžaljuje svoje gréhe. Prizanesi mi, o Gospod! Po obilnosti svojega usmiljenja mi zbrisi moje hudobije, in odpusti mi, ki se kot zgubljeni sin od revšine svojih grehov k Tebi povračujem, in po gnadi in usmiljenju k Tebi zdihujem:

Oče, Ti Bog ljubezni,
 usmili se me!
 Jezus, Zveličar sveta,
 usmili se me!
 Sveti Duh, ti duh tolaženja,
 usmili se me!
 Maria, mati Božja,
 prosi za me ubogiga grešnika!

Gloria.

Bog, poln dobrote in usmilenja! Ti hočeš vse zveličati, ki v Te zaupajo: razodeni svojo milost tudi še nad meno, ubogim grešnikom. Usliši me zavolj zasluzenja svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa, ki je za nas grešnike križan bil in umerl, da bi s terplenjem in smertjo zbrisal grehe vsakega človeka.

O presladki Jezus! velika in prečudna je tvoja ljubezin! Tebe hvalijo in molijo nebeški angeli; tudi jaz Te hočem hvaliti in moliti, Ti edinorojeni Sin večniga Očeta. Ti sam zaslužiš, da Te ljubijo, hvalijo in povelčujejo vsi angeli v nebesih in vsi ljudje na zemlji, ker si ves usmilen in prizanesljiv, in si, večni Sin večniga Očeta iz ljubezni do nas človek postal, da bi odvzel grehe sveta.

Čast, hvala in zahvala, počesevanje
in poveličevanje Ti bodi zdaj in vekomaj!
Amen.

Splošne prošnje.

Predobrotljivi Oče, spomni se neskončne ljubezni svojega Sina, ki se je v smert dal, de bi rešil svoje ljudstvo. Pomni njegovega bridkega terpenja, ki ga je prestal od svojega rojstva do svoje smerti na križu, de bi nas grešnike spet spravil s Tebo. Z njegovim bridkim terpenjem sklenem svoje prošnje in priprošnje svetih marternikov, ki so za njim, tvojim Božjim Sinam vsi radovoljni terpenje prevzeli, in vsi veseli zavoljo njegovega imena smert prestali. Zavolj njegovega bridkega terpenja, Oče, se me usmili, in mi odpusti moje grehe!

O Jezus, tvoje terpenje mi bodi škit zoper vsako pregreho, bramba zoper vsako skušnjavo, sveti zaklad moje ljubezni in vsa sladka tolažba moje duše.
Amen.

Branje in evangeli.

Jezus, Ti dober pastir in zvesti varih vsih svojih ovčic! Ti si prišel iz gole

ljubezni na ta svet, de bi nam oznanil voljo tvojiga nebeškiga Očeta. Trudil si se brez počitka, povsod nevedne učiti, grešnike spreobračati, žalostne tolažiti, dobre poterovati. Češena bodi ta tvoja dobrotljivost, ta ljubezin! Prosim Te, ljubezni poln Jezus, moj narboljši učenik, prosim Te, obdaruj me s to gnado, de tvoje zveličavne nauke vselej z vse pripravljenim sercam sprejemem, in se v svojim djanju in nehanju vedno po njih ravnam. Ti, Gospod! si studenec večne modrosti, ljuč življenja, pot pravice; v tvojih svetih besedah najdem pot do svete popolnosti. Odpri tedaj Ti moje ušesa, de bodo zaslišale besede tvojih ust, odvrčaj moje ušesa od nečimurnosti tega sveta, in podživljaj me na potu življenja.

Gospod Jezus Kristus, Ti moč Božja, modrost Očetova, Ti si s svojimi velikimi čudeži ljudi vabil verovati in se prepričati, de si Kristus, živega Boga Sin. Tvoja ljubezin je bila tolika, tako prečudna, de so si upali tudi ubogi, bolani in narporedniši grešniki, približati se Ti, in se Te dotikati. Ti si povzdignil svoje oči proti nebesam, in si nasitil njih več tavžent z malokolikimi kruhi. Stegnil si

svoje blagoslovljene roke, in boleznj so zginile; izrekel si besedo, in hromi so hodili, slepi so vidili, gobovi so bili očišeni, hudiči so bili izgnani in mertvi so vstajali.

Bodi hvalena tvoja ljubezin, tvoja moč in oblast!

O Jezus! Ti ljuč sveta, Ti zveličanje človeštva, poglej milostljivo doli na mojo slabost! Varuj me pred hudim poželjenjem in očisti me gob pregrehe. Nihče drugi, le Ti sam mi zamoreš pomagati. Ti Vsemogočni rečeš, in zgodilo se je, zapoveš, in dopolnilo se je. Reci tedaj moji bolani duši: Ozdravljena bodi, in zdajci bo zdrava. Reci moji revni duši: Ne boj se, jaz sim tvoje življenje; in — le samo besedo reci, in moja duša bo ozdravljena.

Vera.

Presladki Jezus, Ti ljubej mojega večnega zveličanja! jaz ubogi človek, ki sim nevreden vsake dobrote in vsake tolažbe, se imam samo tvoji dobroti, tvoji ljubezni zahvaliti, de pridem od ljuči tvoje razsvetlen, pred tvoje obličje, de svojo vero tukje očitno na znanje dam.

Verujem v Boga Očeta, ki me je stvaril. Verujem v Tebe, o Jezus; Ti si edinorojen Sin večnega Očeta, Bog od vekomaj, ki si iz ljubezni do nas človek postal, vse težave človeškiga življenja preterpel in se radovoljno v smert podal, nas s terplenjem in smertjo večne smerti rešiti. Ti, o Jezus, si tretji dan od mertvih vstal, in se prikazal svojim učencam, da bi tudi naše serca z upanjem razveselil, da nas boš sodni dan z vsimi zvoljenimi k večnemu življenju obudil, ako Tebi zvesti ostanemo. — Ti si se povzdignil vpričo svojih učencov v svete nebesa, kjer v večni časti svojega Očeta živiš in kraljuješ, in od kodar boš na konci sveta prišel sodit žive in mertve. O da bi jaz takrat milost našel pred Tebo! K Tebi, ljubezni poln Jezus, zdihujem: Pomni se me v svojim veličastvi; pošlji mi iz nebes svetega Duha, Duha svetih tolažb, da me napolni s sveto gorečnostjo, oblagodari z darimi svojih gnad, obvarje pred hudim, me posvečuje in opravičuje pa poterduje, da v sveti katolški cerkvi, v veri v Boga Očeta, v Boga Sina in v Boga svetiga Duha keršansko pobožno živim in enkrat srečno umerjem. Amen.

Darovanje.

Presveti Oče, sprejmi milostljivo za nas Tebi prijetno daritev tvojiga ljubiga Sina. Ti si jo sam si pripravil, da bi bila daritev večne sprave in bi bila zadostna za zbrisanje naših grehov. Je nar svetejši, nar drajši daritev, katero je tvoj edinorojeni Sin za nas doprinesel. On je pravi vikši mašnik, ki ni ptuje daritve, temuč je svoje lastno meso na altarji križa v dar za nas dal in s svojo smertjo na križu za nas zadostenje opravil, ki smo smert zaslužili, in na celim svetu ničesar najti mogli nismo, da bi bili svoj dolg oprali. Zato se hočem oserčiti in odpušanje svojih grehov upati, zakaj našel sim studenec, h katerimu naj grem, da se svojih grehov očistim; zdravnika, h katerimu se imam poverniti, da bom ozdravel. Zdaj tedaj vem, na kaj se imam zanašati, in iz kteriga studenca si naj vso tolažbo išem. Zakaj terplenje in rane mojega Gospoda Jezusa Kristusa so studenec mojiga zveličanja in podloga, na kateri celo moje upanje terdno stoji.

Predglasje.

Moj Bog! Hvala in čast gré Tebi, o Jezus, ki si se ponižal, iz ljubezni do nas grešnikov iz nebés priti in na križu povikšan biti, de bi zadosti storil za naše grehe. Poln ran na celim telesi, visiš na križu kot hudodelnik.

O Jezus, Ti resnični Sin Božji, Ti kralj kraljev, gospod angelov, Ti krotko Jagne Božje, bodi počeševan in poveličovan. Ne morem Te zadosti hvaliti in se Ti zahvaliti, ker si Ti, vse hvale in časti vreden, toliko zasramovanja in nar bridkejši smert na krizu prestal.

O sprejmi milostljivo našo hvalo in zahvalo, ktero Ti darujemo. Tebi, o Jezus, hočemo vedno zvesti ostati, Tebi stanovitno služiti, Tebi brez prenehanja hvaležni biti za neskončno ljubezin, ki si nam jo s svojim terplenjem skazal. Veliko hvalo smo Ti dolžni, de živimo, pa še večji za to, de si nas s svojo presveto kervjo odresil. O jo neizrekljivo ljubezin in dobroto! Kdo zamore zahvaliti se Tebi po vrednosti? Glej, z vso pobožnostjo kličem: Hosana Sinu Davidovimu! Češen bodi, Ti kralj angelov, Ti Zveličar ljudi!

Tebe molim, Tebe hočem poveličevati, ki si prišel v imeni Očeta, rešit nas iz oblasti sovražnika, in s svojo predrago kervjo nas spraviti spet z Bogam Očetam.

Sanktus.

Tebi, nebeški Oče, se je Tvoj edino-rojeni Sin sam daroval, in Ti me hočeš po svoji neskončni dobroti zaslužnja njegove narsvetejše daritve vdeležiti. O stori me dones sadu te daritve deležnega, in sprejmi z njo mene. Je narviši in nar-svejši daritev, ki se Ti vsaki dan z nar-veči častjo dopernaša za žive in mertve in vse potrebe našega življenja.

Daj, de bo ta sveta daritev studenec vsega blagoslova meni, vsim mojim, in vsim, katerih sim v molitvi pomniti dolžen. Ti poznaš naše potrebe, našo vero; sprejmi milostljivo našo molitev, in daj, de nam bo neskončna moč in sad te presvete daritve v zveličanje. Amen.

O Bog, kterege gnada in milost je tako velika, kaj Ti hočem poverniti? Tvoje je vse, in ne potrebuješ mojih darov; vender sprejmeš dopadljivo, kar Ti v ljubezni in ponižnosti darujem: sprejmi tedaj mene samiga v daritev! Glej, rado-

voljno se Ti darujem, in se čisto zavsem z dušo in telesam tvoji volji izročim. Kakor je tvoj ljubljeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus svojo voljo v tvoje roke položil, nam tako zveličanje pridobiti in zgled zapustiti, tako se tudi jaz s pripravljenim srcem svojelastni volji odpozem, in hočem vsikdar z njim moliti: Oče, ne kakor jaz, ampak kakor Ti hočeš, se naj zgodi.

Po povzdigovanju.

O Jezus, ki si kri in življenje dal za mene na križu, k Tebi zdihujem: Odpri mi zaklade svojiga usmilenja, in odkrij mi prečudno skrivnost svojega bridkega terpenja, ki vsim slabim in stiskanim zdravje in pomoč podeli. Presuni moje serce z bridkostjo svojiga terpenja, da mi vse moje bridkosti v sladkost spremeni. Prebôdi moje roke in noge z žebli svoje ljubezni, de Ti sam prebivaš v meni, in jaz v Tebi, in ničesar hudiga med naju ne pride, kar bi naju ločiti utegnilo. O presladki Jezus, daj, de me nobeno veselje, nobeno terpenje od Tebe ne loči; povsod, kamur me kličeš, hočem iti za Tebo, ali me kličeš k življenju ali v smert.

Dodeli mi po obilnosti svojiga usmi-
lenja, de vse svoje terplenje rad iz lju-
bezni do Tebe prenašam, in z Marijo,
tvojo presladko materjo in tvojim ljub-
ljencam svetim Janezam pod tvojim kri-
žem žalujem. Daj, de se svoje smerti
velikokrat spomnim, in si v svetih žalo-
stih tvoje svete matere tolažb išem. Ko-
likor krat kolj na tvoje terplenje mislim,
ali na tvojo podobo na križu pogledam,
mi dodeli gnado, da v svojim serci ravno
to občutim, kar je toliko pobožnih duš
skoz tvojo gnado občutilo.

To uro, v kateri se Ti, moj Jezus, daru-
ješ na altari Bogu Očetu za žive in mertve,
priporočim tvoji milosti duše, ki so v
kraji čišovanja; oh stori jih deležne te pre-
svete daritve, de bojo skorej rešene iz kraja
svojiga terplenja, in pridejo do gledanja
Božjega, po katerim toliko milo zdihujejo.

Gospod Jezus Kristus, ki si prišel
na svet, de si v naše zveličanje terpel,
križan bil in umerl, daj mi moč, vse te-
žave in terplenje, ki me zadene, voljno
iz tvoje roke sprejeti, in ga zavolj tvo-
jiga imena poterpežljivo nositi. Spoznam,

da sim tvoj dolžnik, in da mi gré pokorjenje za mnoge mnoge gréhe. Zaupam pa, de mi bojo skoz tvojo neskončno zasluženje odpušeni, ako v sveti ponižnosti svoje terplenje rad prenašam in ga s tvojim terplenjem združeniga nebeškemu Očetu darujem za odpušanje mojih grehov.

O Jezus, ki si molil za nje, ki so Te križali, de bi ne bili pogubljeni, bodi tudi srednik in besednik pri Očetu za mene, revniga grešnika, da mi odpusti, kar moja vest teží, in mi dodeli, kar si ubogi grešnik prositi ne upam. — Ti si pri Očetu moj usmiljeni besednik, Ti moje upanje in pribežališe ob času bridkost in težav; pomagaj mi tedaj, de ne odstopim od pota svete poterpežljivosti, in se vselej k Tebi povernem in pri Tebi pomoči in tolažbe išem.

K Tebi zdihujem, ljubezni poln Jezus, Ti zveličanje moje duše, Ti edino zaupanje moje v tem mojim rahlim življenji; ne zapusti mene ubogega in slabega človeka, ako skušnjave nad mene pridejo. O predobrotljivi Jezus, ne zapusti me, Ti si moja ljubezin, Ti poželenje duše moje, Ti Zveličar in Odrešenik moj, v Tebe hočem zaupati, Tebe čez vse ljubiti.

Ti moj Bog, ki vsim zgrevanim grešnikam odpušanje grehov podeliš, jih opravičiš in žalostne tolažiš, odverni od mene vse hudo, in daj mi vse dobro, reši me mojih pregreh in daj mi svete čednosti, odpravi mojo mlačnost, in daj mi sveto gorečnost, odženi boječnost, in daj mi ljubezin. Obvari me pred vsimi zdajnimi zlegi, odpusti mi grehe pretečeniga življenja, in varuj me pred prihodnimi nevarnostmi. Zavolj svoje ljubezni se me usmili, o Jezus, Ti Jagne Božje, ki odjemlješ grehe sveta!

Sv. Obhajilo.

Pridi, o Gospod, obiši me v miru, de tvoje obiskanje moje serce razveseli. Spoznam, de te velike gnade nisim vreden, pa stori me Ti vredniga. Sliši zdihovanje mojiga serca, ozdravi strah moje hudo ranjene vesti, daj, de mi sveti ljuč tvoje gnade, in reši me vsih mojih grehov.

O Jezus, Ti kruh angelski, ki vso sladkost v sebi ima. Kako prijetna in veličastna je ta obed tvojega telesa in kervi, ki se vsaki dan v tvoji cerkvi obhaja. Ti sam se daš revnimu človeku v jed,

ko zastavo prihodne časti, dokler de prideš svoje zveste nasledovavce vsega truda in bridkost pričujočiga življenja rešit in jih z vsimi svojimi Svetniki sprejet v večni mir in pokoj, v hišo svojiga Očeta, kjer jih ne bo več žežalo, temuč se bojo veselili s Tebo vekomaj. Amen.

Po sv. Obhajilu.

Za vse bolečine in sramotno poniževanje, za vse rane, ki si jih prevzel za mene, odrešiti me in v večno zveličanje pripeljati, se Ti zahvalim iz dnu svojiga serca. Pa oh, kako nemogoče mi je, Ti vredno zahvalo darovati. Tvoje sveto terplenje je tolike cene, in tolike visokosti, de bi se človek le nekoliko vredno za-nj zahvaliti ne mogel, ko bi tudi moč vsih stvari v sebi združil. Zakaj tvoje terplenje preseže zasluženje in poželjenje vsih ljudi, pa tudi vrednost vsih stvari. Daj, o Gospod, da v pobožni molitvi in svetim premišljevanji velikokrat spomnim tvoje velike ljubezni in tvojiga bridkiga terpljenja.

Kako visoko si me vendar cenil, o Jezus, de si me tako drago odkupiti

hotel. Samega sebe si za mene dal. O daj vendar, de nikdar tvojiga terpenja ne pozabim: naj mi stoji podoba tvojiga svetiga, križaniga telesa vedno pred očmi, in tvoja velika ljubezin mi naj globoko v mojim serci vtisnjena ostane. — Nedolžno si terpel, grozovitno bolečo in narsramotniši smert si za me prestal na križu; tvoja smert nam je naržlahtniši sad prinesla. O bodi počešeno tvoje terpenje, Gospod Jezus Kristus! Počešen bodi tvoj križ in tvoja smert, ki je staro prekletstvo naših prvih starišev v nebeški blagor spremenila.

Konec sv. maše.

O predobrotljivi Jezus, Ti si se za nas v daritev dal, de bi za naše grehe zadosti storil; skoz leto svojo presveto daritev me očisti mojih grehov, de bom vreden, v tvoje nebeško prebivališe priti in tvoje sveto ime vekomaj hvaliti. Amen.

O Marija, mati Božja, ki si polna bridkost pod križem svojiga Sina stala, k Tebi zdihujem: Ne nehaj vendar od

zdaj do moje posledne ure biti moja usmiljena besednica pri svojim Božjim Sinu. Vzemi me v svojo varstvo, in razprostraj povsod, kjer kolj se znajdem, svoje roke nad meno. Ko pride pa posledni dan mojega življenja, kateri mi ni znan, in se približuje moja smertna ura, kateri oditi ne morem: tačas, o mati usmiljena, se me spomni, mi stoj na strani, tolaži mojo dušo v njenim strahu in sili, in priporoči me svojimu ljubimu Sinu, kteriga sim tolikokrat in tako hudo razžalil. Sprejmi in vpelji me v veselo prebivališče svetih nebes, de se s Tebo vekomaj veselim. Amen.

Tretja sv. maša.

Pred sv. mašo.

O Bog, moj Gospod in stvarnik! stvaril si me le za se, de Tebi služim, Te častim, in le za Tebe samega živim. — To je moj veliki namen na tem sveti. Ker sim edino le zavolj Tebe in za Tebe življenje prejel, sim tudi Tebi, ki si moj Gospod, ki si moj Bog, vso čast, hvalo in ljubezin dolžen. Ker še poverh vsaki trenljej svojiga življenja nove in nove dobrote od Tebe prejeman; saj je že vsak trenlej mojiga življenja gola milost tvoje neskončne dobrote: dolžen sim Ti tedaj narveči zahvalo, sim tvoj silno veliki dolžnik. Ali kako sim dosihmal svoje velike dolžnosti do Tebe izpolnoval? — **O** sramovati se moram. Jaz nisim Tebi služil, — živel sim — že tolikokrat — ne za Tebe, ne za tvojo čast, temuč živel sim svetu in nečimurnosti. — Nehvaležin sim Ti bil za tvoje dobrote; oh še obračal sim jih v tvoje razžalenje; zakaj grešil sim pred Tebo. Zdaj res obžaljujem svoje hudobije, — iz serca jih obžaljujem; Ti vidiš moje serce, o

Bog! — Pa Ti hočeš zadostenje. — Kaj mi je početi, ker sam iz sebe nikakor ne morem zadostiti, kakor je potreba? Res, kaj mi je početi, ker sim toliko uboga in revna stvar, kako zamorem te prevelike dolžnosti proti Tebi izpolniti? — Vem, kaj bom storil. — „Imej le še nekoliko poterplenje z meno, o Gospod!“ kličem z dolžnikom v evangelji, „in vse Ti bom poplačal“. Ta daritev svete maše, prav za prav Jezus Kristus sam, tvoj Božji Sin! bo po tej presveti daritvi vse poplačal, kar sim Ti dolžen. To sveto mašo hočem tedaj zdaj pobožno slišati; Ti, o nebeški Oče! se oglej milostljivo na me, in mi dodeli k temu svojo pomoč in gnado!

Od začetka do evangelja.

O moj Bog! jaz Tebe molim. — V prahu svojiga nič sim pred Tebo, in Te molim v narglobokejši ponižnosti. Terdno verujem in spoznam tvojo narvikši oblast, ki jo imaš čez mene in cel svét. Spoznam, de sim edino le zavolj Tebe in k tvoji časti stvarjen, de vse od Tebe imam, dušo in telo, vse kar sim in

kar imam, vse sim Tebi dolžen. Ker si Ti narvikši Bog in neskončno veličastvo, zaslužiš tudi od mene neskončno čast in hvalo. Pa jaz sim le revna stvar, in Tebi v svoji revšini nikakor ne morem ta veliki dolg plačati, to dolžno hvalo in čast, kakor gré, skazati. Pa veseli me, de je eden, ki Te časti in moli, kakor se Tvoji visokosti spodobi. Ta je Jezus Kristus, tvoj Božji Sin, ki bo ravno pri tej sveti maši stopil na ta altar, zato, de Tebe vredno časti in moli, tudi v mojim imeni.

Darujem tedaj, nebeški Oče, ravno tega tvojiga Sina Tebi v vredno čast; darujem Ti vse njegovo zasluženje, vso čast in hvalo, katero Ti on sam na tem altarji skazuje. O Jezus! hváli, môli in časti njega, tudi jaz ga hočem s Tebo častiti in hvaliti, kolikor le po svoji slabosti zamorem. Jaz se ponižam s Tebo pred njegovo visokostjo, s Tebo se vklo-nem pred njim v ponižnosti, in ga molim! — Velik je Gospod! in jaz ga hvalim! — O kako me veseli, de je moj Bog tako neskončno velik in ves popolnoma! Radujem se nad njegovo velikostjo, močjo, oblastjo, svetostjo, dobroto

in modrostjo, ki je le njemu lastna in drugimu nikomur. Ljubim svojiga Boga zavolj tih njegovih popolnosti; ljubim edino le njega samiga; kaj bi namreč še ljubil razun njega, ker je on sam narboljši, narlepši, narsvetejši, narčistejši, neskončni! — Oh Oče! sprejmi zdaj milostljivo to moje počešenje, to mojo ljubezin; zakaj glej! ne jaz sam, ampak Jezus, tvoj Sin, Te moli in časti z meno, Te ljubi z meno. Verujem in serčno se veselim, de je tako z njim in skoz njega moja molitev, moja ljubezin zadostna in Tebi dopadljiva.

Od evangelja do povzdigovanja.

O moj preljubi Bog, moj Gospod in Stvarnik pa narveči dobrotnik! kako prečudno se mi je vendar od nekdam že skazovala tvoja dobrota in milost. Tvojih dobrot ne morem prešteti. Stvaril si me po svoji presveti podobi. Ohranil si me, in si skerbel za me od perviga trenutka mojiga življenja, ko narboljši oče. —

Ko sim zašel kot nepokorni, hudobni otrok od pota tvoje resnice, ker sim že v Adamu grešil, si mi poslal celo svo-

jiga Sina iz nebes, ki me je spet na pot zveličanja nazaj pripeljal, me celo s svojo lastno kervijo odrešil in odkupil. Koliko zahvalo sim Ti dolžen za te prevelike dobrote — za dobroto stvarjenja, ohranjenja, odrešenja po tvojim lastnim Sinu, in posvečenja po tvojim svetim Duhu! — In, koliko zahvalo sim Ti dolžen, ako mislim na vse posebne dobrote, ktere si, preljubi Oče, ravno meni pred toliko tavžent drugimi skazal; ako mislim na poklic k pravi veri pred milijoni drugimi, ki so lahko de boljši od mene; na toliko razsvetljenja in nagibanja k dobrimu; na dobre priložnosti, opominovanje in zglede, ki si mi jih oskerbel; na vse neštevilne dobrote in gnade, kterih vsih še ne poznam, ki so mi tolikokrat iz tvoje roke došle v blagor duši in telesu! — O! v svetim veselji občudujem tvojo neskončno milost, moj predobrotljivi, moj presladki Bog! — Le to me boli, de Ti ne morem za vse to vredne zahvale skazati. — Pa glej, Oče, imam tukje daritev na tem altari, daritev neskončne vrednosti, — daritev tvojiga Božjiga Sina. Ta daritev je tako velika, de vse dobrote, ki si mi jih skazal, še

visoko preseže. **S** to **B**ožjo in neskončno daritvijo se **Ti** hočem zahvaliti, moj **Bog!** **D**am **Ti** v zahvalo in poplačilo za vse dobrote, ki si jih meni in vsemu svetu skazal, predrago kri tvojiga **Sina**, ki se bo spet na tem altarji skrivnostno prelivala; sveto telo **Jesusovo**, ki bo spet tukje na duhovno vižo umorjeno in darovano; dam **Ti** **Jesusa** vsega z vsem njegovim neskončnim zasluženjem, z njegovim **Božanstvam** in **človeštvam**. — **T**ako se **Ti** zamorem, preljubi **Oče**, zadosti zahvaliti. **Ta** daritev tvojiga **Sina** je vsa **Božja**, in ima neskončno vrednost; zamore poplačati in preplačati vse gnade, ki si mi jih skazal. **O** kako me veseli, de **Ti** zamorem prinesiti to daritev, ki **Ti** neskončno dopade! **Moj Bog!** kako prečudna je tvoja dobrota in tvoje usmičenje! — **Ravno** to je tvoja narveči dobrota, de si mi to daritev dal, s katero se **Ti** zamorem zadosti zahvaliti za vse dobrote tvoje. **O** bodi zahvaljen, priserčno zahvaljen; to zahvalo hočem celo večnost ponavljati! — **Za** dones **Ti** darujem ne le pričujočo sveto mašo, ampak vse, ki se bojo po celim sveti brale, v zahvalo za tolike gnade in dobrote, ktere si mi že

skazal, in mi jih boš skazoval celo večnost.

K povzdigovanju.

O Jezus! molim Te v ti presveti hostii. Verujem v Tebe, upam v tvoje usmiljenje in tvoje obljube; ljubim Te čez vse. Jezus, Tebi živim, Tebi umerjem, tvoj sim vekomaj. Amen.

O presveta kerv mojiga Jezusa! ktera si tekla na križu v odpušanje mojih grehov, in tudi tukje tečeš na preskrivno vižo; molim Te, in obžalujem vse svoje grehe, ki so bili krivi, de si prelita bila. **O** skoz to kerv Te prosim, moj Jezus! odpusti mi moje grehe, in bodi mi gnadjliv. Amen.

Po povzdigovanju.

Moj Bog, moj preljubi Oče! Ti si mi skazal tako velike dobrote in njih pretoliko, in jaz nisim spoznal tvoje dobrote, in sim Ti bil nehvaležin. Ko si bil Ti tako dober, sim bil jaz tako hudoben! — — — Razžalil sim Te, sim storil grehov brez števila, in sim jih kupičil kot gore pred tvojim obličjam. Klečim zdaj v prahu

pred tvojimi nogami, in Te prosim za milost in odpušanje. Spoznam, de sim hudo ravnal, ko sim Tebe razžalil in tvojo zapoved prelomil. Zgrivam te svoje grehe iz celiga serca, in hočem imeti vedno grevengo nad njimi; o celo moje življenje se nima nikdar več zgoditi, de bi Te razžalil! — In glej, moj Bog! jaz hočem zdaj tudi vredno zadostenje opraviti za svoje grehe; zadosti bom storil za vso nečast, s katero sim se kedaj zoper tebe pregrešil. Zakaj, poglej zdaj na ta altar; tukje vnovič teče kri tvojiga Sina v odpušenje mojih grehov; tukje se ponavlja skrivnostno v resnici tista velika daritev, ktero je nekdej Jezus za grehe celega sveta opravil. To spravno daritev neskončne vrednosti Ti prinesem zdaj v odpušanje svojih grehov. Ta daritev je Božja, je neskončna. In de so ravno moje hudobije grozno velike, je vendar daritev, ki Ti jo za nje prinesem, še večji. Odpusti — odpusti mi tedaj, o preljubi Oče! o glej, kerv Jezusova kliče sama za me, za milost in odpušanje! Boš vendar glas te kervi uslišal, ki močnejše kliče kakor kerv Abeljnova, ne za pokorjenje ampak za odpušenje. — Za-

res, terdno in za gotovo upam skoz to kerv odpušanje vsih svojih grehov, pa tudi ne neham jokati se nad njimi do zadniga zdihleja svojiga življenja. Amen.

Duhovno obhajilo.

O Jezus, edina ljubezin moja! moj **Bog**, moja vikši dobrota in moje vse! ko bi Te vendar zamogel zdaj z mašnikam v **Zakramentu** prejeti! Oh, če nisim vreden, Te dones v **Zakramentu** prejeti, me stori vendar na duhovsko vižo deležniga tvoje pričujočnosti. **Pridi**, oh **pridi** k meni, moj **Jezus**! **Pridi**, daj, de Te ljubim! **Pridi**, moj ženin, moje življenje, **pridi** v mojo dušo; — glej, ona Te močno poželi. **Pridi**, Ti jed nebeška, nasiti mojo dušo; **pridi**, Ti plamen ljubezni, me z ljubeznijo vneti; **pridi**, Ti moje vse, de mi boš vse. — **O**, Ti prideš! že si ves moj. **Jaz Te ljubim** — Ti si moj **Bog**, moje zveličanje, moje življenje, moja narvikši dobrota; o jaz Te ljubim! **Zahvalim Te** za to gnado tvojiga obiskanja, **zahvalim Te** iz celiga serca. Ne pustim Te pa ne poprej, dokler me dones z obilnim blagoslovom napolniš. **Moj Jezus!**

ne pustim Te še, imam še veliko s Tebo govoriti; Te še za mnoge potrebe prositi.

Po sv. Obhajilu do konca sv. maše.

O moj preljubljeni Jezus! Ti si se zdaj iz neskončne ljubezni do mene daroval nebeškemu Očetu z vsim svojim zasluženjem; si še zdaj na duhovno vižo v meni! — **S** koliko terdnim zaupanjem se zamorem zdaj k Tebi in tvojimu Očetu obrniti! **Z**daj zaupam od Tebe in skoz Tebe za gotovo vse prejeti, za kar bom kolj prosil. **G**lej, moj Jezus! kar zadene mojo dušo, tako Te prosim, in skoz Tebe tvojiga Očeta in svetiga Duha za resnično spreobrnjenje in poboljšanje mojiga serca, za pravo čednost in popolnomast; za pomnoženje žive vere, upanja in ljubezni; za ponižnost, čistost, pohlevnost, poterpežljivost; za pobožnost, za vse čednosti. **P**rosim Te za gnado, dolžnosti svojiga stanu zvesto spolnovati, za gnado stanovitosti v dobrim, za srečno smert. — **K**ar zadene časno, Te prosim: blagoslovi zdaj po roki mašnikovi, in s svojo Božjo roko moje dela in opravila, moje

hišne skerbi — posebno mojo žlahto. Blagoslovi moje (stariše, brate, sestre) vso mojo žlahto; moje predpostavljene, poslednjič blagoslovi vse ljudi, moje prijatelje in sovražnike. — Razsveti nevernike, spreoborni krivoverce, pripeli jih, ki so odpadli, v svojo cerkev nazaj. Pobiljšaj grešnike, poterdi dobre. Ohrani v miru svojo cerkev, daj ji dobre mašnike in pastirje. Poslednjič te prosim vse posebno, reši duše (mojih starišev, bratov, sester) dobrotnikov, žlahte in vsih drugih, posebno duše I. I. iz terplenja, s katerim so v vicah pokorjene. — Tako Te prosim, Oče nebeški, usliši me! Ti me moraš zdaj uslišati; zakaj zdaj ne prosim sam, ampak Jezus prosi z meno. Skoz tega priprošnika upam od Tebe vse dobiti, kar ni zoper tvojo sveto voljo. Usliši me tedaj. Amen.

Četerta sv. maša.

K začetku.

(Od pobožniga Tomaža Kempčana).

Preusmiljeni Oče, poglej dolj iz svojiga svetiša na ta dar, (ki se ti zdaj skoz roke mašnika, tvojiga služabnika pernese) in ki ti je dopadljiv; poglej dolj na to presveto darituv svojiga Edinorojeniga, ktero ti on sam za nas pred tvojo obličje pernese. On sam je veliki duhoven, ki se položi na altar križa, de bi za življenje sveta darovan bil. Zavoljo tiga zveličavniga darú bodi dones meni grešniku milostliv! Perzanesi meni slabimu ino revnimu, ki zavoljo svojih grehov nisem vreden, proti nebesam pogledati, in ne zaslužim več, de me zemlja nosi.

Oh! veliko krat sim te razžalil, ker sim prederzno ino nepremišljeno zoper tvoje zapovedi ravnal, govoril ino mislil. Zatoraj bi se spodobilo, de bi se ti čez mene serdil, in de bi se vse stvarjene reči zoper mene vzdignile. Zakaj spodobi se, de stvari timu ne služijo, ki je

tebe razžalil ino zaničeval. — Pa perzanesi mi, o Gospod! in ne pojdi z meno v sodbo. Odpusti zapravljivimu sinu, ki se zdaj od revšine greha nazaj verne, in v prahu leži, ter pred tvojim tronam po tvoji milosti vpije in bo tak dolgo po nji vpil, dokler ne bota rosa milosti in blagoslov nebeških tolažb v zemljo njegoviga serca padla, ki je že vse suho ino od teže pregreh v prah vteptano. Zavoljo svoje brezkončne milosti nagni k meni svoje uho, in usliši moje vpitje.

Kirie eleison.

(Iz molit. bukev J. Rauhenbihlerja).

Ti, o Bog tolaženja, se usmili čez mene! poglej grivenga ino žalost ste pobile moje serce. Usmili se tiga, ki je iz nič stvarjen ino v grehu spočet, ko slab človek spet v grehe padel. — Povelčaj nad meno svoje usmiljenje, ki vse zveliča, ki na tebe zavupajo; le zavoljo tvoje dobrote, ne pa zavoljo mojiga zasluženja se boš nad meno poveličal. Zasluženja ti nimam obeniga pokazati, razen zasluženja tvojiga preljubiga Sina, ki je

za nas na križi umerl, de bi grehe vsih s svojim terplenjem izbrisal.

Glorja.

(Hvalna molituv cerkve).

Čast ino hvala Bogu na visokosti, in mir ljudem na zemlji, ki so dobre, svete volje. Hvalimo te, čaštimo te, molimo te, povzdigujemo te, zahvalimo se ti zavoljo tvoje prevelike časti: Gospod Bog, kralj nebeški, Bog Oče vsigamogočni; Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus, Gospod, Bog, jagne božje, Sin Očeta! Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se čez nas! ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se čez nas. Ker ti sam si Sveti, ti sam Gospod, ti sam Narvikši, Jezus Kristus s svetim Duham v časti Boga Očeta. Amen.

Oremus (molimo).

(Molituv cerkve).

Stegni o Gospod čez nas svoje služavnike ino služavniče desnico svoje ne-

beške pomoči, de bi te z celim sercam iskali, in kar pobožno prosimo, veselo prejeli. Skoz Gospoda našiga, Jezusa Kristusa, Sina tvojiga, ki s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molituv za vse potrebe.

(Iz molituvskih bukuv častitljiviga Petra Kanizija).

Vsigamogočni Bog, kralj živih ino mertvih, kteriga premogočna roka vse ohrani, oglej se milostlivo na vse tajiste, ktere tvoji dobroti perporočimo, na naše stariše, brate ino sestre, na našo žlahto, perjatle ino vse druge, ki v kaki zavezi znanja alj ljubezni z nami stojijo.

Blagoslovi tudi našo hišo, naš kraj ino našo deželo; de bo v tajisti oboji spol ino vsak stan tvojih vernih mirno živel, ino dolgov pregrehe odvezan, dolžnosti svojiga poklica zvesto dopolnovati in ti s tebi dopadljivim življenjem služiti si perzadeval. Pa ne samo živim, ampak tudi vsim tajistim, ki so se v katoljški veri iz tiga sveta ločili, milostlivo spreglej vse grehe, de bodo med tvojimi svet-

niki večno ljuč ino pokoj vživali. Skoz
Gospoda našiga i. t. d.

Epistel.

(Od svetiga Frančiška Zalezijana).

Naj molčijo pred tebo, o Gospod, vse stavari! Ti sam pridi ino govori k moji duši, zakaj glej, tvoj služavnik posluša! Navdaj me z gorečnostjo prerokov ino z ljubeznjo apostelnov, in dopolni v meni, kar si skoz nje govoril ino obljubil! Razsvéti me, o Gospod, in pasi me milostlivo, dokler v ječi umirjočiga življenja ječim; zakaj zlo potrebujem ljuči ino hrane! Tvoja sveta beseda naj bo lampa, de bo pred mojimi stopinjami svétila in tvoje sveto telo naj bo moja hrana, de ne opešam na potu mojiga popotovanja, ampak srečno k tebi pridem. Amen.

Evangelj.

(Iz molit. buk. M. Hauberja).

Jezus Kristus! o vse hvale, časti ino ljubezni vreden; dobrotnik človeštva, ti edini dober učenik, kteriga poslušati,

ti narsvetejši zgled, kteriga posnemati imamo! Kako se tebi zamorem dosti goreče, kako dosti perserčno zahvaliti, de si nam svoj sveti evangelj, veselo oznanilo našiga odrešenja ino izveličanja iz nebes pernesel. O daj, de se ne bo samuč po mojih ušesih razlegal, ampak de se bo tudi v moje serce vtisnil, vr eden sad spreobrnjenja ino keršanske pravice obrodil, in se tako tudi v meni razodel, kakor božja moč, ki vse izveliča, ki na-nj verujejo.

Kredo.

(Iz molit. buk. Petra Silberta).

Ti o Gospod, imaš besede večniga življenja, in resnica je tvoja beseda, zakaj ti si sam večna resnica. Zatorej, o Bog! verjem kar je tvoji božji svetlosti dopadlo, nam razodeti; vse nauke, ktire si svoji sveti cerkvi izporočil, ktero si na skalo zazidal, in ktire ne bodo duri pekla nikdar premagale, naj se še toliko sovražnikov čez njo vzdigne, zakaj ti si per nas do konca vsih časov. Daleč naj bo od mene, de bi kedaj sladkasto in

strupno čenčanje zvijačnih hinavcov, ne-
vernih besedačev ino hudobnih krivover-
cov poslušal, pred katerimi si kakor pred
zgrabljivimi volkami v ovčjih oblačilih svoje
verne svaril. Daleč naj bo od mene, de
bi jih ubogal, ako mi poreko: „Tukaj je
Kristus, alj tam je!“ zakaj jaz vem, de
si ti, o Jezus, le v svoji sveti katoljški
cerkvi, ktero si v svoji kervi postavil; in
tudi sim perpravljen, to svojo sveto vero
s svojo kervjo zapečatiti. Oh, obderži jo
o Gospod, ino pomnoži v meni to vero,
ktero si mi po svoji milosti podelil. Amen.

Pred pridgo.

(Od M. Hauberja).

Preljubi Jezus! Očisti usta tvojiga
služabnika, ki nam v tvojim imeni tvojo
besedo razlagati hoče, kakor si jih očistil
preroku Izaiu! položi mu svoje besede
na njegov jezik, in razsvéti mu serce s
svetim Duham, de bo govoril tvojo be-
sedo k našimu boljšanju. Odpri pa naše
ušesa ino naše serca, de mo dobro spri-
jeli glas tvojiga evangelja.

Pomagaj, ljubi nebeški Oče! de bi
ta oznanovavec, ki je od tebe poslan,

z nami vsimi enkrat sveti raj dosegel.
Amen.

Po pridgi.

(Od ravno tistiga).

Sin božji, Jezus Kristus! ti imaš besede večniga življenja, in tvoj služabnik nam jih je zdaj s tvojo pomočjo razlagal. Zahvalim se ti za nje iz celiga serca, ino hvalim tvoje sveto ime.

Pomagaj, vsigamogočni Bog! de ne bom le kar poslušavec, ampak tudi izpolnovavec tvoje besede, de ne bom sam sebe golufal.

Daj, de mi bo to podučenje v prid k nauku, boljšanju in pokorjenju v vsi pravici, de postanem popoln in dober za svako dobro delo. Daj, de hodim zvesto po tvoji besedi, in de ne oskrunim tvojiga svetiga imena.

Ako še vsiga prav ne umim, razodeni mi, kar mi je še potrebno, de pridem k popolni spoznjavai tvoje svete volje, de bom rodoviten v dobrih delih, ino okrepan s tvojo močjo v poterpežlivosti; tako de enkrat ob uri svoje smerti izvém, de sim zares od tebe prejel besede več-

niga življenja skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

K darovanju.

(Od prečastitiga M. Leonharda).

Sveti Oče, vsigamogočni, večni **Bog!** sprejmi dopadljivo leto nevmadeževano darituv kruha ino vina iz mašnikovih rok. **Z** njo bo ponovljena tajista predraga darituv, ktero je **Jezus Kristus** na altarju križa k spravi ino zadostenju za naše grehe dopernesel. **P**ernesem ti jo za moje brez številne grehe, prelomljenja ino nezvestobe, za vse žive ino mertve kristjane, de bo meni ino njim v prid za večno življenje.

Darujem ti tudi, o nebeški **Oče!** svojo zastopnost ino svoj spomin, prosim te, de oboje blagosloviš, de ne bota posihmal kaj drujiga spoznala ino mislila, kakor tebe, o moj **Bog!** in kar si ti nam razodel. **Darujem** ti tudi svojo voljo, in jo želim tako terdno s tvojo voljo skleniti, de bi več ne iskal drujiga ko tebe, nič ne ljubil brez tebe, nič več ne želel, kakor kar, kako ino kedaj ti hočeš. **Darujem** ti tudi svojo dušo ino svoje telo,

in vse, kar sim, kar imam, in kar zamorem. **O Bog!** tvoj hočem biti odslej na vekomaj. Tebi hočem živeti, tebi umreti; oh ne daj se mi vekomaj pogubiti. Amen.

Predglasje.

„Vere dignum et justum est“.

(Prestavljeno).

Res se spodobi, in je po pravici pravino dobro, de ti vedno ino povsod hvalo dajamo, sveti **Gospod**, vsigamogočni **Oče**, večni **Bog**, po **Kristusu Gospodu** našim. Po katerim tvojo svetlost hvalijo angeli, molijo gospostva, pred njo oblasti trepetajo, in jo moči narvikših nebes ino blažena **Serafinstva** z združeno radostjo poveličujejo. S katerimi, prosimo, de podeliš nam naše glase skleniti, te prositi, spoznati, ino klicati: **Sveti, sveti, sveti Gospod Bog Sabaot**. Polne so nebesa ino zemlja tvoje slave. **Osana** po višavah. **Blagoslovljen**, ki pride v imeni **Gospoda**. **Osana** po višavah!

Po sanktusu.

(Iz pisem pobožniga **Tomaža Kemp.**)

Predobrotlivi Oče! spomni se neskončne ljubezni svojiga **Sina**, kako je

svoje življenje v smert dal, de bi svojimu ljudstvu življenje perpravil. Nič si ni perzanesil, de bi grešnikam večno perzanesiti zamogel. — Spomni se njegoviga prebridkiga terpljenja! O kakšno je bilo terplenje, kakšno zasramovsaje, kterimu se je podvergel! kakšne tuge, s kterimi se je pokoril za nas od jaslic noter do smerti na križi! njegoviga prelita kri je vpila po spravi grešnih otrok s presvetim Očetam. Storil je iz sovražnikov perjatle, in je razžalnike za otroke sprejel.

Presveti Oče! deržim ti torej, dones znamja terpljenja tvojiga Edinorojeniga naprej, in sklenem ž njimi naše prošnje ino priprošnje vsih svetih mučencov, ki so za Jezusam v njegovim terpljenji hodili, in veselo zavoljo njegoviga imena kri prelili. — Poglej njegovi smertni strah ino njegovi kervavi pot, žlafernice ino gajžle, ternjovo krono ino škerlatni plajš, žeble in križ, ino sulico, ki je preljubo serce prebôdila. Te znamnja terpljenja so bile prežlahtni lišp in kraljevi bander, s kterimi je tvoj edinorojeni naprej stopil, de bi sovražne moči pekla premagal. To je bilo orodje, s kterim je bila smert po-

končana, in s kterimi je človeški rod spet rešen bil. Zavoljo tih častitljivih znamenj premaganja, mi odpusti, Oče! moje grehe, ino se me usmili. — Bodo mi škit zoper vsaki greh, ino bramba zoper vse skušnjave. Tvoje bridko terpljenje ino smert naj bota, o Jezus! naršvetejša reč moje ljubezni, in naršlajša tolažba moje duše.

Molituv svetiga Martina.

Spomni se o Gospod! vsih svojih vernih, in usmili se keršanskiga ljudstva; obvarvaj mašniški stan, ino duhovne družbe v tvoji sveti službi; krepčaj sve, ki delajo, tolaži žalostne, podeli bolnim zdravje trupla ino duše; daj ubogim ino revnim, kar jim je v tim življenji potreba, perpeli popotnike vesele k svojim nazaj, ino poverni po svoji milosti, kakor dobrotliv Oče, vsim, ktere smo kje žalili, pohujšali alj poškodovali. Pobolšaj te, ki so grešili, spreoberni nevernike k sveti veri, perpeli krivoverce k edinosti svete cerkve, ino pokaži jim ljuč resnice. Pomagaj grešnikam k resnični pokori, in ohrani pravične stanovitne v dobrih sklepih. Daj našim starišem, žlahti, perjatlam ino

sovražnikam, kakor tudi vsim, za ktere molimo, ino so se naši molitvi perporočili, vse dobro; varji jih pred vsim hudim, in jim moč podoli, de bodo v tvoji službi stanovitni noter do konca, dokler po izteku tiga revniga življenja k tebi v svojo pravo domovino, k večnemu plačilu ino brezkončni časti vsih svetnikov pridejo. Amen.

K povzdigovanju.

(Od svetiga Tomaža Akvinata).

„V pobožnosti te molim, o skriti Bog, o živi kruh, ki svétu življenje daš. O daj, de bo moja duša tebi živela.“
Tebi hočem živeti, tebi hočem umreti.

„O Gospod Jezus! omij me nesnažniga s svojo kervjo, od ktere sama kaplica cel svet očistiti zamore.“

Jezus, usmili se mene! skoz svojo prelito kri na križi, bodi milostliv moji duši. Amen.

Po povzdigovanji.

(Od pobožniga Tomaža Kempčana).

Presveti Oče! sprejimi darituv svojiga Sina, ki je tebi toliko dopadliva, k

našimu zveličanju. Ti sam si si jo zvolil, de bi bila daritev večne sprave, in de bi bila dosti velika za zbrisanje vsih naših grehov. Sprejmi pa s to daritvo tudi mene nevredniga. Oj ta božja daritev je narsvetejša in naržlahtniši! Vsak dan se ti daruje po mašniških rokah s sveto pobožnostjo za žive ino mertve. Ta daritev naj bo torej studenc blagoslova za me ino vse, ki so moji molitvi perporočeni, in katerih vero in potrebe ti poznaš. Njih prošnje in dišava njihove molitve se naj vzdignejo do tvojiga trona, in njim naj dojdejo k večnemu zveličanju. Posveti neizrečeno moč lete skrivnosti, ktere človek, ravno zato, ker je od tebe izvoljena, ne sme iskati izgruntati, ampak le s pobožnostjo častiti, s serčno podložnostjo moliti, terdno vervati, in do konca sveta ponavljati mora.

O neskončno žlahna, o neskončno dopadljiva daritev! ktero je tebi, večni Oče! tvoj edini Sin za nas dopernesel, ker je prava, edina in popolna daritev postal: on ki je sam neomadeževan, sveti ino vsiga greha prost mašnik bil, kterimu ni bilo potreba, poprej za se moliti ino darovati, ampak je le enkrat umerl

kakor srednik za nas smerti vredne, ki nismo ničesar imeli ino na celim svéti ničesar najdli, kar bi bili za svoje grehe zamestiti zamogli.

Zdaj več ne obupam; in nikdar, naj se še tolikrat moja vest zoper moje, de si ravno resnično naprejevzetje ino serčno perzadevanje spet orani, ne bom nehal, ozdrave vupati. Zakaj zapazil sim student, per katerim se očistim, de le do njega pridem; našel sim zdravnika, h katerimu spet perbežim, de ozdravim. Vém, kje je moje vupanje, ino vsa moja tažba; Jezusovo terpljenje ino njegove rane so preobilno izviralo mojiga zveličanja, in vekomaj terdna podloga mojiga zavupanja.

Poveličuje naj torej duša moja tvoje imé za dobrote brez mere, ktere ji tečejo iz tvoje predobrotlive očetne roke; vselaj imajo te dobrote vžgati mi serce, de hvalo skazujem tebi ino tvojimu Sinu, karkolj zamorem.

Pater noster.

Oče nás, ki si v nebesih i. t. d.

Molituv.

(Od pobožniga Tomaža Kempč.)

S tvojim božjim zgledam oserčen, ino od tvojiga duha ganjen ino pokrepčan, se ti vnovič vdam, in slovo vzamem od vsiga, kar svét hudiga in nečimurniga na sebi imá. Vse nesramne sladi sovražim iz celiga serca, hudičeve djanja ino vdajanja zaničujem; posvetim se pa z vsim, kar sim ino imam, v tvojo sveto službo. Dneve svojiga življenja skoz zvesto izpolnovanje svojih dolžnost posvečevati, eno s tebo biti, je moja edina želja, in moja prva skerb, kteri se zdaj vdam.

Tvojo voljo popolnoma izpolniti, sim perpravljén, svojo lastno voljo popolnoma zatajiti skoz resnično pokoršno, ktero sim svoji gosposki ino naprejpostavljenim izkazati dolžen; zakaj nje vbogati, je tebe vbogati. Vklonem se pod njihovo roko, in jim hočem rad pokorn biti, ako se mi bo tudi težavno zdelo, iz ljubezni do tebe. To hočem storiti, kakor prerójen v **K**ristusu, ki se je, de si ravno **B**og in človek, ponižno pod roke svojiga rednika ino deviške matere, svojiga kerstnika, še

celo pod roke svojih sovražnikov vklonil. Tudi svetovanju ino volji tajistih, ki niso moji vikši se hočem (koljkorkrat ne bo čez tvojo voljo) s ponižnostjo serca ino sveto ljubeznjo podvodvreči; in zakaj bi tiga ne storil, ker jih rajši za modrejše ino boljše deržim, kakor sim sam.

Agnus Dei.

(Od svete Mehtilde).

O jagnje božje, usmili se nas, in daruj se za nas svojimu nebeškemu Očetu z vso ponižnostjo ino poterpežlivostjo, v domestenje vsih čednosti, katerih mi nimamo!

O jagnje božje, usmili se nas, in daruj se za nas svojimu nebeškemu Očetu z vso bridkostjo svojiga terpljenja v popolno spravo za naše grehe!

O jagnje božje, usmili se nas, in daruj se za nas Bogu nebeškemu Očetu, z vso ljubeznjo svojiga božjiga serca, za domestenje vsih dobrih del, ktere grešamo. Amen.

Ti o Gospod, usmiljeni Bog! poznaš mojo nepopolnamost, in ko otrok se pred tebo pertožim, de je moja duša še

polna ran. V občutenji svoje revšine te prosim za potrebno zdravilo k popolni ozdravi; sej zamore tvoja dobrotliva roka vsako rano zaceliti, ino slabost okrepčati, o ne odtegni je torej od mene, svoje revne stvari. Amen.

Goreče poželjenje.

(Od svetiga Franciška Zalezijana).

Jezus, moj Izveličar! po neskončni ljubezni, ki te je nagnila na svét priti, ino vse ljudi od večniga pogubljenja rešiti, kterimu so zavoljo greha zapadli, te prosim ponižno, stori, de občutim v svojim serci močni sad tvoje ljubezni; in de njeni ogenj tako mojo dušo prežge, de bo, vse, kar je posvetniga, zaničevaje, se vedno proti nebesam povzdigovala, nič premišljevala, ko tebe, de kakor si ti iz ljubezni do mene na stebru križa umerl, z ravno tisto ljubeznjo tudi jaz v tebi umerjem, in tako vekomaj živim v tvojim posestvi. Amen.

Obhajilo.

(Od svetiga Franciška Ksaverja).

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, odreši me!

Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz strani Kristusove, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotliv Jezus, vsliši me!
 V svoje svete rane zakrij me!
 Od tebe se ločiti, ne pusti me!
 Pred hudim sovražnikom varij me!
 V moji zadni uri pokliči me!
 Potim k sebi priti perpusti me!
 De bom s tvojimi svetniki hvalil te
 Na večne čase. Amen.

Sveto radovanje po duhovnim obhajili.

(Od M. Hauberja).

O Jezus, moj Bog ino Odre-
šenik, tvoj sveti Zakrament je zastava
 tvoje ljubezni, in spomin tvojiga bridkiga
 terpljenja ino smerti za mene. — Visoko
 hvalen bodi Jezus, moj Zveličar, v
 svetim Zakramentu!

O Jezus! ti nam skazuješ zmeraj
 svojo neskončno ljubezen skoz vedno pri-
 čejočnost v ti prečudni skrivnosti. —
 Visoko hvaljen bodi Jezus, moja lju-
 bezen, v svetim Zakramentu!

O Jezus, moj Bog! v tebi, kakor
 začetku vsiga dobrega, ino narvikšim za-
 popadku vsih popolnosti, spoznam vso
 lepoto; vso zveličanje. — Visoko hvaljen

boli Jezus, moja narvikši dobrota, v svetim Zakramentu!

O Jezus! moja ljubezen! v dar ti dan svoje serce, gospoduj v tajistim svojo gnado, s svojo ljubeznjo, in daj, de bom ves tvoj. — Visoko hvaljen bodi Jezus, moje zveličanje, v svetim Zakramentu!

O Jezus! moj križan Zveličar! kako ti zanorem poverniti tvoje bolečine, tvojo smer, tvojo ljubezen! Gorečnost mojiga serca ti naj večno zahvalo povračuje. — Visoko hvaljen bodi Jezus moje edino veselje, v svetim Zakramentu!

O Jezus! ti skriti Bog pod toljko majhnih podobah kruha, kako zlo si se iz ljubezni do mene ponižal! moje serce ino noja duša radujeta v tvoji sveti pričejočosti.

O Jezus! moje večno dopadenje, s ponižnostjo ino ljubeznjo kušnem v duhu tvoje rane, iz katerih je tudi za mene kri spiave tekla. — Visoko hvaljen bodi Jezus, moja ranjena ljubezen, v svetim Zakramentu!

O Jezus, ti ljubezni poln kralj ljubečih serc, potegni me na se! moja duša je ranjena od ljubezni do tebe! in

bolan sim od želje te vedno bolj ljubiti. Visoko hvaljen bodi Jezus, pravo življenje moje duše v svetim Zakramentu!

O Jezus, ti Bog ljubezni! de si ravno poln narčistejšiga spoštovanja, vendar nisim vreden, te prijeti! Torej se veržem z ljubečo Magdaleno pred tvoje noge. Oh, de bi solze grivenge iz ljubezniven-der ogenj tvoje ljubezni v meni ponnožile. — Visoko hvaljen bodi Jezus, moja čistejša radost, v svetim Zakramentu!

O Jezus! ti narladkejši pokoj mojiga serca! v tebi najdem svoje narstejšje veselje, svojo narladkejšo tožbo in svojo popolnoma veselje, dokler bom zamogel tvoje sveto obličje v nebesih gledati. — Visoko hvaljen bodi Jezus moja večna ljubezen, v svetin Zakramentu!

Hvaljen, ljubljen ino molen bodi brez sviga prenehanja, Jezus v presvetim Zakramentu altarja!

O Gospod Jezus Kristus, ki si na altarju križa v svoji bridki smeti kervavo darituv za grešni svet dojneseš, ino k spominu na njo per zadri večerji

presveto, nekervavo darituv svojiga telesa ino kervi v svetim Zakramentu altarja vpostavil, in mašnikam oblast dal ino ukazal, tajisto nebeškemu Očetu dopernašati ino vernim deliti: podeli nam nargorečiši pobožnost do te visoko hvaljene skrivnosti, de bomo v spominu na tvoje terpljenje ino smert sad našiga odrešenja in moč tiga neskončno zaslužavniga ofra v življenji in smerti vživali. Amen.

Skoz zasluženje našiga Gospoda Jezusa Kristusa, ino moč daritve svete maše nas blagoslovi vsigamogočni Bog, Oče, Sin ino sveti Dub. Ino duše vernih naj počivajo skoz milost božjo v miru. Amen.

Zahvalna molituv po sveti maši.

(Od pobožniga Tomaža Kempčana).

O ljubi Oče, poln ljubezni ino milosti! zahvalim se ti z otroškim sercam, de si me večerje ljubezni ino obhajanja svoje smerti milostljivo vdeležil. Odpusti mi vse pogreške, ktirih sim se zraven skoz mlačnost in raztresenost kriviga

storil. — Terno sklenem pred tvojim presvetim obličjem, zglede tvojiga Edino-rojeniga vedno posnemati, in se mu, koljikor bodo moje moči perpuštile, z-ena-čiti, de se tako vdeležim tudi sadu tiga velikiga ino svetiga ofra. Podeli mi gnado, to naprejvzetje izpeljati skoz ravno tiga našiga Gospoda Jezusa Kristusa, tvo-jiga Sina. Amen.

Peta sv. maša.

Naša sveta vera nas uči, da je sveta maša nar poglavitniši in nar imenitniši del svete službe Božje, da njo je sam Jezus Kristus postavil, da je nar lepši naprava milosti, k časti Božjej in človeku k izveličanju.

Sveta maša je tudi nar svetejši in izveličavniši daritev, ker je namreč Jezus Kristus sam pravi dar nove zaveze, kateri se v svetej maši skoz službo svojega mašnika na nekervavo vižo svojemu nebeškemu Očetu za vse žive in mertve daruje. S sveto mašo zadobimo obilni blagoslov in sad terplenja in smerti Jezusove; zakaj nar imenitniši daritev časti, zahvale, prošnje in sprave je za žive in mertve. — Čast Božja in zveličanje ljudi je toraj visoki namen te hvale vredne naprave Jezusove.

Od kod pa pride, da toliko kristjanov scer sveto mašo obiskuje, pa po njej nič ljubezniviši ne postane? — Je li sveta maša tega kriva? O ne. — Je morebiti cerkev kriva? Tudi ne.

Da se prelepi sad svete maše od toliko kristjanov ne zadobi, pride od tod: ker prav k svetej maši ne hodijo, in se pri svetej maši prav ne zaderžijo.

Pri svetej maši moraš biti: prav pripravljen, — prav pobožen in ponižen, — z nar večji pazljivostjo, rad in z veseljem, — pri vsej svetej maši, ne samo pri nekolikih delih, bodi si peta ali tudi tiha.

Dolžnost, pri svetej maši biti, vsim katolškim kristjanom sveta cerkev v drugi cerkvenej zapovedi nalaga, ker očitno in zastopno izreče „Bodi ob nedelah in zapovedanih praznikih spodobno v Bogu zbran pri svetej maši“.

Pri svetej maši biti, je le ob nedelah in zapovedanih praznikih oestro zapovedano; vendar pobožnosti vnet kristjan ne obstoji samo pri čerki postave: znajde se pri tej svetej daritvi, kolikorkrat se le zgoditi zamore, in če mu je mogoče tudi vsaki dan. Kedar ga pa kaj nepremagljivega zaderžuje, da ne more s telesom pričujoč biti, saj svoje serce tje-kaj pošlje, da se te presvete skrivnosti v Duhu vdeleži. Poda se, če mu le dolžnosti njegovega stanu pripustijo, o

kakej juternej uri v duhu v cerkev, združi svoj namen z namenom drugih kristjanov, in to stori v kakem kotecu svoje hiše ali na polji ali kjer koli se znajde, v mislih tako kakor bi storil, ko bi v cerkvi pri daritvi svete maše v resnici pričujoč bil. Vse to, postavim, znaš tečas storiti, ko slišiš k maši pozvoniti; če pa zvona ne slišiš, si znaš vsako priložno uro v juternem času k temu Bogu dopadljivemu opravilu odbrati.

Molituv pred sveto mašo.

O nar dobrotljiviši Jezus! glej, jaz pridem k Tebi in želim pred tim altarjem pri Tvojej Božjej daritvi s takšnim spoštovanjem in pobožnim duhom pričujoč biti, kakor da bi bil na gori Kalvarii tačas, ko si se Ti iz ljubezni do nas svojemu večnemu Očetu na križu daroval. Blagoslovi, o Gospod! te moje želje, in daj mi tisto sveto pobožnost, ktera mi je k vdeležanju zasluženja in obilnega sadu Tvojega odrešenja potrebna. Vari o teh imenitnih trenutkih moje počutke, preženi iz mojega znotrajnega vse raztrešenosti in ničemurne misli; oživi mojo

vero, očisti mojo dušo in vnemi moje serce s svojo sveto ljubeznijo. Amen.

O začetku svete maše.

Stori z mašnikóm sv. križ in reci:

V imenu Boga Očeta, ino Sina ino svetega Duha. Amen.

Tebi, večni oče, darujem v edinosti svetega Duha to daritev Tvojega Božjega Sina, ker si samo le skoz njo vredno ljubljén, češen in poveličán. Z namenom svete cerkve združim tudi jaz svoj namen, in Ti ga darujem v čast in poveličanje Tvoje Božje svetlosti, v zahvalo za vse dobrote, v odpušanje mojih grehov, v zadoblenje vsih tistih gnad, ki so mi v izveličanje potrebne.

K očitnej spovedi.

V ponižnosti svojega serca spoznam pred Teboj, o moj Bog, da sim veliko grešil s mislimi, besedami, djanjem in z zamudo dobrih del. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg. Serčne grevenge presunjen Te toraj prosim, da mi na priprošnja preblazene Device Marije in vsih

izvoljenih Božjih prizanesenje, odvezo in odpušanje vsih mojih grehov milostljivo podeliš.

H kirie elejson.

O Bog, moj Stvarnik, usmili se dela svojih rok; **o Bog**, moj Odrešenik! usmili se me po neskončnem zasluženji svoje za me prelite kervi; **o Bog**, moj posvečevavec, usmili se me, in spreoberni moje serce.

K glorii.

O moj Bog, jaz nisim vreden svojega glasu k Tebi povzdigniti; pa z angeli se združim, Te častim in hvalim, molim in poveličujem; zahvalim se Ti zavolj Tvoje prevelike časti: Zakaj Ti sam si kralj nebeški; Ti sam nar vikši Gospod; Ti sam nar svetejši Bog! Tebi samemu bodi toraj vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

K molitvam.

Oče usmilenja! cerkev moli po mašniku, svojem služabniku k Tebi, in jaz se s cerkvo združim, da bi vse, kar ona

od Tebe izprosi, tudi jaz izprosil, da bi sebi in vsim tistim, za katere sim sklenil moliti, večno izveličanje zadobil. Jaz ne zaslužim scer uslišan biti; zato Te prosim po neskončnem zasluženji Tvojega ljubega Sina, svojega Odrešenika, ki s Teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj.

O preblážena Devica Marija, o angeli nebeški in svetniki vi, ki se danes častite, nesite to molitev pred tron Božji.

K listu.

Razsveti me, o Gospod! in daj mi spoznati, kar si me skoz usta prerokov in svojih apostelnov učil in mi spolnovati zapovedal; vtisni mi vendar te svoje svete zapovedi globoko v moje serce. O kako sveta in sladka je Tvoja postava. Ljubim jo in spoštujem, ter obljubim njo vse zvesto spolnovati. O Božji zapovednik! stoj mi s svojo gnado na strani, in jaz hočem vse storiti, kar mi zapoveš, in Ti zmeraj pokoren biti.

K Evangelju.

Tavžentkrat bodi hvaljen in češen, o moj Bog, ker si nam potem, ko si bil

po prerokih k nam govoril, po svojem lastnem, Božjem Sinu sveti Evangelji dal, ki ima besede večnega življenja. Božji Odrešenik! bodi Ti zato večna zahvala, da si nas odrešil večnega pogubljenja, ker si nas učil, da pravi pot k večnej sreči se le v križu, v zatejevanji sveta najde. Te svete bukve jaz spoštujem in poljubim. Nikdar se nočem Tvojega križa in Tvojega svetega Evangelja sramovati. Svet zaničevaje se Tebi darujem. Tebe samega hočem poslušati, le za Teboj hoditi, o moj križani Bog, ki si pot, resnica in življenje.

K. veri.

Pred Teboj, o moj Bog! spozna zdaj mašnik svojo vero; kar on s besedami govori, ponavljam jaz v svojem sercu, in verjem vse, kar si Ti svojej cerkvi razodel. Tukaj, pred Tvojim svetim altarjem pričam in poterdim, da hočem in želim v svetej katolskeji, apostolskeji, rimskeji cerkvi živeti in umreti. Dodeli mi vedno naukaželjnost in pripravljeno serce, glas vidnega poglavarja Tvoje cerkve in vsih pravorednih pastirjev, Tvo-

jih namestnikov, poslušati, da bo moje življenje po veri vravnano, in da si prizadevam, to sveto vero z besedo in djanjem povelečevati.

K darovanju.

Sprejmi neskončno sveti Oče, vse-mogočni Bog, ta dar, ktereга Ti z mašnikom prinesem; le ta se Tvojej Božjej Svetlosti spodobi; le ta je velikosti Tvojih dobrot primeren; ves moj dolg on deleč preseže, in vse Tvoje gnade zasluži. Prosim Te toraj, ne oglej se na nevrednost in na grehe svojega služabnika; poglej velikoveč na tega svojega Božjega Sina Jezusa Kristusa, nad katerem od vekomaj svoje dopadenje imaš, kateri se Ti zdaj daruje. Z njim Ti darujem samega sebe, posebno svoje ske-sano, spokorno serce, in prosim Tvoje usmilenje, da se ta dar ko prijetna dišava k Tebi povzdiguje v izveličanje cele Tvoje cerkve, v moje in celega sveta izveličanje. Amen.

K umivanju rók.

Oh, moj Bog! ne daj se mi z hudobnimi pogubiti. Grešnik sim scer, pa

zgrevan, spokoren grešnik. Operi toraj mojo dušo čisto vsih njenih madežev, da vreden postanem ženitnine neomadežanega Jagnjeta Jezusa Kristusa. Bog usmilenja, usliši mojo molitev; sprejmi iz mašnikovih rok ta dar k časti in poveičanju svojega presvetega imena. Daj meni in vsim grešnikom zopet oblačilo nedolžnosti, in blagoslovi svojo sveto cerkev z obilnim blagrom. Amen.

K predglasju.

Veliki, mogočni Bog, oberni zdaj moje serce od vsih pozemeljskih reči in povzdigni ga k sebi gori v nebesa, kjer Te angeli in arhangeli, Kerubimi in Serafimi in vsa radovajoča cerkev moli, Ti svoje hvalnice prepeva in zahvalo daje za daritev, katero Ti vojskovavna cerkev Tvojega Božjega Sina, mojega Odrešenika, daruje. Pripusti tudi meni svoj slabi glas hvalnicam nebeškega Jeruzalema pridružiti, v ponižnosti Tvoje neskončno veličastvo hvaliti, in v občutleji nar večega veselja in občudovanja k Tebi iz serca izdihniti: Svet, svet, svet si Ti o Gospod Bog vojsknih trum; nebo in zemlja sta

Tvoje veličasti polna; češen in hvaljen bodi Tvoj edinorojeni Sin, ki bo zdaj stopil doli na te altar. Tebi, nar vikšemu Gospodu, bodi hvala vekomaj. Amen.

K priprošnjam.

Usmiljeni **Gospod in Bog**, ki na daritvi svojega **Sina** neskončno dopadenje imaš, brani in vladaj svojo sveto katolško cerkev, ohrani jo v miru, razširjaj jo in povikšaj po celej zemlji. **Blagoslovi** posebno vidnega poglavarja vsih kristjanov! obvari in ohrani našega škofa; bodi milostljiv vsemu duhovstvu in stoj vsim katolškim kristjanom sosebno tistim na strani, ki so pri tej visoko češenej daritvi pričujoči. **Bodi v vsih dušnih in telesnih potrebah tolažnik** mojih staršev, predpostavljenih, dobrotnikov in vsih tistih, za katere me dolžnost, hvaležnost ali ljubezen moliti veže.

(Tukaj znaš moliti za vse, za katere moliti hočeš).

Priporočam Ti vse svoje prijatle in sovražnike, uboge in žalostne, in potrebe celega keršanstva. Prosim Te tudi za spreobernenje grešnikom, za stanovitnost

pravičnim, razkolnikom pa in krivovercom za povernenje v Tvojo sveto cerkev, in vsim nevernikom za razsvitljenje, da jim oznanovavce svete vere pošlješ in tiste, ktere si jim že poslal, v stanovitnej gorečnosti ohraniš. Zadnič se Ti samega sebe priporočim, ter Te za pomoč v dušnih in telesnih potrebah prosim; posebno pa, da me večnega pogubljenja rešiš in v število svojih izvoljenih sprejmeš. Usliši to mojo molitev, večni Oče! zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblazene Device Marije, svetega Janeza, velikega oznanovavca Gospodovega, svetih apostelnov, mučenikov, svetnikov, katerih spomin se danes obhaja, in vsih drugih svetnikov v nebesih. Amen.

Pred povzdigovanjem.

Glej, moja duša, prišel je zdaj dragi trenutek, o katerem se bode o Bog! veliko čudo Tvoje vsemogočnosti in ljubezni Tvojega Božjega Sina godilo. Jezus Kristus govori zdaj skoz usta svojega namestnika nad kruhom: *To je moje telo*, in nad vinom: *To je moja kerv*, in kruh postane telo Jezusa Kristusa, in vino

njegova kerv. Moje oči tega čuda scer ne vidijo; pa moja vera me tega prepriča. Saj si Ti, o moj Bog govoril, in to mi je zadosti. To resnico jaz terdno in nepremakljivo verjem in se globoko pred Teboj ponižam.

Pri povzdigovanji svete hostie.

O Jagnje Božje, skriti Bog, dobrotljivi Jezus! ki si bil zavolj mojih grehov na križ pribit, ki zdaj poveličan na desnici svojega Očeta sediš, Ti si tudi resnično tukaj pričujoč v tej svetej hostii. Z nar globočejim spoštovanjem Te molim. **O ljubeznivi Jezus!** bodi mi milostljiv, in usmili se me; saj Te ljubim, in se Ti zavsam darujem; le ne pripusti, da bi se kedaj več skoz smerten greh od Tebe ločil.

Pri povzdigovanji kelha.

Molim Te, o draga kri mojega Odrešenika. Ti si cena mojega in celega sveta odrešenja!

O studenc milost in izveličanja! Pogasi v meni ogenj mojih strast, in omij me čisto od mojih hudobij.

Po povzdigovanji.

O moje serce, bi zamoglo neobčutljivo ostati proti tolikej ljubezni Tvojega Božjega Odrešenika! Glej, ni mu zardosti, da se je enkrat za te in za vse grešnike na križu daroval, On ponavlja ta dar tukaj na altari, ker vse naše potreba, ki so mu dobro znane, svojemu nebeškemu Očetu naprej nese, mu svoje rane, svojo kerv in svoje serce kaže, da bi jezo Božjo potolažil, in za nas odpušanje, gnado in milost zadobil. **O** Jezus, naš Božji srednik! zakaj ne občutim v tem trenleji tiste goreče ljubezni svetnikov, ki so te toliko ljubili? Zakaj ne plamenim ljubezni Serafimov, ki svete želje Te gledati, gorijo? zakaj nisim pripravljen, za Te umreti in Tvoje neizmerne ljubezni z enako ljubeznijo poverniti? **O** moj Jezus! jaz hočem rajši umreti, ko Tebe razžaliti; jaz Te ljubim, in hočem zmeraj za Tebe, in s Teboj in v Tebi živeti.

Večni Oče! po tej daritvi upam vse od Tebe. Če si stare očake uslišal, ki so Ti le senco, le podobo te daritve darovali, koliko bolj boš na nas milostljivo pogledal, ker Ti pravo daritev opravljaj-

mo, ktero so daritve stare zaveze le v predpodobi oznanovale. Zato Te združen z gorečimi molitvami cerkve prosim, k Tebi zdihovaje: naj stopi to brezmadežno Jagnje nove zaveze, ki se Tebi daruje, Jezus Kristus sam k tronu Tvoje milosti, da tečas, kedar se Jezus, nad katerim vse dopadenje imaš, v nebesih pred Tvoje Božje veličastvo za nas postavi, čez mene in čez vse svoje verne služabnike obilnost svojih gnad in svojega blagoslova razliješ, nam vse grehe odpustiš in prostor v tistej srečnej domovini pripraviš, kjer Te bomo združeni s svetimi apostelni, mučeniki in vsimi svetniki hvalili in poveličevali, ljubili in vživali od vekomaj do vekomaj.

Razlij svoje neskončno usmilenje tudi čez vse rajne mertve, ki v vicah terpijo, in za ktere Ti to daritvo tudi cerkev opravlja. Jezusova kerv naj njih duše čisto opere, da jih sprejmeš v kraj hladila, večne luči in stanovitnega mirú.

Posebno pa skaži usmilenje dušam mojih staršev, dobrotnikov in vsih, za katere sim dolžan moliti.

K očenašu.

Če bolj se na te Božji dar ozeram, bolj raste moje zaupanje k Tebi, o Bog vse dobrote! in čeravno sim ubog grešnik, vendar se podstopim, Te s tim sladkim imenom „Oče“ klicati in po nauku Tvojega Božjega Sina k Tebi moliti: Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi Tvoje ime; pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih, tako tudi na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustimo svojim dolžnikom, nas ne vpelji v skušnjava, temuč nas odreši od hudega. Amen. Oh, Oče, preljubeznivi Oče! dodeli mi, za kar Te z besedami Tvojega Božjega Sina prosim. Res je, da sim Te velikokrat razžalil, da sim nehvaležen otrok postal; pa zdaj se k Tebi, svojimu Očetu nazaj povernem.

Po tem Tebi od vekomaj toliko dopadljivem daru mi odpusti, in reši me vsih pretečenih, zdajnih in prihodnih zlegov. Dodeli in ohrani svojej cerkvi mir in prostost; iztrebi pohujšanje nevere in bresbožnosti; dodeli oblastnikom ljubezen

in vnemo za sveto vero, da Ti v lepem miru služiti zamoremo.

Usliši nas, o Gospod, po priprošnji blažene Device Marije, svetih apostelnov in vsih svetnikov. Amen.

Jagnje Božje.

Zdaj, o moja duša! se bode ti neskončno sveti dar s povživanjem končal. In kako se bo to zgodilo? Štermite, vi blaženi duhovi nebeški, Jezus Kristus, naš večni vikši mašnik, je svoj dar na križu začel, na altarju ga ponavlja, in v naših sercih ga hoče končati. Kje je kaka ljubezen, Božji Izveličar, da bi bila Tvoje podobna? Je mogoče, da v tako revno serce priti hočeš, kakor je moje? kako, Ti, o Bog svetosti, hočeš v mojem sercu prebivati, ker si se že samo po svojej neskončnej dobrotljivosti ponižal v krilo preblazene Device priti! V resnici, o Gospod, te gnade sim nevreden, ker sim grešnik, in nar večji med vsimi grešniki. Vendar želim, Te vredno prejeti. In kaj bi tudi večega na zemlji in v nebesih poželeti zamogel, kakor Tebe imeti, ki si moj Bog in moj delež vekomaj.

Vendar, o brezmadežno Jagnje, ki grehe sveta odjemleš, Ti me zamoreš z eno samo besedo potolažiti. Reci le, vse-mogočni Bog, in moja duša bo čista, bo s svatovskim oblačilom ozaljšana in vredna postala, se vdeležiti Tvoje Božje hostie.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! jaz želim in priserčno hrepenim, Te v nar svetejšem Zakramentu altarja prijeti; pa si ne upam, ker spoznam, da nisim zadosti vreden. Ali ne odvzemi mi o Bog! zavsım svojih nebeških tolažb. Sprejmi dopadljivo to moje poželenje, ki je s serčno žalostjo nad mojimi grehi sklenjeno, in pridi na duhovno vižo v moje serce. Dodeli mi svoje gnade, kakor si jih mašniku po resničnem zavživanji svojega presvetega telesa in drage kervi dodelil. Pridi Ti, nar vikši dobrota! pridi po duhu v moje serce, in stori ga vrednega, da se drugokrat v svetem Zakramentu s Teboj združiti zamore. Pridi, moja ljubezen, moja nar vikši dobrota, moje edino veselje! pridi, pomnoži v meni pravo vero, poterdi moje zaupanje, vžgi mojo ljubezen, da živim

le za Tebe, ker si se Ti za mene daroval.

K zadnim molitvam.

Daj mi moč, o Gospod! zoper skušnjave hudiča, sveta in mesa, in obvari me pred vsakim grehom, da sad tega Božjega daru, ki smo ga Tvojej Božjej svetlosti prinesli, v sebi ohranim: zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblazene Device Marije, svetih angelov, apostelnov, mučenikov in svetnikov, kateri sveta katolška cerkev danes časti.

K zadnemu blagoslovu.

Blagoslovi me, o moj Bog, po roki svojega služabnika. Blagoslovi me Bog Oče, Sin in sveti Duh, in dodeli mi, da bom o sodnem dnevu eden izmed tistih izvoljenih, ki bodo Tvoje kraljestvo posedli. Amen.

K zadnemu evangelju.

O Beseda Božja, čeravno si brez začetka ino konca, si vendar v času naše

meso na se vzela, in si človek postala, da bi nas otroke nebeške storila. V Tebe verjem, Tebi se zahvalim, Tebe molim in prosim, dodeli mi svojega Božjega svetega Duha, da kot otrok Božji živeti in potem nebesa v delež zadobiti zamorem. Amen.

Molitev po svetej maši.

Zahvalim se Ti, o Gospod! za neizrečeno milost, da si me v svojo sveto pričujočnost postavil in svojih svetih skrivnost vdeležil, ki so se na tem altarlji k mojemu in vsih izveličanju obhajale. Oh, kako srečen bi bil, ko bi se bil prav pobožen zravno znašel. Odpusti mi, o Bog, moje razmišljenje, kteriga sim se dolžen storil in mojo majhno pobožnost. Močno mi je žal vse moje zanemarenje med sveto mašo, in vsaka nespodobnost moja ali tudi drugih med to presveto daritvo mi je silno zoperna.

Obljubim Ti, dobrotljivi Jezus, sveto mašo zanaprej z novo gorečnostjo služiti, in Te prosim, da moje serce s svojo sveto ljubeznijo vnameš, da bodem, kakor tudi biti mora, čisto tvoj, zdaj in vekomaj. Amen.

Ko meniš iz cerkve stopiti.

O nar dobrotljiviši Jezus! prav iz serca se Ti zahvalim za vse milosti, katere si mi v tej cerkvi dodelil, in ker jo zdaj zapustiti moram, Ti vse molitve in pobožnosti darujem, ki sim jih zdaj opravil, ter Te ponižno prosim, da jih v svoje nar svetejše serce sprejmeš, me blagosloviš, pred vsim grehom obvarješ, in moje serce, katero v Tvoje nar svetejši serce Tebi v varstvo izročim, v svojej ljubezni in pobožnosti ohraniš, da bode vse moje djanje in nehanje k Tvojej večej časti. Amen.

Šesta sv. maša, kakor jo mašnik berejo.

Mašnik stopijo pred altar, ter molijo s služabnikam tako :

V imeni (Boga) Očeta † ino Sina † ino svetiga † Duha. Amen.

M. Stopil bom k božjemu altarju :

Sl. Pred Boga, kateri razveseluje mojo mladost.

Psalm 42.

M. Sodi me, o Bog, ino razsodi mojo reč nad nesvetim narodam; reši me od krivičniga ino zapeljiviga človeka.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč: zakaj si me odvergel, ino zakaj moram žalosten hoditi, zatert od sovražnika?

M. Pošli svojo luč ino resnico, de me peljajo ino perpeljajo na tvojo sveto goro ino v tvoje prebivališe.

Sl. Stopil bom k božjemu altarju, pred Boga, kateri razveseluje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami, **Bog**, moj **Bog**! zakaj si žalostna moja duša, ino zakaj me motiš?

Sl. Zavupaj v **Boga**: še ga bom hvalil; on je moja pomoč, ino moj **Bog**.

M. Čast bodi **Bogu**, **Očetu**, **Sinu** ino svetimu **Duhu**.

Sl. Kakor je bilo v začetku, zdaj ino vsak čas, od vekomaj do vekomaj.

M. Stopil bom k božjemu altarju:

Sl. Pred **Boga**, ki razveseluje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imeni **Gospodovim**.

Sl. Kateri je stvaril nebo ino zemlo.

M. Spovem se **Bogu** vsegamogočnimu, sveti **Marii**, vselaj devici, svetimu **Mihelu** arhangelu, svetimu **Janezu** kerstniku, svetim apostelnam **Petru** ino **Pavlu**, vsim svetnikam (*ino vam, bratje!*) de sim grešil veliko z mislijo, besedo ino djanjam. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg! Zato prosim sveto **Marijo**, vselaj devico, svetiga **Mihela** arhangelu, svetiga **Janeza** kerstnika, sveta apostelna **Petra** in **Pavla**, vse svetnike (*ino vas, bratje!*): molite za me per **Gospodu** našim **Bogu**.

Sl. Vsmili se te Bog vsegamogočni, odpusti ti tvoje grehe, ino perpeli te v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Spovem se i. t. d. (kakor zgorej mašnik, samo de namesti: *ino vam, bratje, reče ino tebi, Oče!*)

M. Vsmili se vas vsegamogočni Bog, odpusti vam vaše grehe, ino perpeli vas v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo ino odpušanje naših grehov nam daj vsegamogočni ino vsmileni Bog.

Sl. Amen.

M. O Bog! oberni se k nam, ino oživi nas.

Sl. Ino tvoje ljudstvo se bo v tebi veselilo.

M. Gospod! skaži nam svojo milost.

Sl. Ino dodeli nam svoje zveličanje.

M. Gospod! vsliši mojo molituv.

Sl. Ino moje vpitje naj k tebi pride.

M. Gospd! bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Mašnik grejo k altarju in molijo:

Molimo. Odvzemi od nas, prosimo o Gospod! naše pregrehe, de bomo

vredni s čisto dušo v presvet kraj stopiti: skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Mašnik kušnejo altar ino rečejo:

Prosimo te tudi, o Gospod! skoz zasluženje tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in skoz zasluženje vsih svetnikov, de odpustiš milostlivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik grejo k bukvam, ino berejo nekatere besede, kakor god pernese. Postavim:

Hvalena bodi presveta Trojica, ino nerazdelena edinost: častimo Boga, ker je storil nad nami svojo milost.

Psalm. Gospod, naš Gospod! kako čudno je tvoje ime na celi zemli!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalena bodi presveta Trojica i. t. d. (kakor poprej).

Potem:

M. Gospod, vsmili se nas!

Sl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Sl. Kristus, vsmili se nas!

M. Kristus, vsmili se nas!

Sl. Kristus, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Sl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu po višavah, ino mir ljudem na zemli, kateri so dobre (svete) volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povikšujemo te, hvaležni smo ti zavoljo tvoje velike časti: **Gospod Bog, kralj nebeški, Bog vsegamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin, Gospod Bog, Jagne božje, Sin Očeta:** kateri odjemleš grehe svetá, vsmili se nas; kateri odjemleš grehe svetá, sprejmi naše prošnje; kateri sediš na desnici Očeta, vsmili se nas! ker ti sam si svét, ti sam **Gospod, ti sam Narvikši, Jezus Kristus!** s svetim Duham v časti Boga Očeta. **Amen.**

Mašnik se proti ljudstvu obernejo, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Mašnik molijo potem molitve, eno alj več, kakor cerkveni dan nanaša. Tiste molitve se najdejo v evangelskih bukvah *pred branjem*.

Po molitvah berejo *branje*, katero je v cerkveni pratiki za tisti dan odločeno. Ino kakor ga zberejo, reče:

Sl. Hvala Bogu.

Potem molijo nektere verstice iz svetiga pisma.
Postavim:

Hvalen bodi **Gospod!** kateri vidiš v globočine breznov, ino stanuješ nad **Kerubini.** (Dan. 3.)

Ÿ. Hvalen bodi **Gospod!** na višavah nebes, vse časti ino hvale vreden na vekomaj. **Aleluja, aleluja!**

Ÿ. Hvalen bodi **Gospod!** **Bog** naših očetov, vse časti ino hvale vreden na vekomaj. **Amen.**

Potem grejo v sredo altarja ino molijo:

Očisti mi serce ino vusta, vsega-mogočni **Bog!** kateri si vusta **Izaija** preroka z živim oglam očistil; očisti me tako s svojo nezasluženo gnado, de bom tvoj sveti evangeli vredno oznanovati zamogel. **Skoz Kristusa, Gospoda našiga. Amen.**

Žegnaj me, o Gospod! — Gospod bodi v mojim serci ino v mojih vustih, de vredno ino spodobno njegov evangeli oznanujem. **Amen.**

Zdaj stopijo na desno stran, ino rečejo :

M. Gospod! bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Se prekrižajo rekoč :

Beseda svetiga evangelja po spisu svetiga (Matevža ...).

Sl. Čast tebi, Gospod!

Ino berejo evangeli za tisti dan odločen. **Konec** evangelja kušnejo bukve rekoč :

M. Skoz besede svetiga evangelja nam naj bojo zbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kristus!

Nato stopijo v sredo, ino molijo ob nedelah, praznikih ino večih godovih :

Verjem v eniga samiga Boga, Očeta vsegamogočniga, stvarnika nebes ino zemle, vsih vidnih ino nevidnih reči. Ino v eniga Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjiga edinorojeniga, kateri je rojen iz

Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen ne stvarjen, kateri je z Očetam vred eniga bitja, kateri je z avoljo nas ljudi, ino z avoljo našiga zveličanja iz nebes prišel (tukaj se poklekne z desnim kolenam), ino je skoz svetiga Duha iz Marije Device meso na se vzel, ino človek postal. Tudi križan bil za nas pod Poncjam Pilatužam, terpel, ino bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta; ino bo zopet prišel s častjo sodit žive ino mertve: njegoviga kraljestva ne bo konec. Verjem v svetiga Duha, Gospoda ino oživlavca, kateri iz Očeta ino Sina izhaja, kateriga z Očetam ino Sinam vred ino enako molimo ino častimo; kateri je govoril skoz preroke. Verjem eno, sveto, katolško ino apostolsko cerkuv. Verjem en kerst k odpušanju grehov. Verjem vstajenje mertvih ino prihodno življenje. Amen.

Mašnik se obernejo proti ljudem, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Molimo. (Ino berejo nekatere besede, postavim:

Hvalen bodi **Bog Oče**, ino edinorojeni **Sin božji**, tudi **sveti Duh**, ker je storil z nami svoje vsmilenje.

Kadar darujejo kruh, rečejo :

Vzemi, **sveti Oče**, vsegamogočni večni **Bog!** ta prečisti dar, kateriga jaz, tvoj nevreden služavnik, darujem tebi, svojemu živimu ino pravimu **Bogu**; za svoje brezštevilne grehe, zamere ino zanikarnosti, ino za vse pričejoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive ino mertve. **Daj**, de bo meni ino njim v zveličanje ino večno življenje. **Amen.**

Kadar vino in vodo v kelih vlivajo :

O Bog! kateri si človeka v žlahtnim stani čudno stvaril, ino ga, ko je grešil, še bolj čudno prenovil: daj nam skoz skrivnost te vode ino tega vina, de bomo združeni z božjo naturo tistiga, kateri se je ponižal, naše človeške nature deležen biti, **Jezus Kristus**, tvoj **Sin**, naš **Gospod**, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Ko kelih darujejo:

Darujemo ti, o **Gospod!** kelih zveličanja, ino prosimo tvojo milost, de naj gre pred obličje tvoje božje svetlosti v prijeten dar za zveličanje naše ino celiga sveta. Amen.

V duhu ponižnosti ino s potertim sercam stojimo pred tebo: sprejmi naš dar, o **Gospod!** ino naj bo naša današna darituv taka pred tvojim obličjem, de ti bo prijetna, o **Gospod Bog!**

Pridi, posvečovavec, vsegamogočni večni **Bog!** ino posveti ta dar, ki je prpravlen tvojimu svetimu imenu.

Kadar si roke vmivajo, molijo iz 25. psalma:

Vmil bom med nedolžnimi svoje roke, ino obdajal tvoj altar, o **Gospod!** de poslušam glas tvoje hvale, ino oznanujem vse tvoje čudeže. O **Gospod!** ljubim lepoto tvoje hiše, ino prebivališa tvoje svetlosti. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o **Bog!** ino ne vmori me s tistimi, ki so kervi željni, v katerih rokah je krivica, ino njih desnica je polna podkupšine. Jaz pa hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši me, ino vsmili se me. Moja noga stoji na pravim, v zbirališi te bom hvalil, **Gospod!**

Čast bodi **Bogu Očetu** i. t. d.

Potem se v sredi altarja perklonejo, ino molijo :

Vzemi, sveta Trojica! to darituv, katero ti darujemo v spomin terplenja, vstajenja ino vnebohoda Jezusa Kristusa Gospoda našiga, ino k časti Marije vse-laj device, svetiga Janeza kerstnika, svetih apostelnov Petra ino Pavla, njih ino vsih svetnikov. Naj bo njim k časti, nam pa k zveličanju; ino prosijo naj za nas v nebesih, ki obhajamo njih spomin na zemli. Skoz ravno tega Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Zdaj kušnejo altar, se obernejo proti ljudstvu ino rečejo :

Molite bratje! de bo moja ino vaša darituv prijetna per Bogu, Očetu vsega-mogočnim.

Sl. Sprejme naj Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo ino čast svojiga imena, tudi k pridu našimu ino vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Potem molijo iz mašnih bukuv, kar je za tisti dan odločeno, postavim :

Posveti, prosimo, o Gospod naš Bog! skoz klicanje tvojiga svetiga imena leta dar: ino zavoljo njega nas stôri, de bomo tvoja večna darituv. Skoz Gospoda na-

šiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog, od vekomaj do vekomaj.
Sl. Amen.

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Nakviško serca.

Sl. Imamo jih obernjene k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda, svojiga Boga.

Sl. Zares, spodobi se, ino dolžnost je.

Predglasje;

za čas od Božiča do ss. 3 kraljov, Svečnico, praznik Božjiga Telesa ino celo nja osmino.

Res, spodobi se ino dolžnost je, prav je ino dobro, de ti vselej ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Ker je skoz skrivnost včlovečene Besede nova luč tvoje svetlobe očem našiga duha zasvetila: de ker vidno Boga spoznamo, smo skoz njega k ljubezni tega, kar je nevidno, povzdignjeni. — In za voljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za praznik ss. 3 Kraljov ino celo osmino.

Res, spodobi se, ino dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod

hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Ker, ko je tvoj Edinorojeni v bitji naše vmerjočnosti med nas stopil, nas je z novo lučjo svoje nevmerjočnosti prenovil. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od Pepelnice do tihe Nedelje.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Kateri s telesnim postam pregrehe zatiraš, duha kviško vzdigaš, nam moč deliš ino plačilo skoz Kristusa, našiga Gospoda. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči, ino sveti Serafini z združenim vpitjam poveljučujejo. S katerimi, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo ino hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od tihe Nedele do velikiga četrtega.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo

dajamo, sveti **Gospod**, vsegamogočni **Oče**, večni **Bog**. — **Kateri** si zveličanje človeškiga rodu na lesu križa opravil: de od koder je smert izšla, od toder naj življenje izraste: ino kateri je na lesu premagal, naj bo tudi na lesu premagan skoz **Kristusa**, našiga **Gospoda**. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči, in sveti **Serafini** z združenim vpitjam poveličujejo. **S katerimi**, prosimo, dodeli, naj se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo ino hvalimo, ter rečemo: **Svet, svet i. t. d.**

Za čas od velike Sabote do Vnebohoda.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, — te, o **Gospod**, sicer vsak čas, sosebno pa ta čas še z večo častjo poveličovati, ker je naše velikonočno **Jagne**, **Kristus**, zaklano. **Zakaj** on je pravo **Jagne**, ki grehe sveta odjemle; kateri je našo smert s svojo smertjo končal ino s svojim vstajenjam naše življenje prenovil. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino **Gospostvi**, ino z vso trumo nebeških vojsk, pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: **Svet, svet i. t. d.**

Za čas od Vnebohoda do binkoštné Sabote.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav in dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti **Gospod**, vsegamogočni **Oče**, večni **Bog**! skoz **Kristusa** našiga **Gospoda**. — **Kateri** se je po svojim vstajenji vsim svojim vučencam očitno perkazal, ino je pred njih očmi bil vzdignjen v nebesa, de bi nas svoje božje nature storil deležne. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: **Svet, svet** i. t. d.

Za čas od binkoštné Sabote do prihodne.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti **Gospod**, vsegamogočni **Oče**, večni **Bog**! skoz **Kristusa** našiga **Gospoda**. — **Kateri**, ko se je čez vse nebesa vzdignil, ino sedé na tvoji desnici je obljubljeniga svetiga **Duha** današni dan razlil nad tiste, katere je sprejel za svoje otroke. **Zavoljo** tega vesolni svet puhti od veselja ino oveselen raduje. **Pa** tudi nebeške moči ino angelske poglavarstva

pesem tvoje časti pojejo, ter se brez nehanja glasijo rekoč: Svet, svet i. t. d.

Za praznik presvete Trojice ino vse nedele med letam razen tistih, za katere je spredi predglasje odločeno, ino v katero ne pade kak Marijen god, alj ss. apostelnov.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Kateri si s svojim edino-rojenim Sinam ino svetim Duham edini Bog, edini Gospod: ne v edinosti ene same osebe (persone), temuč v Trojici eniga bitja. Kar namreč od tvoje časti po tvojim razodenji verjemo, to od tvojiga Sina, to od svetiga Duha brez vsega razločka mislimo: de se v spoznanji praviga ino večniga Božanstva v osebah razločnost, v bitji edinost ino v časti enakost ima častiti. — Ki jo hvalijo angeli ino arhangeli, Kerubi ino Serafi, ki ne jenjajo vsaki dan klicati z enim glasam, rekoč: Svet, svet i. t. d.

Za praznike prečiste Marije Device, njih osmine ino vse Marijne godove.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo

dajamo, sveti **Gospod**, vsegamogočni **Oče**, večni **Bog**! — Ino de te (ob oznanenji, objiskanji, vnebovzetji, češenji i. t. d.) svete **Marije** vselaj device združeni hvalimo, častimo ino poveljučujemo. **Katera** je tvojiga **Edinorojeniga** skoz obsenčenje svetiga **Duha** spočela, ino je v časti devišta večno svetlost svetu podelila, **Jezusa Kristusa Gospoda** našiga. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči ino sveti **Serafini** z združenim vpitjam poveljučujejo. **S katerimi**, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo ino hvalimo, ter rečemo: **Svet, svet** i. t. d.

Za praznike ino godove ss. apostelnov ino njih osmine, razen sv. Janeza.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav in dobro, — te o **Gospod**! ponižno prositi, de ti, večni **Pastir**! svoje čede ne zapustiš, temuč jo skoz svoje svete apostelne vedno varješ ino ohraniš. De bo po tistih vladarjih vižana, katere si ji postavil za namestnike svojiga opravila ino naprejpostavljene pastirje. — Ino za-

voljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo : Svet, svet i. t. d.

Za vse delavnike razen tistih, za katere je že spredej predglasje postavljeno, tudi per černih mašah.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! skoz Kristusa Gospoda našiga. Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči in sveti Serafini z združenim petjam poveljučujejo. S katerimi, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo in hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Po predglasji molijo, med tem, de služavnik zvoní:

Svet, svet, svet si Gospod, Bog Sa-
baot! Nebesa ino zemla so polne tvoje
časti. Hosana po višavah! Češen bodi, ki
pride v imeni Gospoda. Hosana po viša-
vah!

Po sanktusu.

Ponižno te tedaj prosimo, predobrotlivi Oče! skoz Jezusa Kristusa tvojiga Sina, Gospoda našiga, de dopadljivo sprejmeš, ino posvetiš te ponudbe, te darove, te prečiste, svete daritve, katere ti darujemo zlasti za tvojo sveto katolsko cerkev, de ji mir daš, jo varješ, v edinosti ohraniš, ino vladaš po vsem sveti: pa tudi za tvojiga služabnika, našiga papeža I. ino našiga škofa I. ino našiga cesarja I. ino za vse, kateri se prave katolske, apostolske vere deržijo.

Spomin za žive.

Spomni se, o Gospod! svojih služavnikov ino služavnic I. I., . . ino vsih pričujočih, katerih vero poznaš ino pobožnost vidiš; za katere ti darujemo, alj kateri ti darujejo ta hvalni dar za se ino za vse svoje: za odrešenje svojih duš, za dosego zveličanja ino varnosti: ino ti pošiljajo svoje želje, tebi večnimu, živimu ino pravimu Bogu.

Darujemo ti ga sklenjeni z vso družbo izvolenih ino njih spomin obhajajoči, sobno častite vselaj Device Marije, ma-

tere Boga in Gospoda našiga Jezusa Kristusa: pa tudi tvojih apostelnov ino marternikov: Petra ino Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Šimona ino Tadeja, Lina, Kleta, Klemenca, Ksista, Kornelja, Ciprijana, Lorenca, Krizogona, Janeza ino Pavla, Kozma ino Damjana ino vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženji ino prošnji, de bomo v zavetji tvoje pomoči per vsih rečeh obvarvani. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Ko deržijo roke nad keliham:

Prosimo te tedaj, o Gospod! sprejmi potolažen ta dar svojih služabnikov ino cele svoje družine, ino vravnaj naše dni v svojim miru, reši nas večniga pogubljenja, ino stori, de bomo čedi tvojih izvolenih peršteti. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Daj, te prosimo, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, sprejet, poterjen, resničen ino prijeten, de nam bo spremenjen v telo ino kri tvojiga preljubiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

Kateri je dan pred svojim terplenjam vzal kruh v svoje svete ino častite roke,

ino je vzdignil oči proti nebesam, k tebi, svojimu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil ino dal svojim vučencam rekoč: **Vzemite ino jejte vsi od tega: Zakaj to je moje Telo.**

Mašnik perpognejo koleno pred svetim rešnim Telesam Jezusa Kristusa, ino ga povzdignejo, potem rečejo:

Ravno tako je vzel po večerji tudi ta prečudni kelih v svoje svete ino častite roke, te zopet zahvalil, ga posvetil ino dal svojim vučencam rekoč: **Vzemite ino pijte vsi iz njega, zakaj ta je kelih moje kervi, nove ino večne zaveze, (skrivnost vere) katera bo za vas ino njih veliko prelita k odpušanju grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite k mojimu spominu.**

Mašnik perpognejo koleno pred sveto kervjo Jezusa Kristusa, jo povzdignejo, in potem rečejo:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o **Gospod!** mi tvoji služavniki, ino tudi tvoja sveta družina spomin svetiga terplenja, od smerti vstajenja ino častitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojiga, Gospoda našiga, ino darujemo tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih darov ta

čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja ino kelih večniga zveličanja.

Poglej tedaj na te dari s potolažnim ino milostlivim obličjam, ino jih sprejmi, kakor si sprejel dari svojiga hlapca, pravičniga Abelna, in darituv našiga očeta Abrahama, ino sveto, brezmadežno darituv, katero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melhizedeh.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci pernesti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, ino zavžilo presveto telo ino presveto kri tvojiga Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in gnado. Skoz ravno tega Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služavnikov ino služavnic I. I. . . kateri so pred nami iz sveta šli z znamnjam vere, ino spijo v miru.

Prosimo te, o Gospod! de te, ino vse, kateri v Kristusu počivajo, deneš v

kraj hladu, luči ino miru. Skoz ravno tega **Kristusa Gospoda našiga. Amen.**

Mašnik vdarijo na persi, ino molijo:

Tudi nam grešnikom, svojim služavnikom, ki v tvoje veliko vsmilenje zavupamo, daj delež ino družbo s tvojimi svetimi apostelni ino marterniki: z Janezam, Štefanam, Matijam, Barnabam, Ignacijam, Aleksandram, Marcellinam, Petram, z Felicito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo ino z vsemi tvojimi svetniki. Daj nam, prosimo, ne po našim zasluženji ampak po svojim vsmilenji v njih družbo priti. Skoz Kristusa, Gospoda našiga: skoz kateriga ti, o Gospod, vselaj vse te dobrote stvariš, posvetiš, oživiš, žegnaš ino nam deliš. Skoz njega, z njim ino v njem se tebi, Bogu Očetu vsegamogočnimu v edinosti svetiga Duha daje vsa čast ino hvala —

(povzdignejo glas, ino rečejo:)

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo! Z zapovedjo Zveličarja opominjani ino z njegovim božjim na-

ukam podvučeni, si vupamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih i. t. d.

Reši nas, prosimo o Gospod! - od vsih zlegov, pretečenih, zdajnih ino prihodnih, ino na prošnjo svete ino častite vselej device ino božje matere Marije, svojih svetih apostelnov Petra ino Pavla, Andreja ino vsih svetnikov daj vsmileno mir v naših dneh, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej brez greha ino vse zmote obvarvani. Skoz ravno tega Jezusa Kristusa tvojiga Sina, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Zdaj denejo kosec sv. Hostje v kelih ino rečejo:

Ta zmes ino posvečba telesa ino kervi našiga Gospoda Jezusa Kristusa nam bodi, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Jagne božje, katero grehe sveta odjemleš, vsmili se nas.

Jagne i. t. d.

Gospod Jezus Kristus! kateri si rekel svojim apostelnam: **Mir** vam zapustim, svoj mir vam dam: ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve, ino daj ji po svoji volji mir ino edinost, kateri živiš ino kraljuješ, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga! kateri si po volji svojiga Očeta s pripomočjo svetiga Duha skoz svojo smert svet oživel: reši me skoz leto svojo pre-sveto telo in kri vsih mojih grehov ino vsega hudiga: ino stori, de se vselaj tvojih zapoved deržim, ino ne dopusti, de bi se kedaj od tebe ločil. **Kateri živiš ino kraljuješ z ravno tem Bogam Očetam ino svetim Duham, Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

O Gospod Jezus Kristus! zavžitje tvojiga telesa, kateriga se jaz nevredni človek prederznem prejeti, mi ne bodi k sodbi ino pogublenju: ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba ino zdravje duše ino telesa. **Kateri živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Sv. obhajilo.

Kruh nebeški bom prejel, ino klical v imé **Gospoda**.

O Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho i. t. d.

Telo Gospoda našiga Jezusa **Kristusa** ohrani mojo dušo v večno življenje. **Amen.**

Po zavžitji presvetiga rešnjiga Telesa:

Kaj bom povernil **Gospodu** za vse, kar mi je dal? **Kelih** zveličanja bom vzel ino klical v ime **Gospoda**. **Klical** bom v njega ino ga hvalil, ino v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Kri **Gospoda** našiga Jezusa **Kristusa** ohrani mojo dušo v večno življenje.

Po svetim obhajilu.

Kar smo z vustmi prejeli, o **Gospod!** naj nam bo s čistim sercam zavžito, ino ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, o **Gospod!** kateriga sim zavžil, ino tvoja kri, katero sim pil, se naj z mojim sercam sklene; ino daj, de nobeden grešni madež v meni ne ostane,

ker sim pokrepčan s čistimi ino svetimi skrivnostmi. **K**ateri živiš ino kraljuješ od vekomaj do vekomaj. **A**men.

Mašnik grejo na desno, ino berejo iz mašnih bukuv nekatere besede, postavim:

Hvalimo Boga nebeškiga, ino vpričo vsih živih stvari mu dajajmo čast, ker je storil nad nami svoje vsmilenje.

M. Gospod z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Potem molijo eno alj več molituv, kakor dan pernese, postavim:

Molimo.

Naj nam bo k pridu telesa ino duše, o **G**ospod naš **B**og! tega presvetiga **Z**akramenta zavžitje ino očitno počeseenje večne svete **T**rojice, ino njeniga nerazločliviga edinstva. **S**koz **G**ospoda našiga i. t. d.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Jiditi, menila je maša alj **H**valimo **B**oga.

Sl. Hvala **B**ogu.

Mašnik v sredi perklonjeni molijo:

Naj ti dopade, o sveta Trojica! opravilo moje službe, ino daj, de bo darituv, katero sim jaz nevredni človek pred očmi tvojiga veličastva daroval, tebi prijetna, meni pa, ino vsim, za katere sim jo opravil, po tvojim vsmilenji, k zveličanju. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Mašnik žegnajo ljudstvo rekoč:

Žegnaj vas vsegamogočni Bog † Oče
ino † Sin ino † sveti Duh.
Sl. Amen.

Zdaj stopijo na desno stran, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Potem berejo, ako niso bukve zopet prenešene, Evangelii sv. Janeza, kateri je za Božični praznik odločen, drugači pa od nedele alj tekočiga delavnika. H koncu reče:

Sl. Hvala Bogu.

Obudba

dobriga namena, vdeležiti se vsih svetih maš, ki se vsaki dan po celim sveti opravljajo.

Vsegamogočni Bog, Gospod nebeški Oče! darujem Ti tvojiga Božjiga Sina, kteriga Ti mašnik v sveti maši daruje; in Ti ga želim tolikokrat darovati, kolikor svetih maš se bo dones po vsim keršanskim svetu opravilo. Jaz Ti darujem Jezusa na ravno tisto vižo, kakor se Ti on sam na altarjih daruje:

Pervič, v počeseenje tvojiga Božjiga veličastva.

Drugič, v zahvalo za vse prejete dobrote; sosebno za tvojo večno ljubezin, ki jo imaš do mene in do vsih ljudi; za včlovečenje, za terplenje in smert Jezusa Kristusa, za svete Zakramente; za pravo sveto vero, za milost, de me nisi dal umreti v grehah; za vse mi dodelene gnade, pa tudi za vse gnade in dobrote, ki si jih milostljivo dal mojim starišem, bratom, sestram, prijatlam in dobrotnikam.

Tretjič, v zadostenje za moje storjene grehe; tudi v zadostenje za grehe vsih tistih, ki so Te narveč razžalili, in tistih, ki narmanj na pokoro mislijo.

Štertič v dosego vsih potrebnih gnad. Posebno Te prosim skoz to presveto daritev in kerv tvojiga Sina Jezusa za pravo ponižnost, za ljubezin do Boga in do bližniga; za popolno čistost telesa in duše; za ohranjenje tvojih gnad; za grešnike, de se spokorijo, sosebno za tiste, ki narglobeje v grehah tičijo: za vse spokornike in spreobrnjene, de v stanu gnade in pravi ljubezni do Tebe stanovitni ostanejo do smerti; dalej Ti priporočim vse mašnike tvoje svete cerkve, vse dušne pastirje, de si jim vedni pomočnik; poslednjič Te še prosim, o usmiljeni Oče! za uboge verne duše, ki v vicah grozno terpijo za svoje tukje storjene grehe, de jih milostljivo njih terplenja rešiš in v večno zveličanje pripeljaš. Za vse to Te ponižno prosim: tode moja molitev je silno slaba, uboga in mlačna; — torej Ti darujem tvojiga Božjiga Sina, kolikorkrat se Ti on sam na vsih altarjih po sveti dones in vselej daruje. Sprejmi, o nebeški Oče! to presveto kerv tvojiga preljubiga Sina, in bodi skoz njegovo neskončno zasluženje milostljiv nam ubogim grešnikam. Amen.

Ker iz vsake svete maše pretoliko zakladov v naš večni in tudi časni prid izvira, in ker se človek z pravin name-nam zamore vsih svetih maš vdeležiti, ki se po celim svetu berejo: bo silno dobro, ako se to pobožno darovanje vsak dan opravi.

Tebi so grehi odpušeni. Luk. 7, 48.

IV. Molitve k spovedi

ino

svetimu obhajilu.

Pred spraševanjem vesti.

Usmili se čez me, o moj Bog! zakaj grešil sim zoper Tebe ino tvoje zapovedi. Tvoje oči so vselej na mene obrnjene, ino vidijo moje hudobije; moji prestopki ino grehi niso pred Tebo skriti. Daj mi jih prav čisto spoznati; zakaj, kdo zamore sam od sebe za vsak svoj greh videti? Daj mi njih število, njih velikost ino vse njihove okoljšine tako spoznati, de se jih bom zamogel čisto spovedati, ino vse iz serca izgrivati, objokati ino sovražiti; de terdno sklenem nobeniga več ponoviti. Vsliši mojo vpitje, ino vužgi v mojim sercu ogenj tvoje ljubezni, naj Te prav gorečo ljubim, de mi bodo moji premnogi grehi odpušeni. Amen.

Zdaj premišluj svojo vest po 10 božjih, 5 cerkvenih zapovedah, po poglavitnih, ptujih ino morebiti še drugih grehah — od zadne dobro storjene spovedi —

po mislih, besedah, djanju, odpušenju ino zamudi svojih dolžnost.

Po spraševanji vesti.

Iz globočine, v kateri tečim, vpijem k Tebi, o Gospod! vsliši moj glas, o moj Bog! butara mojih grehov me silno teži, ker je prevelika, in kadar kolj na nje mislim, je moj duh ves nepokojin ino grozno oplášen.

Tebe, o Gospod! sim razžalil: nečimernost ino posvetne zmote so mene zapelale. Tvojim zapovedim sim bil nepokorn; tvojimu svetimu imenu sim nečast storil; kri tvojiga božjiga Sina, skoz katero sim posvečen bil, sim z nogami pohodil, in duha gnade, kteriga si mi podelil, sim celo iz misli izpustil. Ako boš, o Gospod! na moje grehe gledal, tak me gotovo drujiga ne čaka, kakor grozna sodba, in strašen ogenj! — Pa Ti, o Bog! si poln dobrote ino vsmilenja, tvoja poterpežljivost ino milost sta brezkončni; — Ti si moj Oče ino moj Stvarnik, jez pa delo tvoje mogočne roke. Ti vidiš, o Gospod! moje želja, ino zdiho vanje moje duše ni skrito pred Tebo: nika r se tedaj

ne obrni od mene v svoji jezi, oglej se na mene — revniga, ponizniga ino vsega zgrivaniga; pridi mi na pomoč z svojo milostjo, de, ker k Tebi perbežim, ne bom k sramoti; spomni se na besede svojih ust: „Ne želim smerti grešnika, ampak, de se spreoberne, svoj hud pot zapusti ino živi“. Vernem se tedaj spet k Tebi, o Gospod: resnično pokoro hočem delati čez vse storjene grehe, bati se hočem tvojiga imena, in deržati tvoje svete zapovedi. Poškropi me s čisto vodo svoje gnade, ino izperi iz mene vso gnusobo. Podeli mi čisto serce, in napolni me z novim duham; odvzemi mi mojo kamenito serce, in daj mi omečeniga na mesto njega; stori, de bom po poti tvojih zapoved hodil, in le v Tebi živel. Stori to v meni, o moj Bog! k časti tvojiga imena. Prosim Te skoz kri Jezusa Kristusa, ki se je za odpušanje naših grehov voljno v smert podal. Amen.

Pred spovedjo.

Vstal bom in pojdem k svojimu Očetu nazaj, ino porečem: Moj Oče! grešil sim zoper nebesa ino zoper Tebe, in več ni-

sim vreden, tvoj sin imenovan biti. Daj mi, o moj Bog! de bom tukaj še enkrat v tvoji kervi opran, de bo moje serce od vsih madežov hudobne vesti očišeno, de tako grehu popolnoma odmerjem, in le v Tebi ino tvoji pravičnosti živim. Amen.

Odpovem se vnovič hudiču, njegovimu napuhu ino djanju, kakor sim se per svetim kerstu po svojih botrih odpo-vedal; želim skoz Sakrament, kteriga si za odpušanje naših grehov vpostavil, spet zgubleno gnado nazaj dobiti, in sim perpravlen za svoje grehe pokoro delati ino vse voljno prenesti, kar mi boš, o Bog! po svoji sveti volji naložil, in sicer za to, ker sim zoper Tebe grešil. Vreden sad pokore hočem prinesiti. Ofram Ti tudi vse, kar je tvoj Sin Jezus Kristus za voljo nas ino naših grehov prestal; po verhi tega hočem pa tudi vse križe ino nadloge voljno prenesti, ktere mi boš poslal, de tako Jezusoviga terplenja deležen postanem. Amen.

Preden, de pred mašnika poklekneš.

O Gospod! bodi zdaj v mojih ustah ino v mojim serci, de se vsih svojih grehov odkrito, čisto ino ponižno spovem.

Vizaj tudi usta ino serce spovednika, de bodo, polni svetiga Duha, Duha ljuči, modrosti ino ljubezni, stan moje duše prav spoznali, in me podvučili, kaj de mi je storiti, de kri Jezusova ne bo nad meno zgublena. Amen.

Ko pred mašnika poklekneš, reci:

Prosim jih, duhovni Oče! za sveti žegen.

Spovem se Bogu vsegamogočnimu, ljubi Mariji vselej Divici, vsim svetnikam, ino njim, duhovni oče, kar sim grešil od svoje zadne dobro storjene spovedi (*pred 14 dnevi, 4 tjedni ...*).

Zdaj odkrij po versti svojo vest, kakor si jo premislil, in po tem skleni:

Leti ino vsi moji vedni ino nevedni grehi me iz celiga serca grevajo, za to, ker sim Boga, nar večo ino vse ljubezni vredno dobroto z njimi razžalil. Zdaj pa terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, grehov ino vseh grešnih perložnosti se varvati; hočem rajši vse preterpeti, tudi vmreti, kakor Boga, večno dobroto, kdaj več razžaliti. Zato jih prosim, namestnik božji! za potrebne nauke, za zveličansko

pokoro ino za sveto odvezo, če sim nje vreden.

Po spovedi.

O Gospod, nebeški Oče! prosim Te skoz zasluženje prečiste Marije Divice ino vsih svetnikov, naj Ti bo prijetna moja spoved; in ker se bojim, de bi bil na kater greh pozabil, ino spoznam, de je moja grevenga za toljke ino takšne grehe še vsa premajhina, Te pa ponižno prosim: naj tvoja milost in dobrota domesti, kar moja slabost ne premore, de bom spet ves čist, in Tebi popolnoma dopadljiv. **O** moj Bog! vse hočem storiti, kar zamorem, tako pa tudi zavupam, de boš Ti domestil, kar ne zamorem. Bodi vekomaj hvaljen za tvoje neizrečene dobrote. Amen.

Zdaj opravi pokoro, in po tem moli:

O prevsmileni Bog! ki si vse pokore spokornjenih grešnikov za ljubo gor vzela, vzemi tudi gor mojo pokoro, ktero sim po svoji slabost z zgrivanim sercam opravil. Ofram Ti jo skoz zasluženje vsih svetnikov. Terdno zdaj sklenem, Te

nikdar več razžaliti, in se vseh grešnih perložnosti skerbno varovati.

Daj mi gnado, o Bog! to moje naprejvzetje terdno deržati ino vse dni mojega življenja v dobrih delih preživeti.
Amen.

Vzemite ino jejte, to je moje Telo. Mat. 26, 26.

Pred svetim Obhajilam.

O dobrotlivi, milostlivi Bog! kako velike so dela tvoje milosti! Pripravil si nam mizo, pri kateri se naš duh razveseli ino našo serce okrepča: reven človek sme svojiga Boga prejeti.

Terdno verjem, de se pod podobo kruha znajde pravi živi Jezus, Sin božji, Bog ino človek skupej, s kervjo ino z mesam, z dušo in s telesam.

Pridi tedaj, moj Jezus, Ti Bog mojiga serca, Ti moja narveča dobrota! glej, moje serce želi Tebe prejeti, ki si moj Bog, moj Stvarnik, Odrešenik ino Zveličar! Kako močno želim, de bi moje serce polno goreče ljubezni, polno čednosti vsih svetnikov bilo, ker se k Tebi perbližujem, ki si začetek vse svetosti. **O** preljuba Divica Marija! o sveti angelj varih ino vsi božji svetniki, in tudi ti, moj patron (sv. I.), prosim vas, podpirajte me s svojimi prošnjami, de vreden perstopim k presveti mizi. Amen.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga, ki si po volji svojiga Očeta skoz perpomoč svetiga Duha s svojo smertjo svet oživil: reši me skoz svoje

presveto telo ino kri od vseh mojih grehov, in stori, de se vedno tvojih zapoved deržim, in ne dopusti, de bi se kedaj od Tebe ločil. **Ki z Bogam Očetam ino svetim Duham enaki Bog živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.**

(Pobožni kristjani pred sv. Obhajilam radi križov pot obhodijo, ali kake druge andohti opravijo, ako vtegnejo).

Po svetim obhajilu.

Telo Gospoda našiga Jezusa Kristusa obvari mojo dušo k večnemu življenju. Amen.

Kar sim z ustmi prejel, daj o Gospod! de z čistim sercam zavžijem, in Tebi brez konca večno hvalo dati zamorem. O moj, vse ljubezni vreden Jezus! kako se Ti zamorem zadosti zahvaliti za to neizrečeno gnado, de si se od mene nevredniga grešnika prejeti dal? O vi nebeški duhovi ino vsi izvoljeni svetniki božji! prosim vas, pomagajte mi mojiga, vse časti ino hvale vredniga Boga hvaliti ino častiti. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! bodi stotavžentkrat počešen ino hvalen. Ti Beseda nebeškiga Očeta! častim Te iz serca,

ino **Te** iz ljubezni objamem, o edina ljubezen moje duše! **Bodi počešen, Ti presveti Sin presvete Divize! Ti izveličanje sveta! Ti studenc vse dobrote ino milost za vse sirote! bodi počešen, Ti moj nar boljši prijatelj, moje pribežališe, moj pravi trošt, moja narveča ljubezen, moj pravi mir ino večno življenje. V Tebe verjem, o večna resnica ino modrost! v Tebe vupam, o neizrečena milost! Tebe ljubim, o nar večja dobrota! molim Te z vsimi angelji ino izvoljenimi, o prečudna milost! O Jezus! Tebe sim iskal ino želel, in zdaj Te imam, kteriga ljubi moja duša. O Jezus! moj Bog ino moje vse! vzemi Ti moje serce k Sebi na vse večne čase. Amen.**

O vse ljubezni poln Jezus, moja nar večja dobrota, ino moje vse! verjem, de se Ti resnično v meni znajdeš, ker si sam rekel: „Kdor moje meso je ino moje kri pije, ostane v meni ino jez v njem“. Prosim Te tedaj, ne zapusti me s tvojo gnado, o Bog, moj stvarnik, moj zadni cilj ino konec! Zahvalim se Ti iz celiga serca, de si hotel k meni, vbo-gimu grešniku, priti. O moj Bog, moj ljubeznivi Jezus! tvoji sveti volji se čisto

podveržem, stori z meno, kakor Ti dopade, le tega ne perpusti, de bi jez kedaj kaj zoper tvojo voljo storil, in Tebe spet razžalil. Pomagaj mi, de posihmal zmeraj brumno živim ino v dobrim do konca stanoviten ostanem. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani, operi me!

Terplenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotlivi Jezus, vsliši me!

V svoje svete rane zakrij me!

Od Tebe se ločiti, ne pusti me!

Pred hudičam varji me!

Ob smertni uri pokliči me!

De z vsimi svetniki bom hvalil Te!

Zdaj ino na vekomaj. Amen.

V. Nar navadniši andohti pobožnih kristjanov.

I. SV. KRIŽOV POT. *)

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham naše djanja, in spremljaj jih s svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej s Tebo začno, ino s Tebo začete v Tebi končajo. Skoz Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Oh lesem, vse stvari,
Glejte, kaj se godi,
Ta, kter nas vse živi,
Grozne martre terpi.

Darovanje.

O moj dobrotlivi Jezus! ljubim Te iz celiga serca ino čez vse, ker si večna dobrota ino neskončna milost. Griva me iz celiga serca, de sim Tebe, o narveča dobrota! kedaj razžalil. Leta križov pot

*) Častitliviga P. Leonarda od sv. Mauricia.

Ti gor ofram k časti tajistiga pretežavniga pota, kteriga si Ti za mene vbo-giga grešnika storil. Želim vse tajiste odpustike zadobiti, ki so od cerkve za obiskanje svetiga križoviga pota pode- leni, in hočem na ta namen moliti, ki je k temu koncu potreben. Prosim Te, o Jezus! daj mi skoz ta križov pot v tem življenji tvojo milost, ino v prihodnim večno veselje zadobiti. Amen.

Ko jagnje tam stoji,
Se obsodit' pusti,
De bi le grešniki
Ne bli obsojeni.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, Kristus, ino Te hvalimo!

R. Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjenja poslušal ino sprejel. Tvoji grehi so tajiste lažnive ino krivične priče, ktere so sodbo pod-

pisale. Hudoba tvojiga jezika, s katero si se večkrat čez Boga ino svojiga bližniga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k Njemu; jokaj ino zdi-huj več s sercam, kakor z ustmi, ter reci:

O moj ljubeznivi Jezus! kako ne-izmerna je tvoja ljubezen proti meni, vbo-gimu grešniku! Boš tedaj za svojo hu-dobno stvar ječo, grozovitno vezanje, vklepanje ino tepenje terpel, in se še celo tako strašno vmoriti dal! Oh! to je čez zadosti, za raniti mojo serce ino za objokati vse pregrehe, ktere sim s svo-jim jezikam dopernesel. Objokam jih te-daj, ino kličem k Tebi: **O** moj Jezus! vsmilenje prosim; vsmilenje ino milost, o Jezus!

Oče naš ... Češena si Marija ...

Čast bodi Bogu Očetu ...

Vsmili se čez nas, o Gospod! vsmili se čez nas!

Se Ga obsujejo,

Mu križ ponujejo:

On ga vzame voljno,

Nam z njim odpret' nebo.

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo Te ...

Premisli, s kakšnim veseljam, ino s kako radovoljnim sercam dobrotliv Jezus križ objame, in kako poterpežljivo tepenje ino suvanje divjiga ljudstva prenese. Ti pa poln, nevolje ino nepoterpežlivosti, bežiš pred križam, koljkor je mogoče! kaj ne veš, de brez križa ni mogoče, nebeškiga veselja zadobiti? Oh! objokaj svojo slepoto, ter se oberni k svojimu Gospodu, ino zdihuj rekoč:

Ne Tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi ta križ! O težki križ, kteriga so Ti moji grehi naložili! O ljubeznivi Jezus! dodeli mi svojo gnado ino moč, vse križe voljno sprejeti, ktere sim si z mojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico, sveto Terezjo želim — terpeti ali vmreti, — vmreti ali terpeti.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

On, ki cel svet derži,
 Za nas potert Ježi!
 Oh, ti pretežki greh
 Mečeš Boga po tleh!

III. Štacija.

Jezus pade prvokrat pod križam.

Ÿ. Molimo Te ...

Poglej ino premisli, kako tvoj Jezus, zavolj tolikanj prelite kervi ves slab na tla pade. Oh, kako Ga z pestmi bijejo, z nogami pehajo ino semtertje sujejo; in vender nobene nevolje ni iz njegovih ust slišati! Ti si pa ves nevoljen, ako le kak majhin križ občutiš, ako le eno krivo besedo slišiš. Oh, odpovej se svoji nepoterpežlivosti, prevzetnosti ino napuhu, ino zdihni k Jezusu:

O ljubeznivi Jezus! poglej, jez nar bolj zaveržen grešnik ležim pred tvojimi nogami. Oh, koljkrat ino v kako velike grehe sim padel! koljkrat se v globočino hudobije vgreznil! O Jezus! stegni svoje rame, podaj mi svoje roke. Pomoč, o

Jezus! — pomoč od Tebe išem, de bi cel čas svojiga življenja v noben smertni greh več ne padel, ino tako ob smertni uri zveličanje vupati zamogel.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

O grešnik! dva serca
Glej zdaj, žalujeta!
Žaluj še z njima ti,
Ker s' kriv te žalosti.

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo Te ...

Oh, kako veliko žalost ino bolečino je občutilo serce Jezusa; s kakšno grenkostjo ino žalostjo je bilo napolnjeno serce Marije, kadar sta se onadva srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin? kliče k tebi Marija! „Kaj ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus!“ „Oh! zapusti že vnder enkrat svoje pregrehe, zavoljo kterih midva toliko žalost ino martro terpiva“. O grešnik!

kaj praviš na to? — Zdihni v svojim serci, ter reci:

O božji Sin Marije, o presveta mati mojiga ljubezniviga Jezusa! ves spokorjen ino ponižan ležim pred Vajnimi nogami: jez sim tajisti izdajavec, z mojimi grehi sim ovojstril meč, ki je vajno serce ranil. Oh, griva me iz serca: prosim Vaj, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! po vajni preveliki milosti mi podelita to gnado, de ne bom nikdar več grešil, ampak de bom vajno grenko terplenje ino žalost noč in dan premišlaval ino objokaval.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Perstopi Mu v pomoč,
Njegova moč je proč:
Z Njim voljno nos' svoj križ,
De prideš v paradiz.

V. Štacjon.

Šimon pomaga Jezusu križ nositi.

Ÿ. Molimo Te ...

Spomni se, de si ti tajisti Šimon, ki je nečimernosti tega sveta ino željam

svojiga mesa ves vdan. Svoje križe, ne iz ljubezni do Jezusa, ampak, ker se jih iznebiti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svojo serce, ino vsmili se čez tvojiga tako obloženiga Zveličarja... Objami radovoljno vse križe, ktere ti bo tvoj ljubeznivi Oče poslal; skleni, ne samo vse zopernosti z poterpežljivostjo nositi, ampak se še tudi svojimu Bogu za tajiste hvaležniga skazati. Prosi Ga, ino reci:

O ljubeznivi Jezus! zahvalim se Ti za premnoge perložnosti, ktere mi daš, de bi za Te terpeti ino za se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga pergodilo, z poterpežlivim sercam prenesti, in si s tem večno veselje služiti. Stori, o Jezus! de tukaj s Tebo jočem ino terpim, po tem se pa v nebesah večno s Tebo veselim.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Vtisni si v dno serca
Podobo Jezusa;
Služi z Veroniko
Do smerti Mu zvesto.

VI. Štacion.

Veronika Jezusu putni pert podá.

Ÿ. Mólimo Te . . .

Poglej ino premisli v tem pertu presveto obličje svojiga vsmileniga Izveličarja. Oh vender Ga ljubi, in skoz to ljubezen vtisni v svojo serce njegovi obras! Oh, kak srečen boš, ako boš z obrasam Jezusovim v svojim sercu živel, in z njim v večnost stopil. De to gnado zadobiš, se oberni k Njemu, ter reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te: vtisni v mojo serce podobo svojiga svetiga obličja, de bom brez nehanja na Tebe mislil, noč ino dan tvojo grenko terplenje pred očmi imel ino svoje grehe objokaval. O Jezus! s kruham tvojiga terplenja hočem svojo dušo sititi: moje oči bodo vedne solze čez moje grehe točile.

Oče nas . . . Češena . . . Čast bodi . . .

Vsmili se . . .

Oh kak žalostniga

Še vidim spet Boga, —

S kervjo pokritiga,

Na tla pobitiga.

VII. Štacion.

Jezus drugokrat pod križem pade.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog ino Gospod spet na zemlji leži, ves slab od prevelikih bolečin ino terplenja, zaničovan od sovražnikov. Premisli, de je tvoja prevzetnost Jezusa poterla ino Ga na tla vergla, tajiste On prenesti ne more. Oh! zapusti enkrat svoj napuh, ne bodi več tako prevzetniga serca. Zgrivaj se, in skleni, za naprej Jezusovo ponižnost posnemati. Reci ves zgrivan ino spreobernjen:

O nikdar zadosti hvalen Jezus! Vidim sicer, de na zemlji stegenen ležiš, vender Te molim ino častim kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te: poteri moj napuh, odvzemi od mojiga serca vso prevzetnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s Tebi tako dopadljivo ponižnostjo sprejel, s tem pa to srečo zadobil, Tebi, ki na zemlji ležiš, pomagati, in enkrat s Tebo v neškim kraljestvi povikšan biti.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .

Vsmili se . . .

Kdo bi, brumne žené!
 Ne točil z vam' solsé?
 Alj On prav': „Ne čez mé,
 Jokajte se čez sé“.

VIII. Štacjon.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli ino prevdari v svojim sercu, kako zlo ti je potreba žalovati ino jokati! Pervič zavoljo tvojiga ljubezniviga Jezusa, ki zavoljo tebe toljko terpi. Drugič čez samiga sebe, ker si še zmeraj tako nehvaležen, de ne nehaš, Njega žaliti. Kako zamoreš še terdovraten ostati, če premisliš, kaj On za te terpi? Poglej, kako milostliv ino ljubezniv se Jezus žalostnim ženam skaže! Oberni se tudi ti k Njemu z zavupanjem, ino reci s sercam:

O moj ljubeznivi Jezus! kako je mogoče, de se mojo serce od žalosti ne raztopi! Solze, oh Jezus! prošim, — solze prave pokore ino perserčniga vsmičenja, de bi z objokanimi očmi ino z zgrevanim sercam tajisto gnado zadobil, ktero si žalostnim ženam skazal. O Jezus!

ne oberni od mene svojih milostljivih oči: poglej z njimi mene, vbogiga grešnika, de bom tudi jez Tebe zadno uro poln tolaženja viditi zamogel.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Tretjič potren leži,
Čudo, de še živi!
Mor'te le grešniki
Bit tak nevsmileni?

IX. Štacijon.

Jezus tretjokrat pod križem pade.

Ÿ. Molimo Te ...

Premisli, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjokrat pod križam padel. Oh, kak vender judje ino ajdje to krotko ino nedolžno ovčico, ko stekli volkovi tepejo, sujejo, in semtertje po terdim kamnji vlačijo. Oh greh! kak hudoben si, de samiga Sina božjiga tako grozovitno martraš! — Grešnik! ali ne bo tvoj ves portert ino tako grozovitno martran Bog tvojih solz vreden? Oh reci s žalostnim sercam:

O vsegamogočni Bog! ki nebo ino zemljo z enim perstam deržiš: kdo Te je tako nevsmileno na zemljo vergel? Oh! nihče drugi, ko moje pregrehe, v ktere tolikrat padem: od grehov ni jenjala moja hudoba, in z njimi se množi tvojo terplenje! Ali poglej, o Jezus! per tvojih nogah zdaj ležim z zgrivanim sercam, in terdno sklenem, svoji hudobii konec storiti; z objokanimi očmi Ti obljubim: nikdar več nočem grešiti, o moj Bog! nikdar več!

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Oh! že Ga slačijo,
Žolč pit' Mu dajejo:
Poln je bolečih ran,
Poglej, če mor's kristjan!

X. Štacjon.

Jezusa slečejo, ino Mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te ...

Premisli duša, kako Jezusa, ki je zunaj na svojim životu že ves ranjen, še znotraj z grenkim žolčam martrajo. Po-

glej, kako On nesramnost, nespodobnost ino prevzetnost tvojiga oblačila s svojo nagostjo plačuje, in z žolčam tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojiga Jezusa brez vsmilenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojiga nagiga Jezusa, ino reci k Njemu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tebo ino meno: Ti si ves razranjen, poln grenkost ino s kervjo pokrit, — jez pa ves nečimern, poln sladkosti ino veselja, ali saj tak želim biti! — Oh! jez nisim na pravim potu. O Jezus! spravi me Ti na pravo stezo: stori, de mi bodo vse nečimernosti tega sveta grenke ino zoperne, in le hoja za Tebo prijetna ino sladka; de tako vreden postanem, s Tebo večno veselje vživati.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Kak strašno je razspet,
Žil'ce so za preštet:
Oh! kak že more spet
Jezus za nas terpet'.

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijajo.

Ÿ. Molimo Te ...

Premisli neizrečeno bolečino, katero je tvoj dobrotlivi Jezus občutil, kader so rabeljni njegovo meso, kite ino žile z žebli prederli! Oh! kako je to, de se tvojo serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako nevsmileno tvojiga Izveličarja martrajo? Saj zdaj toči svoje solze, obžaluj svoje grehe, ino reci:

O dobrotlivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v mojo serce sveti strah ino gorečo ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tajisti žebli, ki so Tebe na križ perbili; stori skoz svojo gnado, de bodo vse moje hude želja ino občutki na tvoj križ nabiti, in tamkaj vmorjeni, de jez v življenji ino v smerti s Tebo križan, tudi v nebesah s Tebo večno kraljovati zamorem.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

V bridkosti tu visi,
Mertvaški put puti, —
Žalujte vse stvari:
Zdaj Bog dušo spusti.

XII. Štacion.

Jezus na križu povikšan vmerje.

Ÿ. Molimo Te. . . .

Odpri tukaj svoje oči, ino premisli svojiga na križ perbitiga Jezusa. Poglej njegovo vse blede obličje. Poslušaj, kako prosi odpušanje tajistim, ki Ga križajo ino žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo mater Janezu, perporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, zadnič tudi — vmerje z nagnjeno glavo! — Tako je tedaj vmerl moj Jezus? Vmerl je — vmerl na križu — zavoljo mene! O duša moja, kaj boš zdaj počela! Oh! ne pojdi proč, kakor z ponižnim ino zgri- vanim sercam. Objami križ, ino zdihni proti Jezusu:

O moj ljubeznivi Izveličar! vem ino spoznam, de so moji grehi tajisti rabeljni, ki so Te tako nevsmileno vmorili. No-

bene gnade nisim vreden, ker sim Tebe križal! Ali koliko tolaženje ino vupanje občuti moja duša, ko Te slišim tudi za tajiste prositi, ki so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko za me storil? — Poglej, o Jezus! perpravljen ino voljen sim, vsim odpustiti, ki so me kedaj razžalili. Odpustim, o moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, jih iz serca objamem, ino jim želim vso dobroto skazati, zato pa tudi vupam enkrat slišati: „Današni dan boš z meno v paradizu!“

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Zdaj Mati, k Tebi hitim,
Tvojiga Sin želim,
Z Vama, dokler živim,
Rad jočem in terpim.

XIII. Štacijon.

Jezusa iz križa snemajo.

Ÿ. Molimo Te ...

Premisli, kako ojster je bil meč, ki je serce žalostne Matere prebodil; kader

je svojiga Sina mertviga v svojo naročje dobila. Vidila Ga je vsega razranjeniga ino kervaviga. Oh! kakšno žalost ino bolečino je tedaj v svojim serci občutila! Pa kakšen meč je bil tako ojster, de je njeno serce prebodil! Oh greh je bil, kater je Jezusu življenje vzel, ino serce Marije tako močno ranil. Objokaj tedaj hudobni greh; skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere, ino zdihni k njej tako:

O kraljica vsih marternikov! kedaj bom vreden prav zapopasti tvojo žalost ino martro? kedaj bom gnado zadobil, tajisto vedno v svojim serci nositi ino s Tebo terpeti? O velika gospa! sprosi mi to gnado, de bi jez noč ino dan svoje grehe objokaval, ki so Tebi toliko žalost naredili, de bom tako ves zgrivan v zavupanju ino ljubezni do tvojiga božjiga Sina vmerl, in po smerti s Tebo večno živel.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
Vsmili se ...

Tu za nas mertviga
Molimo Jezusa,
In položimo Ga
V grob svojiga serca.

XIV. Štacijon.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo Te ...

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje ino jokanje Magdalene, Janeza ino drugih brunnih duš, kadar jim je Jezus odvzet ino v grob položen bil. Zlasti pak si k sercu vzemi težavo ino bridko žalost Marije, njegove matere, kader je iz naročja svojiga ljubezniviga Sina zgubila! V premišlovanji lete njene žalosti ino terpenja se imaš resnično sramovati, de si pri objiskovanju križoviga pota tako malo k vsmilenju ganjen bil. Oh! obudi svojo serce vsaj zdaj pri zadnim štacijonu! kušni s spoštovanjam kamen božjiga groba, položi v njega svojo serce, ter reci k svojimu mertvimu Jezusu:

O vsmileni Jezus! ki si leta kervavi pot iz ljubezni do mene storil: častim Te v grobu ležečiga ino Te molim. Želim Te v serci zapertiga imeti, de bi s Tebo sklenjen, skoz ta križovi pot k novimu živlenju vstal, ino se v tvoji gnadi iz tega sveta ločil. Skoz zasluženje tvojiga terpenja, kteriga sim premišlaval,

mi milostlivo dodeli, de bo moja jed za
 zadno uro tvojo presveto rešno Telo;
 moje zadne besede: Jezus, Marija, Jožef,
 de svoj zadni zdihlej s tajistim zdihlejam
 sklenem, s katerim si Ti svojo presveto
 življenje sklenil: de tako v živi veri,
 terdnim savupanju ino goreči ljubezni —
 s Tebo ino zavoljo Tebe vmerjem, in
 po tem s Tebo vekomaj živim.

Oče naš ... Češena ... Čast bodi ...
 Vsmili se ...

Skoz leta križov pot
 Podeli, o Gospod!
 Nam svojo gnado zdaj,
 Po smerti sveti raj.

Molituv.

O nebeški Oče, večni Bog! skoz
 tajisto ljubezen, s katero si svojiga Sina
 Jezusa Kristusa na ta svet poslal, in s
 ktero me je On skoz svojo bridko martro
 ino grenko smert odrešil, Ti ofram leta
 križovi pot, kateriga sim skoz tvojo gnado
 obiskal.

Sprejmi to andoht k povikšanju svoje časti, ino k hvaležnosti za vse meni ino drugim dodelene gnade, za odpušanje grehov celiga sveta, za pomoč vernim dušam, zlasti pak tistim, za ktere sim Te od začetka prosil. **O** milostlivi nebeški **Oče!** poglej obličje **Kristusa** svojiga **Sina**; vsliši glas njegove svete kervi, in bodi gnadliv ino milostliv meni vbo-gimu grešniku. **Amen.**

V namen rimskiga papeža:

Oče naš ... **Češena** ... **Čast** bodi ...
Vsmili se ...

II. SV. ROŽNI KRANEC.

Opomin.

Od nekdanj so vsi pobožni za Bogam Marijo nar bolj častili, in še dan danšni se Bogu vdane duše tudi k Mariji z ljubeznjo ino zavupanjem obračajo. In to čisto po pameti. Kdo ne bo Tajisto ljubil ino častil, ktero si je sam božji Sin za svojo mater izvoljl? kdo pri Njej ne pomoči iskal, ki je polna guad, — ktero sveta cerkuv nebeske vrata, troštarco revnih, mogočno devico, clo pribežališe grešnikov — pomoč vsih kristjanov imenuje? Od svetiga Dominika sem pa kristjani z velikim pridam skoz sv. rožni kranc Marijo častijo, ne le priprosti, ampak tudi vučeni. Sv. Francisk Sales je vsaki dan sv. rožni kranc izmolil. Moli ga tudi ti rad, pobožni kristjan, in de bolj zastopiš, kaj moliš, se ti tukaj molitve Gospoda — Bluma, nemškiga mašnika vmes perdenejo, ktere ti sv. skrivnosti prav dobro razložijo. Kader imaš kaj več časa, znaš vsaj ene ali druge teh molitov med rožni kranc uverstiti.

VESELI DEL.

Pripravna molituv.

Predobrotlivi Oče, vsegamogočni Bog! zahvalimo se Ti za človeško postajenje tvojiga božjiga Sina, ki je nas grešnike skoz svojo terplenje ino smert od večniga pogubljenja odrešil. Dodeli nam milostlivo, de bomo skoz molituv svetiga roženkranca svete skrivnosti človeškiga odrešenja prav pobožno častili, ino zasluženja Jezusa Kristusa, našiga Odrešnika, vredni postali. Poterdi, o Bog! našo vero, de bomo s terdnim zavupanjem molili, in kar prosimo, zadobili.

Tudi Tebe hvalimo ino častimo, o presveta devica Marija, zakaj vse hvale si vredna, ker si nam Odrešenika rodila, in si naša srednica ino priprošnica pri Jezusu, tvojimu Sinu. Prosi, o preljuba mati! prosi, de se Bog milostlivo na nas ogleda, ino našo molituv vsliši skoz Jezusa Kristusa tvojiga Sina našiga Gospoda. Amen.

Verujem v Boga Očeta ...

Čast bodi Bogu Očetu ...

Oče naš ...

Češena si Marija ... tvojiga telesa Jezus,
ki naj pomnoži našo vero.

Češena ... *ki naj pomnoži našo vu-*
panje.

Češena ... *ki naj pomnoži našo lju-*
bezen.

Čast bodi Bogu Očetu ...

Oče naš ...

Molituv pred pervim odstavkam.

O Bog! molimo Te v skrivnosti človeškiga postajenja tvojiga Sina, ino Te hvalimo v gnade polni devici Marii, ter se veselimo nebeškiga oznanila, kteriga Ji je veliki angelj Gabriel prinesel.

Preblažena Devica, Ti žegnana med vsimi ženami, tudi Tebi bodi hvala, ker je od Tebe Beseda meso na se vzela. O Ti nar srečnejši med vsimi devicami! prosi za nas, de bomo po ogibanju greha odrešenja vredni postali skoz žegnan sad tvojiga telesa Jezusa, *kateriga si od sv. Duha spočela.*

Češena si Marija ... (10 krat).

Čast bodi Bogu Očetu ...

Oče naš ...

Molituv pred drugim odstavkam.

Večni Bog! molimo Te, kakor svojiga stvarnika ino obderžnika, ino se Ti zahvalimo, de si presveto devico Marijo za mater svojiga Sina izvoljil.

Tudi Tebi, prečista nevesta svetiga Duha! bodi čast ino zahvala, de si se božji volji tako ljubeznivo podvergla, in ko mati našiga Gospoda tudi naša mati postala. V veselji svojiga serca častimo Boga skoz žegnani sad tvojiga telesa Jezusa, *kateriga si k Elizabeti nosila.*

Češena si Marija ... (10 krat).

Čast bodi Bogu Očetu ...

Oče naš ...

Molituv pred tretjim odstavkam.

Vsegamogočni Oče, večni Bog, molimo Te v skrivnosti človeškiga odrešenja skoz ljubezen tvojiga ljubiga Sina!

Tudi Tebi, o presrečna devica Marija! se zahvalimo zavoljo visoke časti, de si mati našiga Boga. Prosimo Te, sprosi nam zbrisanje grehov, poboljšanje življenja in enkrat večno izveličanje skoz žegnani sad tvojiga telesa Jezusa, *kteriga si Devica rodila.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred štertimi odstavkam.

O sveti, neizrečeno sveti Bog! molimo Te, in se Ti zahvalimo, de si nam v tvojim božjim Sinu Odrešenika poslal, kateri bi zgubleno človeštvo od večno smerti odrešil.

Tudi Tebi bodi hvala ino čast, Ti presrečna mati, ki si nam Odrešenika rodila, in Ga po zapovedi postave v tempeljnu darovala. S svojo ponižnostjo ino pokoršino si tudi nam zgled zapustila, kako de zapovedi božje ino svete cerkve izpolnovati moramo. Ti si bila ponižna ino pokorna dekla Gospoda, in si zdaj naša mogočna priprošnica v nebesah. O prosi za nas, de bomo v svojih molitvah ino potrebah vslišani skoz žegnani sad tvojiga telesa Jezusa, *kteriga si Devica v tempeljnu darovala.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred petim odstavkam.

Vsmileni Bog! ki si nas skoz svojiga ljubiga Sina od večniga pogubljenja odrešil, ino za svoje otroke sprejel, zahvalmo se Ti za tvojo božjo vsmilenje, ino nolimo v vsi ponižnosti tvojo očeno vsmlenje. Častimo tvojo modro ravnanje, po katerim je zgubleno Dete Jezus bilo tri dni od svojih starišov iskano, ino po tem v tempeljnu najdeno. V tej skrivnosti si nas učila, kje de imamo Boga iskati, de Ga bomo najšli.

O sveta Divica, mati našiga Odrešenika! prosi za nas, de bomo Jezusa vedno v svojim serci ohranili, in ko bi tako nesrečni bili, Ga skoz kak greh zgubiti, daj, de Ga skoz pravo grevengo ino pokoro hitro išemo, in skoz tvojo materno pomoč spet najdemo. To gnado nam sprosi od svojiga Sina Jezusa, *kteriga si v tempeljni najšla.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi ...

Oče naš ...

Darovanje.

O dobrotlivi Bog, nebeški Oče! vzemi molituv svetiga roženkranca, ktero smo k tvoji časti opravili, milostlivo od nas, in dodeli nam, vbogim grešnikom, to gnado, de bomo skoz človeško postajenje tvojiga Sina od svojih grehov rešeni, v dobrim poterdeni ino skoz pobožnost posvečeni.

Tudi k Tebi povzdignemo svoje roke, o mati milosti! poslušaj naše otroške prošnje, in vzemi nas pod svojo branbo. Kličemo k Tebi, s sveto katolijsko cerkvo sklenjeni, rekoč: Sveta Marija, mati božja! prosi za nas grešnike zdaj ino na našo smertno uro. Amen.

ŽALOSTNI DEL.

Pripravna molituv.

Pedobrotlivi Jezus, Ti naš Bog ino Odršenik! pobožno smo zbrani, de bi svete skivnosti tvojiga bridkiga terpenja ino snerti skoz pobožno molituv svetiga roženkranca počastili. Podeli nam svojo gnado, in daj, de skoz obžalovanje svojih greho, skoz pokoro ino poboljšanje življenja tvjiga gnade polniga odrešenja vredni postanemo, de tvoja predraga kri ne bo na nam zgublena.

Tudi te prevelike žalosti se hočemo sponniti, ktera je ljubeznivo serce tvoje matre napolnila, ko je pod križam stala, in Tebe, svojiga preljubiga Sina, v pregrozovitnim terpenji vmreti vidila. Oh, preljubi Jezus! kako v živo je mogel meč bolečne serce tvoje jokeče matere presuniti! Zavoljo tega vajniga terpenja Te prosimo, o Jezus! vsliši našo molituv; ne sponni se več na naše grehe, ampak na svojo neskončno milost. V zavupanji na dobrotlivo vsmilenje sklenemo roke, ino rečeno pobožno:

Verujem v Boga Očeta ...

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Češena si Marija ... tvojiga telša
Jezus, kateri naj poterdi naš
spomin.

Češena ... kateri naj razsveti našo
pamet.

Češena ... kateri naj ravna našo
voljo.

Čast bodi Bogu Očetu ...

Oče naš ...

Molituv pred pervim odstavkam.

O božji Izveličar Jezus Kristus! velik je bil tvoj strah tajisti večer, ko si na oljski gori molil, in Te je vidanje svoje smerti na križu tako vnelo, da je kervavi put iz vsih tvojih udov stopl, in de si v bridkosti proti nebesam zdihcval: „Oče, ako je mogoče, odvzemi ni ta kelih!“ — O preljubi Jezus! zavolj svoje bridkosti, kervaviga puta ino smetniga strahu, Te prosimo, daj se nam zavoljo velikosti naših grehov bati, ino tajiste s solsamimi pokore objokovati; daj nam, de kelih terplenja, ki se nam v nadlogah podá, radovoljno sprejmemo, in se z njim

v pokori vadimo, de tvoje odrešenje ne bo nad nami zgubleno. Amen.

Sveta Marija, mati našiga Odrešenika! tvojo celo življenje je bilo polno stisk ino terpenja; pa Ti si bila vselej pokorna hči nebeškiga Očeta; tvoje serce je reklo pri vsaki težavi, ki Te je zadela: „Dekla Gospodova sim, naj se mi godi po njegovi volji“. O ljuba mati! sprosi nam moč ino serčnost, vsako terpenje, ki nas zadene, kakor pokorjenje za naše grehe radovoljno prenesti. To gnado nam sprosi pri Jezusu, svojim Sinu, *ki je za nas kervavi put putil.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred drugim odstavkam.

O preljubeznivi Jezus! koljko bolečin si tedaj prestal, ko si bil, Narne-dolžniši! od eniga sodnika do drugiga vlačén ino od Pilatuža k grozovitnemu gajžlanju obsojen. Z nar večo poterpežlivostjo si prenesel nevsmileno razmesarjenje svojiga presvetiga života. O prebolečo razgajžlan Jezus! razlij svojo

tako obilno prelito kri čez nas grešnike, de nas neskončniga zasluženja svojiga terpenja vredne storiš. Amen.

O presveta mati Jezusova! spomni se na veliko terpenje, kateriga je tvoj božji Sin v svojim bolečim gajžlanju pre-stal. Spomni se na premnoge rane, ktere je prejel; na premnogo kri, ktero je prelil, in ne dopusti, de bi Ga še mi kedaj raz-žalili. Prosi veliko več, de naj Bog nas grešnike v tem življenji tepe ino štrafuje, de nam bo v večnosti perzanesti zamogel. To gnado nam sprosi, o preljuba mati! skoz Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, ki je za nas gajžlan bil.

Češena si Marija ...

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred tretjim odstavkam.

Prečastitlivi Jezus, kralj nebes ino zemlje! pobožno častimo skrivnost tvo-jiga bolečiga kronanja s ternjam. Ra-beljnam ni bilo zadosti, de so Te ne-
vsmileno razgajžlali, še krono iz ternja so Ti vtisnili v tvojo presveto glavo tako globoko ino terdno, de je kri po vseh

straneh na tla lila. Ti si pa terpel vse te martre z nar večo poterpežljivostjo. Daj, o Jezus! de tudi mi po tvojim zgledu svojo terplenje z voljo nosimo, in de tvoji volji vdani tvojiga zasluženja vredni postanemo. Amen.

O preljuba mati našiga Odrešenika! počastimo bridko bolečino, ktero si prestala, ko si svojiga božjiga Sina s kervavim obrazam, s ternjovo krono na glavi zagledala. O kako je moral ta pogled tvojo materno serce globoko raniti! Ni bilo nobene podobe več na Jezusu spoznati. Njegov obraz je bil s kervjo pokrit ino z oplunki oskrunjen, tako, de je še sam Pilatuž zavpil: „Poglejte, — človek!“ Božja mati! poglej na svojiga Sina, poglej pa tudi na nas, vboge grešnike, in prosi, de bo naša molituv vslišana per Jezusu, tvojim Sinu, *ki je za nas s ternjam kronan bil.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred štertım odstavkam.

O božji Odrešenik, Jezus Kristus! kdo zamore ljubezen zapopasti, s ktero

si svojo življenje za nas grešnike na križu daroval, de bi nas odkupil! **O** kako voljen si zadel križ na svoje rame, de bi za nas grešnike na njem vmerl! **Božji Izveličar!** prosimo **Te** zavoljo tvojiga križoviga pota, de nam naše grehe odpustiš, ino nas vredne storiš zaslužjenja tvojiga terplenja. **Amen.**

Sveta Marija, mati polna bridkosti! vidila si z jokečimi očmi svojiga preljubiga **Sina**, ki je kakor hudodelnik s križam obložen na goro **Kalvari** pelan bil. Vidila si **Ga** pod težkim križam pasti, in si slišala, ko je jokečim ženam rekel: „**Ne jočite se čez me, ampak čez same sebe ino svoje otroke**“. **Oh, preljuba mati!** spoznamo svoje prestopke, mnoge grehe imamo objokovati, torej perbežimo pod tvojo pomoč; **Ti** si pribežališe grešnikov, in nas ne boš zavergla, kader v sili pri **Tebi** pomoč išemo. **Pomagaj nam, o ljuba mati!** **Obudi** v naših sercih pravo grivengo, de bomo svoje grehe objokovali ino božjiga vsmilenja vredni postali, skoz **Jezusa Kristusa** tvojiga **Sina**, *ki je za nas težek križ nesel.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi ...

Oče naš ...

Molituv pred petim odstavkam.

O moj Jezus! Ti preljubi Sin božji! pobožno premišljemo žalostno skrivnost tvoje smerti. Pa oh! kdo Te zamore gledati v taki bridkosti vmirati, de bi se čez svoje grehe ne jokal? **O** vmirajoči Jezus, pravi Bog in človek skupej! prosimo Te zgrivani za odpušanje svojih grehov. Saj si prosil še zadne trenke svojiga življenja nebeškiga Očeta, de bi grešnikom odpustil. **O** tak tudi nam odpusti, ki smo tukaj v pobožnosti zbrani. Odpusti nam, kar smo grešili, de bomo tvojiga terplenja ino smerti deležni ino enkrat izveličani. Amen.

O Marija! žalostna ino zapušena mati! velika, o prevelika je bila tvoja težava, ko je Jezus še k zadnimu svoj glas povzdignil ino zavpil: „Dokončano je!“ **O** kak bridke solze so tekle po tvojim licu, ko je Jezusova stran s sulico bila prebodena. Oh, in kakšen meč je presunil tvojo dušo, ko je Jezus iz križa izsnet, ino v tvojo naročje djan bil. Tukaj si, o božja mati! venec marternikov brez smerti zadobila. — Torej, o kraljica marternikov! nar bolj veš, ko-

liko je božji Sin za nas terpel: o tak prosi za nas, vboge grešnike, pri Jezusu, svojim Sinu, *ki je za nas križan bil.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Darovanje.

Sprejmi, o Bog! naš sveti rožni kranc, kateriga smo k časti skrivnost bridkiga terpenja ino smerti tvojiga božjiga Sina izmolili. Dodeli nam gnado, de bomo v svojih stiskah ino težavah po zgledu svojiga **Odrešenika** poterpežlivi; de bomo bližniga v sili tolažili, svojim sovražnikom odpustili, in zadnič v spominu na terpenje našiga **Odrešenika** vmerli ino v večno kraljestvo prišli. Amen.

ČASTITLIVI DEL.

Pripravna molituv.

Vsegamogočni, večni Bog! Jezus Kristus, tvoj edinorojeni Sin nam je skoz svojo človeško postajenje, terpenje ino smert, vstajenje ino vnebohojenje, večno izveličanje perdobil. Poslal nam je tudi svetiga Duha, ki nas razsveti, de skrivnosti odrešenja verjemo, častimo, in tvojo vsegamogočnost ino dobroto v djanju našiga odrešenja molimo. Podeli nam, o Bog! de bomo častitlive skrivnosti, ktere zdaj pri molitvi svetiga roženkranca častimo, s takšno pobožnostjo premišlovali, de vse, kar je v naš zgled v njih zapopadeno, posnemamo, ino skoz pobožno počesovanje teh svetih skrivnosti odrešenja vredni postanemo skoz tvojiga Sina Jezusa Kristusa, našiga Gospoda. Amen.

Verujem v Boga Očeta ...

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Česena si ... tvojiga telasa Jezus,
kateri naj viža naše misli.

Češena si ... kateri naj viža naše besede.

Češena si ... kateri naj viža naše djanja.

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred pervim odstavkam.

O Bog, Oče našiga Gospoda Jezusa Kristusa! zahvalimo se Ti za gnado našiga odrešenja, ino počastimo pobožno sveto skrivnost, častitliviga vstajenja našiga Odrešenika od mertvih. Prosimo, o Bog! daj, de bomo to skrivnost vedno pred očmi imeli, de bomo s tem pokrepčani, greh v sebi vmorili, ino k novimu, pobožnimu življenju vstali, in enkrat v nebeško veselje prišli. Amen.

O Marija, častitliva Devica, veselimo se s Tebo, zakaj Tajisti, kteriga si od svetiga Duha spočela, ki je na križu vmerl ino pokopan bil, je vstal od mertvih. Nad tem se nebo ino zemlja veselita. Tudi mi se veselimo ino prosimo, de bi nam gnado izprosila, grehu odmreti ino k pobožnimu življenju vstati, skoz ravno tajistiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, ki je od smerti vstal.

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred drugim odstavkom.

Bog ino Oče v nebesah! verjemo ino častimo sveto skrivnost častitliviga vnebohoda tvojiga božjiga Sina, ino prosimo, de našo zastopnost razsvetiš, ino storiš, de nečimernost sveta zaničujemo, de bo tako naš duh vedno per Jezusu v nebesah prebival, ino de po skončanim pričujočim življenju v Jezusu milostliviga sodnika najdemo. Amen.

O žegnana Mati Marija! spet kličemo iz globočine svojiga serca: Veseli se, Ti presrečna Devica! Kteriga si od svetiga Duha spočela, je šel v nebesa. Veseli se, Ti presrečna mati! in sprosi nam odpušanje grehov ino stanovitnost v dobrim, skoz žegnan sad tvojiga telesa Jezusa, *ki je v nebesa šel.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred tretjim odstavkam.

Vsegamogočni Bog, nebeški Oče! tvoj božji Sin je v svojim evangelji rekel: „Oče dá tem, ki Ga prosijo, svetiga Duha“. Pogledj, Oče! pogledj nas tukaj v molitvi zbrane, prosimo Te za svetiga Duha. Pošli nam Ga, de nas v veri poterdi. Ti si pravičen, o Bog! in si zvest v svojih obljubah; daj nam torej Duha strahu ino ljubezni božje, de se bomo tvoje pravice bali, Te čez vse ljubili, ino v čisti ljubezni božji živeli ino vmerli. Amen.

O Marija, Ti prečista nevesta svetiga Duha! čez Tebe je ljubezen božja v celi obilnosti razlita, in Ti si delivka božjih gnad; torej vpijemo k Tebi, o mati! izprosi nam gnade svetiga Duha, stori nas pobožne otroke božje skoz Jezusa Kristusa, svojiga Sina, ki nam je svetiga Duha poslal.

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred štertim odstavkam.

O Bog! Ti si vidil Marijo kakor nar čistiši Devico; bila je nar bolj žegnana

med vsemi ženami, pa tudi med vsemi matermi z nar večim terplenjam obložena, torej je zdaj nar srečniši v nebesah. Ko je bilo njeno življenje na zemlji dopolnjeno, je bila v nebeško čast vzeta. Veselimo se njene sreče, ino Te prosimo, o Bog! daj nam to guado, de bomo po njenim zgledu čisto, pobožno ino v svetim strahu živali, de tudi enkrat k njej v nebesa pridemo. Amen.

O sveta mati božja! ki si po svojim življenju tega sveta, polnim težav ino terpenja, od angeljov v nebesa prenesena bila, veselimo se tvoje prevelike časti v nebesah. Gospod Te je z oblastjo ino častjo obdal, in nam za mater dal: za to naj bo hvalen, molen ino češen tvoj Sin Jezus Kristus, ki Te je, o Devica! v nebesa vzel.

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred petim odstavkam.

O Bog, kralj vsih kraljov! bodi Ti hvala, čast ino zahvala; kronal si diviško mater svojiga Sina za nebeško

kraljico, in si nebesam gospo, ljudem srednico, in nam grešnikom pribežališe ino priprošnico dal. Nebesa ino zemlja spoznajo v Mariji delivko božjih gnad; torej prosimo, o Bog vse dobrote! podeli nam po roki nebeške kraljice tajiste gnade, ki so nam k večnemu življenju potrebne. Amen.

Bodi češena, presveta divica Marija, častitliva nebes kraljica! Ti si visoko žegnana mati božjiga Sina, kateriga čast ino visokost vedno vživaš. O presrečna mati! ki si zdaj nar bližnje trona božjiga, ne pozabi nas, svoje otroke. Vsliši našo vpitje, in sprosi nam to gnado, de tudi mi enkrat k večnemu zveličanju pridemo, skoz tvojiga Sina Jezusa Kristusa, *ki Te je, o Devica! v nebesah kronal.*

Češena si ... (10 krat).

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Darovanje.

Večni Bog! preljubi Oče! sprejmi milostlivo molituv svetiga roženkranca, ktero smo k počešenju božjih skrivnosti vstajenja ino vnebohoda našiga Odreše-

nika, poslanja svetiga Duha, ino vnebo-
vzetja ino kronanja diviške matere božje
opravili; daj, de bomo sadu teh svetih
skrivnosti deležni. Vslíši nas, o Bog!
daj, de ogenj svetiga Duha naše serca
presune, ino vse hudobne želja v nas
požge, de bomo tvojiga vsmilenja vredni.
Poglej, o Bog! na zasluženje prečastite
nebeške kraljice, in daj, de po Njej, ki
nam je izveličanje sveta rodila, večno iz-
veličanje dosežemo. Amen.

Sveta Marija, kraljica angeljov! našo
pervo perbežališe ino zavupanje za Bo-
gam! prosimo Te, vsmili se čez vse, ki
terpijo, tolaži te, ki se jočejo, stoj na
strani tim, ki so v smertni sili, pomagaj
vsim, ki Te v pomoč kličejo. Saj si pri-
bežališe grešnikov, in za to zdihujemo k
Tebi: perporoči nas svojimu Sinu, in
prosi za nas zdaj ino na našo smertno
uro. Amen.

(Po roženkrancu se zna nasledna molituv,
in tudi ene naslednih litanij moliti).

Molituv k časti sv. 5 ran.

Jezus Kristus, naš **Zveličar** ino **Odrešenik**! častimo ino v duhu kušnemo tvoje svete petere rane, ktere si k našimu odrešenju prijel, skoz prečastite rane ino presveto kri, ki je iz njih tekla, **Te prosimo** za odpušanje naših grehov ino za milostlivo vslišanje naše molitve.

O sveta Marija, bridkosti polna mati! ki si jokeča pod križam stala, ino svojiga Sina v nar strašniših bolečinah vmreti vidila, sprosi nam gnado, de skoz počešenje njegovih ss. peterih ran zasluženja njegoviga terplenja deležni postanemo, in de njegova tako obilno prelita kri ne bo nad nami grešniki zgublena.

Jezus Kristus, za nas na križu vmorjen, skoz sv. rano svoje desne roke — vsmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

Jezus Kristus, za nas na križu vmorjen, skoz sv. rano svoje leve roke — vsmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

Jezus Kristus, za nas na križu vmorjen, skoz sv. rano svoje desne noge — vsmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

Jezus Kristus, za nas na križu
vmorjen, skoz sv. rano svoje leve noge —
vsmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

Jezus Kristus, za nas na križu
vmorjen, skoz sv. rano svoje strani —
vsmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

III. LITANIJE

z

molitvami.

Od sladkiga imena Jezusa.**Gospod, usmili se!****Kristus, usmili se!****Gospod, usmili se!****Jezus Kristus sliši nas!****Jezus Kristus usliši nas!****Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, usmili se nas!****Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se nas!****Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!****Sveta Trojica, en sam Bog,****Jezus, Sin živiga Boga,****Jezus, Sin prečiste device,****Jezus, nar mogočniši,****Jezus, nar popolniši,****Jezus, nar častitlivši,****Jezus, nar čudniši,****Jezus, nar veseliši,****Jezus, nar ljubeznivši,****Jezus, čistejši od sonca,**

} usmili se nas!

Jezus, lepši od lune,
 Jezus, svetlejši od zvezd,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar vbožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežlivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našiga življenja,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetiga zadržanja,
 Jezus, našo perbežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, Oče vseh vbogih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,
 Jezus, bogastvo vseh revnih,
 Jezus, žlahten kamen,
 Jezus, bramba vse popolnosti,
 Jezus, dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, prava ljuč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotà,
 Jezus, veselje angeljov,

usmili se nas!

Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, mojster aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin čistih duš,
 Jezus, krona vseh svetnikov,
 Bodi nam milostliv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostliv, vsliši nas, o Jezus!
 Od vsega hudiga,
 Od vsega greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudobniga duha,
 Od kuge, lakote ino vojske,
 Od duha nečistosti,
 Od vseh pregrešnih perložnost,
 Od prelomljenja tvojih svetih zapoved,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga svetiga člo-
 veškiga postajenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svojo rojstvo,
 Skoz svojo obrezovanje,
 Skoz svojo gajžlanje,
 Skoz svojo kronanje,
 Skoz svojo bridko smert,
 Skoz svojo vstajenje,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Skoz svojo vnebohojenje, reši nas, o Jezus!
Skoz prošnjo svoje nar slajši matere,
reši nas, o Jezus!

Skoz prošnjo vseh svojih svetnikov, reši
nas, o Jezus!

Jagnje božjo, ki grehe sveta odjemleš,
zanesi nam, o Jezus!

Jagne božjo, ki grehe sveta odjemleš,
vsliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemleš,
vsmili se nas, o Jezus!

Jezus Kristus, sliši nas!

Jezus Kristus, vsliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... Češena si ...

Ÿ. Imé Gospodovo bodi hvaljeno —

R. Zdaj ino na večne čase.

Ÿ. Gospod, usliši našo molituv.

R. Ino našo vpitje naj k Tebi pride.

Molituv.

O Bog! ki si častitlivo ime našiga
Gospoda, svojiga edinorojeniga Sina,
svojim vernim ljubeznivo ino sladko, hu-

dim duhovam pak, kadar to sveto ime slišijo, strašno storil; dodeli milostlivo, de bodo vsi, ki to sveto ime na zemlji častijo, sladkost tvojih tolažb na zemlji prejeli, ino večno veselje ino izveličanje v nebesih vživali. Skoz ravno tajistiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri s Tebo živi ino kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije.

Od Kristusoviga terplenja.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Jezus, s ponižnostjo v Jeruzalem
gredoči,

Jezus, čez Jeruzalem jokajoči,

Jezus, ki si vučencam noge vmival,

Jezus, ki si nam svojo presveto rešno

Telo za živež naših duš zapustil,

Jezus, za 30 srebernikov predan,

Jezus, na svoji duši noter do smerti

žalosten,

Jezus, ki si v verti kervavi put putil,

Jezus, od angelja potroštan,

Jezus, od Iškarjota Judam izdan,

Jezus, neusmileno zvezan,

Jezus, od vučencov zapušen,

Jezus, pred Anasa ino Kajfeža pelan,

Jezus, za uho udarjen,

Jezus, od krivih prič tožen,

Jezus, od Petra trikrat zatajen,

Jezus, pred Pilatuža, kakor jetnik

postavljen,

Jezus, v belim oblačilu zasramovan,

usmili se nas!

Jezus, razbojniku Barabu nazaj po-
 stavljen,
 Jezus, neusmileno gajžlan,
 Jezus, s špotlivim rudečim plajšam
 ogernjen,
 Jezus, s ternjam kronan, v obraz
 zapluvan, ino po glavi tolčen,
 Jezus, krivično k smerti obsojen,
 Jezus, s težkim križam obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagne k smerti
 pelan,
 Jezus, na gori Kalvari oblačila ob-
 ropan,
 Jezus, za roke in noge na križ perbit,
 Jezus, ki si na križu za svoje so-
 vražnike molil,
 Jezus, na križu od Judov zasa-
 movan,
 Jezus, od leviga razbojnika na križu
 preklinjan,
 Jezus, ki si desnemu razbojniku sv.
 raj obljubil,
 Jezus, ki si na križu svojo mater Ja-
 nezū, ino Janeza svoji materi izročil,
 Jezus, na križu z jesiham ino žol-
 čam napajan,
 Jezus, ki si skoz smert križa vse
 dopolnil,

usmili se nas!

Jezus, noter do smerti križa pokorn,
 Jezus, ki si na križu svojo dušo
 v roke svojiga Očeta izročil,
 Jezus, ki si z nagnjeno glavo vmerl,
 Jezus, v desno stran s sulico pre-
 boden,
 Jezus, iz križa izsnet ino v nov grob
 položen,
 Jezus, ki si sv. očake iz temnic
 rešil,
 Jagnje božje i. t. d.

usmili se nas!

Oče naš ... Češena ...

Molituv.

Prosimo Te, o Gospod, oglej se
 milostlivo na to svojo družino, za katero
 se je Gospod Jezus Kristus hotel v roke
 grešnikov vdati, ino na križu vmreti.
 Ki s Tebo v edinosti svetiga Duha živi
 ino kraljuje od vekomaj do vekomaj.
 Amen.

Litanije Lauretanske.

Od prečiste Divice Marije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, usmili se čez nas!

Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se čez nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta divic divica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez vsega madeža,

Mati nedolžna,

Mati nar svetejša,

za nas Boga prosi

Mati ljubezniva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Divica nar modrejši,
 Divica častitliva,
 Divica pohvalena,
 Divica mogočna,
 Divica usmiljena,
 Divica vérna,
 Divica brez madeža spočeta,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posodva duhovna,
 Posodva časti vredna,
 Posodva vse svetosti,
 Skrivno zastopna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru ino sprave,
 Vrate nebeške,
 Zgodna danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Troštarca vseh revnih,
 Pomoč vseh keršenikov,

za nas Boga prosí!

Kraljica vseh angeljov,
 Kraljica patriarhov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica vseh divic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Jagne božje i. t. d.

za nas Boga prosi!

Oče naš ... Češena ...

Molimo.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja Porodnica! ne zaverži naših prošenj v naših potrebah, temuč nas vselej odreši od vseh nevarnosti. O častitliva ino žegnana Divica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za naš, sveta božja Porodnica.
 R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod! Te prosimo, v naše serca vlij, de, ki smo

skoz angeljsko oznanjenje tvojiga Sina Jezusa Kristusa človeško postajenje spoznali, skoz njegovo terplenje ino križ k časti vstajenja perpelani bomo. Skoz tajistiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

V. Prosi za nas, sv. Jožef.

R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de kar naša slabost ne more doseči, skoz njegove prošnje nam bode dodeleno. Ki živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za srečno smert.

O ljubezniva, milostliva ino od vekomaj izvoljena Divica, mati Jezusova, Marija! prosimo Te skoz tajisto tvojo ino tvojiga ljubezniviga Sina Jezusa Kristusa bridkost ino grenkost, ktero sta vidva imela, Ti pod križam, On pa na svetim križu; nar več pak ob tajisti

uri, kadar se je njegova duša od njegoviga telesa ločila, de nam na pomoč prideš, kadar se bodo naše vboge duše od našiga telesa jele ločiti, in tajiste v svoje milostlive roke prejmeš, ino našimu Zveličarju, tvojimu ljubeznivimu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Zdaj mi Tebi naše duše za tajisto uro perporočimo; ne zapusti nas, o Marija!

Salve Regina.

Češena si kraljiča, mati milosti, življenje, sladkost, ino našo vupanje, bodi češena! K Tebi vpijemo, mi zapušeni otroci Eve, k Tebi zdihujemo žalostni ino objokani v dolini solz. Zato tedaj, o naša besednica! oberni k nam svoje milostlive oči, in po tem revnim življenji nam pokaži Jezusa, žegnan sad svojiga telesa: o vsmilena, o dobrotliva, o sladka divica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica.
R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog! ki si telo ino dušo preciste divice matere Marije,

de bi vredno prebivališe za tvojiga Sina biti zaslužila, skoz pripomoč svetiga Duha pripravil, daj, de nad katere spominam se veselimo, skoz njeno milostlivo prošnjo od vseh naprejstoječih zlegov ino od večne smerti rešeni bomo. Skoz tajistiga Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno Te prosimo, o Gospod! razveži skoz svojo milost naših grehov zaveze, ino ohrani po prošnji svoje izvoljene matere, ljube divice Marije ino vseh svojih svetnikov, nas, svoje služavnike, naše dobrotnike ino našo pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo žlahto ino prijatle od hudobe ino grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir ino zdravje; odverni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme ino dobro letovno; dodeli milost našim prijatlam in neprijatlam; obvari to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, od kuge, lakote, vojske, ognja, potresa ino prevelike vode; ino milostlivo dodeli vsem vernim keršenikam, živim ino mertvim, v nebeškim kraljestvi večno življenje, mir

ino pokoj. Obvari našiga Papeža (I.), našiga Škofa (I.) in našo duhovno gosposko, našiga Cesarja (I.) in vso keršansko ljudstvo od vse nadloge ino vsega hudiga. In tvoj sveti žegen pridi iz nebes sem doli na nas, ino vselej per nas ostani. Skoz Gospoda našiga Jezusa Kristusa tvojiga Sina, ki z Tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas. Amen.

Litanije.

Od vseh Svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni **Bog**, usmili se čez nas!

Sn, vsega sveta rešni **Bog**, usmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični **Bog**, usmili se čez nas!

Sveta Trojica, en sam **Bog**, usmili se čez nas!

Sveta Marija, za nas **Boga** prosi!

Sveta mati božja, za nas **Boga** prosi!

Sveta divic Divica, za nas **Boga** prosi!

Sveti Mihael, za nas **Boga** prosi!

Sveui Gabriel, za nas **Boga** prosi!

Sveti Rafael, za nas **Boga** prosi!

Vsi sveti angelji ino arhangelji, za nas **Boga** prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas **Boga** prosite!

Sveti Joanes kerstnik, za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti patriarhi ino preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter, za nas Boga prosi!

Sv. Pavel, za nas Boga prosi!

Sv. Andre,

Sv. Jakob,

Sv. Joanes,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jerne,

Sv. Matevž,

Sv. Šimon,

Sv. Tadevž,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni ino evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otročiči, za nas Boga prosite!

Sveti Štefan, za nas Boga prosi!

Sveti Lavrenc, za nas Boga prosi!

za nas Boga prosi!

Sveti Vincenc, za nas Boga prosi!

Ss. Fabjan ino Boštjan, za nas Boga prosita!

Ss. Joanes ino Pavel, za nas Boga prosita!

Ss. Kozmas ino Damjan, za nas Boga prosita!

Ss. Gervazi ino Protazi, za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hironim,

Sv. Martin,

Sv. Nikolavž,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti škofi ino spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. Francišk,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti mašniki ino leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti menihi ino pušavniki, za nas
Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

Vse svete divice ino vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki ino svetnice božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostliv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostliv, vsliši nas, o Gospod!

Od vsega hudiga,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od skušnjav hudiča,

Od jeze, sovražtva ino vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska ino hudiga vremena,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Skoz skrivnost svojiga svetiga člo-
veškiga postajenja,

Skoz svoj prihod,

za nas Boga
prosi!

reši nas, o Gospod!

Skoz svojo rojstvo,
 Skoz svoj kerst ino sveti post,
 Skoz svoj križ ino terplenje,
 Skoz svojo smert ino pokopanje,
 Skoz svojo sveto vstajenje,
 Skoz svojo čudno vnebohojenje,
 Skoz prihod troštarja, sv. Duha,
 Na dan sodbe,
 Mi ubogi grešniki,
 De nam zaneses,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori perpelaš,
 De svojo sveto cerkuv vižaš ino
 ohraniš,
 De apostoljskiga pastirja ino vse
 cerkvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,
 De sovražnike svete vere ponižaš,
 De keršanskim kraljam ino oblastni-
 kam pravo zastopnost daruješ,
 De vsemu keršanskimu ljudstvu mir
 ino edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi po-
 terdiš ino obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsem našim dobrotnikom večne
 dari podeliš,

reši nas, o Gospod!

prosimo Te, usliši nas!

De duše naše, naših bratov, bližnih
 in dobrotnikov od večniga pogub-
 lenja rešiš,
 De sad zemlje daš ino ohraniš,
 De vsem vernim dušam večni pokoj
 podeliš,
 De nas uslišati hočeš,
 Sin božji,
 Jagne božje i. t. d.

prosimo Te, usliši nas!

Oče naš ... Češena ...

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč: **Gospod,**
 hiti mi pomagati.

Omoteni naj bodo ino osramoteni,
 kateri mi strežejo po življenji.

Naj bodo nazaj pahnjeni, ino kri-
 jih naj sprehaja, ki mi hudo želijo.

Odstopijo naj v sramoti, ki se mi
 posmehujejo.

Vsi pa, ki Tebe išejo, se naj v
 veliki sreči veselijo, in naj reko: Pove-
 ličan bodi **Gospod!** ki ljubijo tvojo zve-
 ličanje.

Jez sim pa reven ino ubog, o **Bog!**
 pomagaj mi.

Pomočnik moj ino Odrešenik moj si
Ti; Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu, Očetu ino Sinu ino
svetimu Duhu; kakor je bilo od začetka,
ino zdaj, ino vselej ino na vse večne čase.
Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

R. Ki v Tebe, o Bog, zavupajo!

Ÿ. Bodi nam, o Gospod, močen turn,

R. Pred sovražnikom!

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

R. In otrok krivice se naj ne loti, nam
škodovati.

Ÿ. Gospod, ne ravnaj z nami po naših
grehih,

R. In ne vračuj nam po naših hudobijah!

Ÿ. Molimo za svojiga Papeža (I.),

R. Ohrani jih, Gospod! oživlaj ino osreči
jih na zemlji, in ne daj jih v voljo
njihovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za svojiga Škofa (I.),

R. Gospod! ohrani jih, ino varji jih vsega
hudiga.

Ÿ. Molimo za svojiga Cesarja (I.),

R. Gospod! osreči jih, ino usliši nas,
kadar Te za njih prosimo.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike,

R. Poverni, o Gospod! milostlivo zavoljo svojiga imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobriga storijo.

Ÿ. Molimo za verne mertve.

R. Gospod! daj jim večni mir ino večna ljuč jim naj sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru.

R. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

R. Daj dobro svojim služabnikom, ki v Tebe zavupajo, moj Bog!

Ÿ. Pošli jim, Gospod! pomoč iz svetiša,

R. In varji jih iz Siona.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molituv,

R. Ino mojo vpitje naj do Tebe pride.

Molimo.

Za odpušanje grehov.

O Bog! katerimu je lastno se vselej usmiliti in perzanesti, sprejmi naše pohlevne prošnje, de nas, ino vse svoje služavnike, ktere grehov ketina zvezane derži, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo, o Gospod! molituv teh, ki Te pohlevno prosijo, in perzanesi

tem, ki svoje grehe spoznajo, de nam odpušanje ino mir dobrotlivo podeliš.

Skazi nam, dobrotlivo, o Gospod! svojo neskončno milost, de nas, ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, katere si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

Bog, kateriga greh razžali, pokora potolaži, poglej milostlivo na prošnjo k Tebi kličejočiga ljudstva, ino šibe tvoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Za Papeža.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se čez svojiga služavnika (I.), našiga Papeža, ino vodi jih po poti večniga življenja, de bodo s tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želeli, ino z vso močjo storili.

Za Škofa.

O Bog! pastir ino vižar vsih vernih, poglej milostlivo na svojiga služavnika (I.), našiga Škofa, katerih si pastirja ... ske cerkve postavil; dodeli jim, de tem, čez katere so postavljeni, s besedo ino djanjam k dobri mu služijo, in tako enkrat s

čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

Za Cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestev, ino zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli svojimu služavniku našimu cesarju (I.) tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati ino častiti, de, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi skoz tvojo pomoč mogočni ostanejo.

Prosimo Te, vsegamogočni Bog! de tvoj služavnik, naš cesar, ki so vikšo deželsko oblast iz tvojih rok prejeli, tudi na vseh čednostih rastejo, ino čedalje terdneji prihajajo, de se z njimi prevideni ostudnosti pregreh varvati, svoje sovražnike premagati, in k Tebi, ki si pot, resnica ino življenje, po tvoji volji priti zamorejo.

Za mir.

O Bog! od kateriga svete želje, prave misli ino pravične djanja izhajajo, daj svojim služabnikom tak mir, kakor ga svét ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedam vdane, in

časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni ino mirni.

Za pravo pobožnost.

O Bog! vužgi naše serca z ognjam svojiga svetiga Duha, de Ti bomo s čistim telesam služili ino z očišenim sercam dopadli.

Za verne mertve.

Bog! Stvarnik ino Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic odpušanje vsih grehov, de milostlivo odpušanje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Za dobro srečo svojiga dela.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham našo djanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej s Tebo začno, in s Tabo začete v Tebi končajo.

Za žive ino mertve.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive ino mertve, in se čez vse usmiliš, katere iz vere ino djanja za

svoje spoznaš : pohlevno Te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, ali so še pri življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, skoz prošnjo vsih tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpušanje vsih svojih grehov dosežejo.

Za vse potrebe celiga keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, reve ino nadloge. Vsmili se čez vse verne kristjane, ker se je za nje tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod ino Izveličar Jezus Kristus volno dal grešnikom v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje pretil. Odverni nam po Njem, milostlivi Oče! zaslužene šibe, sedajne ino prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj ino žalostne revne čase.

Razsvetli ino poterdi v vsem dobrim duhovske ino deželske oblastnike ino gosposke, de nas prav vižajo, in si resnično perzadenejo za vse, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zveličanju, in k miru ino sreči celiga keršanstva per-pomoči. Dodeli nam, Bog miru! pravo

edinost v veri brez vsega razdertja. Spreoberni naše serca k pravimu poboljšanju našiga življenja. Vnemaj v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsem, kar je prav, de Ti bomo, kakor pokorni otroci v življenji ino smerti prijetni ino dopadlivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de imamo prositi, za naše prijatle ino sovražnike, za zdrave ino bolne, za vse žalostne ino revne kristjane, za žive ino mertve.

Tebi bodi vselej perporočeno, o Gospod! vse našo djanje in nehanje, vse našo delo ino opravilo, našo življenje ino naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, ino tamkaj z vsimi zvolenimi doseči, de Te bomo v večnim veselji ino zveličanji hvalili ino častili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! skoz Jezusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, našiga Gospoda ino odrešenika, kateri s Tebo ino svetim Duham živi ino kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. rešnim telesam.

O Bog! ki si nam pod prečudnim Sakramentam spomin svojiga terplenja

zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa ino tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Ki živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molituv,

R. In mojo vpitje naj k Tebi pride.

V. Vsegamočni ino usmileni Bog nas naj usliši.

R. Amen.

V. Ino vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo.

R. Amen.

V. Božja pomoč ostani vsalej pri nas.

R. Amen.

IV.

TRI BOŽJE ČEDNOSTI.

Po katekismu.

Vera.

Verujem v Tebe, praviga trojnoediniga Boga, Očeta, Sina ino svetiga Duha, kateri si vse stvaril, vse ohraniš ino vizaš, kateri dobro plačuješ ino hudo štrafuješ. Verujem, de je Sin božji človek postal, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem ino spoznam vse, kar so aposteljni pridgovali, in kar nam sveta rimska katoljška cerkuv verovati ukazuje. Vse to verujem za to, ker si Ti, o Bog! večna ino neskončna resnica ino modrost, ki ne moreš ne golufati, ne golufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Vupanje.

Vupam ino se zanesem na tvojo neskončno dobroto ino milost, o Bog! de

mi boš po neskončnim zasluženji svojiga ediniga Sina Jezusa Kristusa v življenji spoznanje ino odpušanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, ino dodelil, Te od obličja do obličja gledati, ljubiti ino brez konca vživati. Vupam tudi od Tebe potrebne perpomocke, vse to doseči. Vupam to od Tebe za to, ker si to obljubil, ki si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotliv ino milostliv. **O Bog!** poterdi mojo vupanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim Te iz celiga svojiga serca čez vse, ker si Ti nar veči dobrota, brez konca popolnoma ino vse ljubezni vreden. Ljubim Te tudi za to, ker si proti meni ino vsem stvarjem neskončno dobrotliv. Želim iz celiga serca, de bi Te ravno tako močno ljubil, kakor Te tvoji nar svetejši služavniki ljubijo, in so Te vselej ljubili. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen: pomnoži jo v meni, o nar dobrotlivši **Gospod!** čedalje bolj ino bolj. Ker Te tedaj iz serca ino čez vse ljubiti želim, in si zavoljo tega terdno perzadevam, mi je

iz serca žal, de sim Tebe, mojo nar veči dobroto, katero čez vse ljubim, Tebe, mojiga Stvarnika, Odrešenika ino posvečavca razserdil; žal mi je, de sim grešil, de sim Tebe, mojiga vsegamogočniga Gospoda, mojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grešne ino hude perložnosti opustiti, storjene pregrehe čedalje bolj obžalovati, in nikoli več zoper tvojo presveto voljo kaj storiti. Vzemi me spet za svojiga otroka, in daj mi gnado k spolnjenju mojiga sklepa. To Te prosim skoz neskončno zasluženje tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda ino Izveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

VI. Molitve

za

imenitniši godove in čase,
in razne pobožne obudbe.

---

1. Sv. adventni čas.

V segamogočni večni Bog! obhajamo zdaj dneve pripravljanja na prihod tvojiga Sina, našiga Zveličarja Jezusa Kristusa, ki je k nam ubogim grešnikom prišel iz svetih nebes, nas greha in večne smerti rešit in zveličat. Tako prečudno si nas ljubil, usmiljeni Oče, da si svojiga edino-rojeniga Sina dal, da nobeden, ki v njega veruje, pogubljen ne bo, ampak ima večno življenje. Dodeli nam gnado, da ta sveti čas v zveličanje svoje duše v duhu prave pokore dopernesemo, se hudobiji in vsim posvetnim željam odpovemo, in v zveličanskim upanju častitiga povernenja našega Zveličarja pričakujemo.

Jezus Kristus, ki si na svet prišel nas odrešit, Ti boš enkrat spet prišel

nas sodit. Tačas bojo vsi narodi pred Tebo zbrani, in bojo zaslišali iz tvojih ust nespremljivo obsodbo, ki se bo celo večnost neprenehoma nad vsakim spolnovala. Tudi mi moramo takrat priti pred tvoj sodni stol, in bomo prejeli dobro ali hudo po svojih delih. Presuni s svetim straham naše serca, de zdaj sami sebe sodimo in pokoro delamo, de ne bomo enkrat od Tebe sojeni in na vekomaj za-verženi. Amen.

2. Božične praznike.

O večni Sin nebeškiga Očeta! v duhu svetiga spoštovanja se približamo bornimu hlevu, kamor Te je nehvaležin svet izgnal! Ti prečudni Bog! ki si svetlobo svojiga Božjiga veličastvo zakril pod ubogo oblačilo našiga mesa, de bi se Ti z ljubeznijo in zaupanjem približevati zamogli: stegni svojo vsegamogočno roko, in podeli naši duši svoj mogočni blagoslov, da se vsa pobožna tvojim jaslicam približuje, v ktere si iz gôle, toliko prečudne ljubezni stopil. Daj, daj, de vendar tvojo ljubezin prav spoznamo, in Te z Marijo in Jožefom v čistosti in pravičnosti molimo, Ti s svetimi angeli hval-

nice prepevamo, in Ti s pobožnimi pastirci s priprostim sercam služimo pa darove darujemo, ki so Ti ljubi in dopadljivi.

Očisti naše serca, de Te ta visokosveti god tvojiga rojstva v nje sprejmemo in se k novimu nebeškemu življenju prerodimo. Daj de bomo ponižni s Tebo ponižnim, ubogi s Tebo ubogim, majhini s Tebo majhinim in zaničevanim, krotki s Tebo krotkim. Daj de rastemo s Tebo na modrosti in gnadi in dosežemo sad Tvojiga včlovečenja, de s Tebo začnemo, s Tebo in skoz Tebe dopolnimo in enkrat večno čast dosežemo. Amen.

3. Noviga leta dan.

Vsegamogočni Bog! kakor se je tvoj edinorojeni Sin današni dan podvergel postavi obrezovanja, tako podveržemo tudi mi svoje serca duhovnemu obrezovanju, in Te prosimo: očisti jih vsih nečimurnih in grešnih misli, vsega meseniga nagnjenja in poželjenja, in vpodobi nas to novo leto po presveti podobi svojiga Božjiga Sina, de popolni pred Tebo hodimo, Te veselo nasledujemo in opravičeni pred Tebe pridemo, ako bi Ti dopadlo, nas letas v večnost zaklicati. Prosimo Te

za to skoz ravno tega Jezusa Kristusa, Tvojiga Sina, Gospoda našiga. Amen.

4. Pepelnico.

Molitev cerkve.

O Bog! kdor se pred Tebo poniža, najde gnado pred Tebo, in kdor svoje grehe pokori, potolaži tvojo jezo. Usliši naše prošnje, in razlij nad tvoje služavnike, ki si zdej svoje glave s pepelam potrositi dajo, obilni blagoslov svoje gnade. Napolni jih z duham svete grevenge in pokore, dodeli jim, za kar Te v modrosti prosijo, poterdi v njih, kar prejmejo, in ohrani kar so že prejeli. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Vsegamogočni večni Bog! Ti si Ninivljanam milostljivo podelil odpušanje grehov, ko so v spokornim oblačilu, v pepelu in joku milost iskali: dodeli tudi nam, de vredno pokoro storimo in od Tebe odpušanje grehov zadobimo skoz Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

Po pepelenji.

Dodeli nam, o Gospod, s svetim postam keršansko vojskovanje prav za-

četi in stanovitnim v njem ostati, in ker se zoper sovražnike svoje duše vojskujemo, daj, de z zderžnostjo moč zmage zadobimo skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

5. Počešenje križaniga Zveličarja.

Božji Odrešenik, ljubezni poln Zveličar! povzdignem se v duhu na goro Kalvarijo, kjer se mi razodéva prečudna ljubezin tvoja. Oh, kaj vidim! Narsvetjši preliva kri za hudodelnike; — narveči prijatelj ljudi, kteriga celo življenje je bilo gola krotkost, milost in dobrotá, visi med dvema razbojnikama na sramotnim križu gol, zapušén, brez vse tolažbe, zasramovan od svojih morivcov; — Sin Večniga, poterpežljiv in nedolžniši, ko jagne, rinja s smertjo, in sklène v neizrečeni bridkosti, kakor narveči hudodelnik svoje vse sveto življenje.

O Jezus! ki si zavolj mojih grehov bil tožen, zaničevan in zasramovan; uči me zoperne sodbe in zaničevanje sveta s sveto krotkostjo prenašati.

O Jezus! ki si se zavoljo mene neusmiljenim rabeljnam v roke dal in narsramotniši smert za me prestal: uči me,

vsake nečimurne časti se zogibati, in svojo edino čast v tvojim križu in v hoji za Tebo iskati. **O Jezus!** ki si svojim sovražnikom tako milostljivo odpustil; uči me, mojim sovražnikom odpušati in za nje moliti, kakor si Ti storil. **O Jezus!** ki si na križu za mene umerl: daj, de le Tebi živim, svoje meso z vsim njegovim poželjenjem križam, in enkrat z upanjem zveličanja potolažen skoz zasluženje tvojiga bridkiga terpenja in smerti svojo dušo v roke tvojiga in mojiga Očeta izročim. Amen.

6. Cvetno nedélo.

(Pri blagoslovljenji oljke).

Cerkvena molitev.

O Bog! kteriga smo dolžni iz vsega serca ljubiti; množi v nas darove svoje nezmérne gnade, in kakor si našo vero skoz smert tvojiga Sina k terdnemu upanju povzdignil, tako tudi stôri, de skoz njegovo vstajenje kje pridemo, kamur priti kopernimo, ki s Tebo in svetim Duham živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog, pomnoži vero svojih služavnikov; ki v Tebe zaupajo, in usliši mi-

lostljivo molitev svojih vernih, ki Te v ponižnosti v pomoč kličejo. Naj vlada nad nami tvoja neskončna milost. Blagoslovi tudi te oljkine véje, in kakor si blagoslovil predpodobe svoje cerkve, Noeta, ko je iz barke stopil, in Mojzesa, ko je z Izraelovimi otroci iz Egipta šel, tako blagoslovi in poterdi nas, de vsi ki oljke v rokah deržimo, Kristusu Gospodu tudi z dobrimi deli naprot gremo, in v večno veselje pridemo, skoz njega, ki s Tebo in svetim Duham živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prosimo Te, o Gospod, blagoslovi to oljko in dodeli, de tvoje ljudstvo to pobožno opravilo, ki ga k Tvoji časti dones zunajno opravlja, tudi po duhu z znotrajno pobožnostjo dopolni, de zoper sovražnika zmaga, in svojo ljubezin skoz dela milosti v djanji skazuje skoz našiga Gospoda Jezusa Kristusa. Amen.

7. Pri Božjim grobu.

Molitev Tomaža Kempčana.

Večna čast in hvala Tebi, narčistejši med vsimi človeškimi otroci! Kako me

vendar ljubiš, de si za mene dal, kar je nardrajše, samiga sebe! Vsaka tvojih ran je znamenje tvoje goreče ljubezni do mene, naj ostane torej vsaka globoko vtisnjena v mojim serci.

O tvoj križ! kako je postal drevo življenja, časti in zveličanja, in kolike tolažbe tečejo doli iz njega v ubogo ranjeno človeško serce! Pred tvojim križam, pod katerim sta Marija in Jožef stala, hočem premišljevati v pobožni žalosti, kaj si Ti, moj Bog in Zveličar! za mene terpel, in si prizadevati, Tebi, o za me križani! podoben prihajati.

Tvoje obličje, nekdam tako lepo, je zdaj tako grozno spremenjeno, vse neznano! — Bilo je sveto veselje angelov, se je svetilo na gôri Tabor lepše ko sonce; in zdaj je vsa lepota zginila — in le za to, de bi jaz tvoje spet poveličano prelepo obličje vekomaj gledal.

Ti si bil vsega, tudi svojiga oblačila obropan, de bi tudi jaz iz svojiga serca odpravil vso napčno ljubezin in nagnjenje do posvetnih dobrot, in bi tako Tebe nasledoval in bil enkrat obciran z oblačilam večne časti. Ti si bil zaničevan in zasramovan, de bi mene zaničji-

viga spet k časti spravil. Si bil tožen, de bi bil moj besednik; si bil obsojen, de bi me otel večnimu obsojenju; zvezan, de bi mene moje grešne zvezi odvezal, gajžlan, de bi ne bil jaz z zaverženimi vekomaj pokorjen.

Tvoja krona je bila iz ternja, de bi se enkrat neovenljiva krona na moji glavi svetila, ako zdaj s ternjevo krono terpenja za Tebo hodim.

Peljali so Te iz Jeruzalema, Te križat, de bi jaz bil nazaj pripeljan v nebeški Jeruzalem, in bi se tam vekomaj veselil.

Ti si nôsil svoj križ, de bi jaz sama mega sebe zatajeval, svoj križ nosil in za Tebo hodil. Pribili so Te na križ, de bi bil meni svét križan, jaz pa njemu. Tvoje telo je bilo visoko nad zemljo povzdignjeno, de bi se moje serce povzdigovalo k temu, kar je nebeškiga. V svoji narveči smertni bridkosti si se občutil vsega zapušeniga od svojiga Očeta, de bi jaz imel nad Tebo v vsih težavah življenja in v svoji smerti usmiljeniga velikiga duhovna, ki je v vsem skušan bil. Tvoje serce se je topilo omilovanja do tvoje matere in do svojiga zvestiga učenca

Janeza, de bi me učil usmiljenimu biti. Ti si molil za svoje križavce, de bi jaz svojim razžalnikom iz serca odpustil in vso sodbo prepustil Tebi. Ti si dopolnil delo odrešenja, de bi tudi meni pridobil odpušenje, gnado in večno življenje. Ti si pripustil, de se Ti je serce prebôdlo, de bi me kri tvojiga serca večne pogube otela, in voda, ki je iz nja tekla, me očistila vsih grehov. Ti si nagnil svojo glavo, o Usmiljeni! nagni jo tudi k meni, v znamenje svoje ljubezni; moje serce naj kipi kviško k Tebi, v znamenje moje nasprotne priserčniši ljubezni. Brez Tebe — ne morem živeti; s Tebo umreti mi je dobiček. Pri tvojim svetim grobu, o vsega počesevanja narvredniši Odrešenik ljudi! hočem stariga človeka, in vso ljubezin do greha, in vse poželenje hudiga umoriti in pokopati; Tebi hočem, — o krepčaj mojo slabo voljo s svojo posvečujočo gnado — Tebi hočem v svojim serci pripraviti prebivališo, de se po Tebi nov človek v meni obudi, s Tebo od smerti vstane, in v novim življenji srečni večnosti nasprot hodi. Amen.

8. Velikonočno nedélo.

Aleluja! Jezus živi! Dan, narčasti-
tiši in narsrečniši je napočil! To je dan,
ki ga je storil Gospod, veselimo se in
radujmo! Greh je pokončan, premagana
je smert, Aleluja! Jezus je spet v časti,
njegovi sovražniki so osramoteni; Aleluja!
S smertjo je premagal smert. Živ tempel
Božji, ki ga je neusmiljenost judovska
razdjala, je spet pozidan. Aleluja! Božji
učenik, ki je iz nebes prišel, je dodjal
svojimu nauku posledni pečat resnice.
Aleluja! Duša Boga — človeka je prišla
nazaj iz predpekla, kjer je svete očake to-
lažila z napovedjo bližniga rešenja. Aleluja!
Sveto telo je spet sklenjeno z dušo;
oprostil se je zvéz smerti, in je grôb
zapustil. Znamnja zmage se svetijo na
poveličaním telesu, svete rane, pred krat-
kim še toliko zaničovane. Aleluja! *Od
smerti je vstal Gospod!* Skala se je
stresla; angel iz nebes je odvalil kamen
groba, straža je od strahu ko mertva.
Aleluja! Grôb je prazen, vstal je Gospod.
Aleluja! Jezus je začel svoje veličastno
življenje, kteriga bomo po svojim usta-
jenji tudi mi deležni, ako se tukaj sra-

močnosti njegoviga križa vdeležujemo.
Aleluja!

Molitev.

O Bog, ki nas z vstajenjam našiga Gospoda Jezusa Kristusa in z vsakoletnim obhajanjem velike noči razveseljuješ; dodeli milostljivo, de po ti sveti skrivnosti, ki jo častito obhajamo, v večno veselje pridemo, po ravno tistim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim, ki s Tebo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

9. Molitev po svetim Auguštinu.

(Za velikonočni čas.)

O Jezus, moj ves usmiljen in neskončno dobrotljivi Gospod! Ponižal si se, za voljo naših grehov umreti, in si za voljo našiga opravičenja od smerti vstal. Prosim Te skoz tvoje častito vstajenje, izbudi me iz groba vsih mojih grehov in hudobij; podaj meni ubogimu svojo roko, daj mi, de k Tebi pridem; oživi me Ti, živi Kruh nebeški! de dobim novo moč, ter se vzdigujem na perutih

svetiga poželenja, in se vzdignem iz te solzne doline v tvoje svete nebesa!

O kedaj Te bom vidil v deželi živih! zakaj tukje v deželi mertvih Te moje pozemeljsko oko ne more viditi. Dokler se mudimo še v tem telesi, smo še popotniki zunaj svoje domovine; tukje nimamo ostaje, temuč išemo prihodniga stanovanja, ki je gori v nebesih. O blagor jim, ki že v tvoji hiši prebivajo! blagor pa tudi vsim, ki so še na potu kje, katerih edino zaupanje si le Ti sam, o Gospod! ki že v ječi minljiviga telesa tvojo sladkost nekoliko okušajo!

O! prosim Te za tvojih pet ran, ki si jih na križi za naše rešenje prejeti hotel, iz katerih je tista predraga kri, cena našiga odrešenja tekla; rani mojo grešno dušo, za katero si iz ljubezni umerl, rani jo z gorečo, močno ljubeznijo, de bo zamogla Tebi reči: „Ranjena sim iz ljubezni do Tebe!“ de iz te rane blagrov polne noč in dan obilne solze izvirajo, iz poželenja po gledanju tvojiga prečastitiga obličja!

Me ne potolaži minljivo veselje sveta, tolažbe le takrat pričakujem, ko se bo reklo: „V hišo Gospodovo pojdem,“ kjer

bon z gnado poveličan, Tebe, o Ti ljubezin moja, moj Bog, in Gospod moj, moj edino veselje in življenje, zagledati v časti na desnici Očetovi, in z vsimi, ktere si izvolil, moliti v ponižnosti tvoje veličastvo.

Takrat hočem z neizrečeno nebeško radostjo, z vsimi, ki Tebe ljubijo, zaklicati „Hvalite z meno usmilenje Gospodovo! Jaz gledam in imam, kar sim vedno želel in upal. Sklenjen sim z Njim, v ktriga sim na zemlji veroval, kteriga sim ljubil. Hvalim, častim in molim mojiga Boga, kteri živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

10. Praznik vnebohoda Jezusoviga.

Jezus Kristus! Ti ljubezin mojiga serca, Ti veselje in zveličanje cele zemlje, Ti segamogočni zmagovavec, Tebe molim in častim! Ti na desnico Očeta povzdignjei! moja duša obhaja v sveti radosti da tvojiga častitiga vnebohoda, dan zmage čez smert in pekel.

Bridko smert si za nas prestal — umerl si iz ljubezni do nas, de bi mi vekomaj žive; Tebi gré čast in hvala!

Ti si dopolnil veliko opravilo našiga odrešenja od greha in večniga pogubljena, in si v zadostenje za našo nepokoršno bil pokorn do smerti na križu! Bodi Ti čast in hvala v nebesih in na zemlji! Hudobija Te je spravila na križ in v grob — alj pravičnost Božja Te je ovenčala s častjo. Svetel oblak Te je vzl v svete nebesa. Povzdignil si se od zemlje, ki je poprej tvojo kerv pila, gori k Očetu, in tvoji zvesti učenci so padli na kolna, Te moliti in častiti.

Nebesa so Te sprejele v svetinradovanji; in tavžent in tavženteri glas Te je v veselim petji pozdravil: „*Jagre, ki je bilo zaklano, je vredno prejetislavo in bogastvo, čast in gospodarsvo in moč od vekomaj do vekomaj!*“

Kako zamoremo to povikšaje, to zmago, to čast po vrednosti vredno častiti in moliti? Kako se zamoram kedaj zadosti veseliti, de si Ti, edinorjen večniga Očeta, naš brat, naš bšednik, v nebesih! Kako se Ti zamoram zadosti zahvaliti, de si šel kje, am v hiši Očetovi prebivališe pripravi, — kako zahvaliti, de boš spet prišel nas k sebi

vzet, de bomo mi, kjer si Ti — eno s Tbo, kakor si Ti eno z Očetam.

Poveličani Sin človekovi! Ti kraljuje ko narvikši Oblastnik v nebesih, in prebivaš po veri v sercih vernih, in jih vlečeš k sebi skoz moč svoje gnade, mosti in ljubezni.

O! — začetnik in skončevavec mojga zveličanja, vleci tudi mene k sebi, de gledam le na Tebe, in hodim za Tbo; de bo moje prebivanje sicer na zemlji, moje življenje pa v nebesih, de s elo močjo svoje duše le to išem in to najem, kar je zgorej, kjer Ti sediš na desici Očeta, in živiš in kraljuješ vekomj. Amen.

11. Binkoštné praznike.

O sveti Duh, ki si prišel današni dan ad učence Jezusove, in jih obdaroval z vero, močjo in ljubeznijo, de so vsim rodam Jezusa oznanovali, za njega živeli, a njega terpeli in umerli: pridi tudi k meni in obdaruj me s svojimi darmi; zakaj bez njih ne more ničesar človeška slabost; brez Tebe je le greh in poguba.

Pri, o Duh modrosti, vzemi si v last moje serce in pamet, uči me, ne-

beške in večne reči spoznati in ceniti, de jih ljubim bolj ko vsako časno dobroto, in jih z velikim poželjenjem išem.

Pridi, o Duh zastopnosti, razsveti mojo dušo, de tvojo Božjo besedo prav zastopi, in tako prav spozna Tebe z Očetam in Sinam.

Pridi, o Duh svetovanja! vladaj me serce v vsih mojih delih, nagibaj ga k dobri, odvrtačaj ga od hudiga. Vdi me v vsih mojih dvomih, de pota k Tbi nikdar ne zgrešim.

Pridi, o Duh moči! vzemi prebivaše v mojem sercu, tolaži ga v žalosti; krpčaj ga v terpenji, daj mu moč zoper vse skušnjave de me sovražnik nikdar ne premaga, in Tebe, svojiga Boga nikdar ne razžalim.

Pridi, o Duh spoznanja! razsveti in uči me, vse minljive in nečimurne reči tega sveta prav spoznati in razločvati: de jih bom vedel le k tvoji časti i svojimu izveličanju obračati.

Pridi, o Duh pobožnosti! užgi mojem sercu pravo pobožnost in sveto jubezin do Boga, Gospoda mojiga, de ga vselej v pobožnosti išem, v ljubezi najdem in vekomaj vživam.

Pridi, o Duh straha Božjiga! presuni moje serce z zveličavnim otroškim strahom, de Tebe, svojiga Boga in Gospoda vedno pred očmi imam, in se bojim narmanjšiga kaj storiti, kar bi očém tvojiga Božjiga veličastva zoperno bilo.

Oh, daruj obilnost svojih blagrov vsim vernim, ki v Tebe upajo: daj pomoč pobožniga življenja, tolažbo o smertni uri, tam neminljivo zveličanje. Amen.

12. Praznik presvete Trojice.

O presveta Trojica! zahvalim se Ti iz dna svojiga serca za neštivilne dobrote, ki sim jih prejel celo svoje življenje do današnjiga dne. Hvala Tebi nebeški Oče, de si me stvaril po svoji podobi, de bi hvalil Tebe, tvojiga edinorojeniga Sina in svetiga Duha v družini svetih angelov in vsih ljubih zvoljenih, in se veselil vekomaj. Hvala Tebi, večni Sin, de si iz ljubezni do mene človeško naturo na se vzel; de si svojo kri prelil, in bridko smert na križu za me prestal, de bi me rešil večne smerti, in spravil s svojim nebeškim Očetam. Hvala Tebi, sveti Duh, de si meni se podelil pri svetim kerstu; me posvetil, in me

storil erbiča večniga kraljestva. Kako bi se Ti zamogel, o presveta Trojica! za vse to vredno zahvaliti? O vi zveličani duhovi in vsi zvoljeni Božji! hvalite in častite vi Božje veličastvo za mene, sosebno pa Ti, presveta Devica in Mati Marija, zakaj ko bi vsi moji udje v same jezike se spremenili, bi vendar ne mogel mojimu Bogu hvale dati, kakor sim mu jo dolžen.

Blagoslovi mene nevredno stvar Bog Oče, Sin in sveti Duh. Amen.

Vsegamogočnost Očeta me ohrani, modrost Sina me uči, ljubezin svetiga Duha me vnemaj, de Tebe, svojiga Boga, ediniga v bitji, trojniga v personah na zemlji spoznam, ljubim in častim, v nebesih na vekomaj gledam in vživam. Amen.

13. Božjiga Telesa praznik.

Gospod in Zveličar, Jezus Kristus! oglej se milostljivo na veličastno počeseenje, kteriga Ti dones tvoja cerkev pripravlja. Ponovi, očisti in posveti moje serce, in stori me vredniga, se vdeležiti tega svetiga veselja.

O moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in človek! molim Te, kolikor po

svoji slabosti zamorem v tem presvetim Zakramenti. **O** vi nebeški duhovi, kterih toliko vas tukje streže v narglobokejši ponižnosti svojimu Gospodu in Bogu: učite me, in pomagajte mi, de z vami skritiga Boga častim in hvalim po dolžnosti, in si tako zaslužim, enkrat sprejet biti v vašo presrečno družino in ga častiti in hvaliti z vami v nebesih tam vekomaj. Amen.

14. Počešenje presvetiga Rešniga Telesa.

Jezus Kristus, moj Bog in Gospod! ki si pričujoč v tem Zakramentu iz gole ljubezni, in poln usmilenja vse kličeš, in vsakiga sprejmeš, kdor Te pride obiskat: močno obžaljujem tu pred tvojim obličjem, de sim Te razžalil, ker si Ti moj Bog in Gospod! pa terdno sklenem, nikdar več grešiti.

Molim Te v duhu ponižnosti, ki si moj narvikši Gospod. Bodi počešen o moj Bog in Zveličar, Jezus Kristus! Ti večna Beseda Očeta, Ti Sin Marije Device, Ti Jagne Božje, Ti zveličanje sveta, Ti veselje serca, Ti življenje duše,

**Ti studenec vsih gnad, Ti narvikši do-
brota, Ti moje vse.**

Bodi počešena, o presveta Hostia!
Ti pravo, živo meso in kri, za mene darovano na stebru križa; Ti si kruh angelski, hrana človekova, moč slabih, tolažba žalostnih, zadostenje grešnikov, popotnica umerajočih, zastava večne časti.

O Jezus, Ti večna resnica! terdno verujem, de si z telesam in dušo, po božji in človeški naturi v tem narsvetejšim Zakramentu pričujoč; verujem to bolj terdno, kakor de bi Te s svojimi očmi vidil, ker me počutki in pamet zamore golufati, pa tvoja beseda ne more golufati, ker si vsegavedejoč in neskončno resničen.

O predobrotljivi Jezus! Ti si se dal v tem Zakramentu ljubezni s kervjo in dušo, z vsim, kar si, in kar imaš, le v moj prid, iz gole ljubezni; ljubim tudi jaz Tebe, ljubim Te brez vse mere; ljubim Te zavolj Tebe samiga, in ker si neskončno popolnoma.

O preusmiljeni Jezus! vsi moji grehi so mi iz serca žal, ker sim Tebe, svojiga Boga in Gospoda razžalil, ki si zavoljo sebe samiga, zavoljo svoje ne-

skončne dobrotljivosti, zavoljo svojiga narvikšiga veličastva vse službe in vse ljubezni vreden; hočem Ti pa posihmal zvesteje služiti, in Te ne več žaliti.

O vse časti vredni Jezus! hvalim in častim Te v presvetim Zakramentu s hvalo in častjo vsih ljudi, vsih angelov in svetnikov, ker si vse časti vreden. Veselim se nad Tvojim Božanstvom in človeštvom, in Te molim v tej hostii ko začetek in zadni cil in konec vsih reči.

O narradodarniši Jezus! samiga Sebe se mi daš v tem presvetim Zakramentu: v dolžno zahvalo se nasprot jaz Tebi dam z dušo in s telesam; v dar Ti dam, vse svoje počutke, svojo pamet in voljo, svoje premoženje, svojo kri in vse, kar sim in kar imam Tebi samimu hočem živeti, iz ljubezni do Tebe hočem vse početi in terpeti; v tvojim naročji, o Jezus! in v tvojim imeni hočem umreti in zveličan biti.

O narprevidniši Jezus! jaz se izročim v vseh rečéh, čisto in popolnoma tvoji Božji volji, ker je vsa dobra in vsa sveta.

O ves mili Jezus! tvoja resnica me vôdi, tvoje usmilenje me tolaži, tvoja

ljubezin me razveseluj, tvoja gnada me ohrani in krepčaj, tvoja vsegamogočnost me varuj, tvoja pričujočnost v narsvetejšim Zakramentu me zveličaj!

O ves popolnoma Jezus! daj, de bo tvoje včlovečenje moje veselje, tvoja beseda moje podučenje, tvoje življenje moje ogledalo, tvoja ponižnost moj zgled, tvoja poterpežljivost moja moč, tvoja nedolžnost moje posvečenje, tvoja ljubezin v presvetim Zakramentu moja tolažba in moja pomoč.

O gnad poln Jezus! tvoj križ bodi moja postel, tvoje rane moje prebivališče, tvoje presveto rešno Telo moj živež, tvoja kri moje hladilo, tvoje razpete roke moje zavetje; — tvoje terpenje mi pridobodi odpušanje mojih grehov; tvoja smert me obudi k novimu življenju; tvoje častito vstajenje in vnebohod napolni naj moje serce s tolažbo in zaupanjem; tvoj posledni prihod k sodbi me pelji v nebesa. Ti sam, o Jezus! bodi tam moje večno veselje in čast. Amen.

15. Počešenje presvetiga Serca Jezusoviga.

O Serce polno ljubezni in milosti! Serce Jezusa, moje edine Ljubezni! ko

bi Te vendar zamogel častiti kakor gre!
 Ker pa, revni grešnik tega ne morem,
 pa povabim v pomoč nebesa in zemljo,
 vse izvoljene v nebesih in vse pravične
 na zemlji, de storijo, kar bi jaz rad, pa
 né morem: de Te molijo, častijo in hvalijo.
 Z njimi združim svoje počeseenje.

Jaz Te molim, hvalim in ljubim z
 vsimi tistimi dušami, ki Te ravno zdaj
 v nebesih in na zemlji hvalijo, molijo in
 častijo.

O narcistejši Serce Jezusovo! očisti
 Ti samo moje serce vse napčne ljubezni
 do stvari; napolni pa ga s svojo sveto
 ljubeznijo. Vzemi, o nar sladkejše Serce!
 v svoje večno posestvo moje celo serce,
 da od današnjega dne le Tebi samimu
 živim, in zamorem vsikdar reči z apo-
 stelnam: „Kdo me bo ločil od ljubezni
 Kristusove? (Rim. 8, 35.). O narsve-
 tejši Serce! zapiši v moje ubogo serce
 vse te grozovitne martre, ki si jih za-
 voljo mene na zemlji preterpelo, de terp-
 lenje tega sveta poželim, ali vsaj iz lju-
 bezni do Tebe rad terplenje prenašam,
 ki me zadene. O narponižniši Serce Je-
 zusa! daj, de bom tvoje ponižnosti de-
 ležin; daj, de se moje prevzetno serce

čisto k Tebi spreoberne, in posihmal ničesar ne iše in ne poželi, ko le samo to, kar Ti od mene hočeš. **O Serce Jezusa**, vse sladko in pohlevno! podeli mi nekaj te svoje Božje sladkosti, in odpravi iz mojiga serca tisto čmernost, ki je meni škodljiva, bližnimu neprenesljiva, in stori, de Tebi nad meno merzi. **O Jezus!** stôri, de bo moje serce tvoji-mu podobno, de bo le iskalo, tvojo voljo izpolnovati. Pomagaj, de le zato živim, de sim Tebi pokorn, Tebe ljubim, in si tvoje dopadenje čedalje bolj pridobim.

O Serce Jezusa, le Ti samo vižaj moje serce! Amen.

Zdihleji k presvetimu Sercu Jezusa.

Moj Zveličar in moj Bog, daj mi serce po tvojim sercu.

Vnami moje serce z ognjem svoje ljubezni!

O, ko bi Tebe, moj Jezus, vendar tako ljubil, kakor so Te tvoji svetniki ljubili.

Presveto Serce Jezusovo, kako malo sim Te ljubil dosihmal! **O** de bi Te vendar od zdaj za naprej čez vse ljubil!

Serce Jezusovo, bodi moja pomoč v vsih potrebah, moja tolažba v žalosti,

moje pribežališe v vsih skušnjavah, bodi sosebno moja moč in zveličanje v moji poslednji vojski!

O presveto Serce mojiga Jezusa, jaz Te molim z vsimi serci, ki so s tvojo ljubeznijo napolnjeni!

O Serce Jezusovo, studenec vse svete ljubezni! koliko serc je po Tebi že očiščenje in posvečenje prejelo: oh vendar tudi še moje serce očisti in posveti, de bom ves tvoje ljubezni vnét, kakor Ti vedno od ljubezni do mene goriš!

O Serce, s pretolikimi bridkostmi zavolj mojih grehov presunjeno; vlij v moje serce tisto sveto grevengo, daj mi tisto zveličavno žalost, tiste bolečine, tisto bridkost, tiste svete zdihleje, s kterimi so bile serca tolikanj spokornikov napolnjene!

Pridi, bridkost Božjiga Serca Jezusoviga v moje serce; pripravljeno je, sprejeti te!

O Mati Jezusova, mati dobrih serc, vravnaj moje serce po svojim Sercu in Sercu svojiga Božjiga Sina. Amen.

16. Počeseenje Device Marije.

Molitev svetiga Ildefonsa.

Moja narčastitljivši gospa, mati mojiga narvikšiga Gospoda! glej, Ti si narbolj žegnana med vsimi ženami, narčistejši med vsimi devicami, edina gospa med deklami, kraljica med svojimi tovaršicami. Glej, kako Te vsi narodje častijo. Stôri torej, de tudi jaz tvojo velikost oznanujem, dokler moč imam, jo oznanovati; de Te ljubim, dokler dolgo Te bom v tem živlenji ljubiti zamogel; de tvoje ime hvalim, dokler mi moč pripusti, Te hvaliti; de Ti služim, dokler dolgo mi Bog še življenje ohrani, de Ti tukje služiti zamorem.

Prosim in zarotim Te, o mati usmiljenja! de mi s svojo priprošnje duha tvojiga Sina in mojiga Odrešenika pridobiš, de, kar je resnično in se tvoji časti spodobi, od Tebe mislim, govorim, in ničesar ne zamolčim, kar je dolžnost, od Tebe govoriti.

Stori me vredniga, o presveta Devica, de tvojo hvalo vredno oznanujem.

Molitev svetiga Petra Damiana.

O Mati mojiga Boga! pozdravim Te z otroško ljubeznijo, in prosim, de svo-

jih usmiljenih oči ne odverneš od nas. Prepričan sim, de si Ti, moja narvikši Gospa! vsa dobrotljiva do nas, in nas ljudi s toliko ljubeznijo ljubiš, ki vsako stvarjeno ljubezin visoko preseže. O, kolikor krat si jezo Božjiga Sodnika potolažila, ko nas je ravno hotel že pokončati! Vsi zakladi Božje milosti so v tvojih rokah! Ne jenjaj vendar biti naša priprošnica pri Bogu, Ti, ki toliko ljubeznjivo le priložnosti čakaš, vsim revnim zveličanje pridobiti. Oberni tedaj tudi na me svoje milostljive oči, de sreče ne zgrešim, in ne pridem ob gledanje tvoji-ga veličastva.

Pred podobo Matere Božje.

1. O presveta Devica in mati Božja Marija! glej tukje pred tvojo gnadljivo podobo narnevrednišiga svojih rejencev, ki Te pa v narglobokejši ponižnosti za tvojo materno pomoč prosi. Saj mi je znano, de vsakim pomagaš, ki z otroškim zaupanjem k Tebi pride. Tebi presveta Trojica ničesar ne odreče, ker si izvoljena hči Boga Očeta, deviška mati Boga Sina, preblaga nevesta svetiga Duha. Oh, moja preljuba mati, Marija, poma-

gaj mi! me vendar ne boš spred sebe spustila, de bi me ne uslišala; upam, upam, de se mi boš usmiljena skazala, ko toliko priserčno k Tebi zdihujem.

2. Oh, Marija! pomagaj v vsih okolj-
šinah mojiga življenja; pomagaj mi po-
sebnost v tej težavi, ki me toliko stiska
in bôde. Marija! pomagaj, Ti tolažnica
žalostnih! stopi pred tron presvete Tro-
jice, govôri in prôsi za me, ker si sam
ne upam se kje obrniti zavolj svojih pre-
tolikih in toliko velikih grehov; priporôči
Božji milosti, in pridobodi mi popolno
uslišanje moje prošnje, s katero tusem
pridem v tej svoji časni in telesni po-
trebi; saj pridem k Tebi, o Marija! s
takim zaupanjem, kakor ga zamore imeti
narrevniši dete do svoje narboljši matere.
Vendar zgôdi se narsvetejši Božja volja,
kteri se čisto in zavsem izročim, in ktere
narmodrejšimu dopadenju vse prepustim,
in sicer ravno s tistim namenam, kakor
si Ti vedno v svojim življenji ravnala,
sosebno pa ob času prebridkiga terpljenja
in smerti tvojiga preljubiga Sina. Tako
tedaj bodi vedno in vselej Bog hvaljen
in češen, če tudi velike težave pošlje;

pripravljen sim, jih vse ponižno in poterpežljivo sprejeti in nositi.

Priporočim Ti, prečudna mati! vse pobožno, svojo ubogo, neumerjočo dušo; pridobodi mi od Boga popolnoma grevengo nad mojimi grehi, in njih odpušanje, de predraga kri tvojiga preljubiga Sina nad meno ubogim grešnikom zgubljenjena ne bo. Marija pomagaj! oh, pridobodi mi s svojo mogočno priprošnjo, de v pravi čistosti telesa in duše Bogu služim.

3. Oh, preljuba mati! vedno moram terpeti velike skušnjave, in pa tudi vem, kako slab de sim. Hude skušnjave od znotrej, in hude priložnosti od zunej so tisti močni sovražniki, ki mi brez prenehanja naganjajo. Pomagaj, o Marija! de jih premagam vse od kraja, in ne padem v obeden smerten gréh.

Sim sicer, o preljuba mati! skoz Božjo gnado ud edino zveličavne svete cerkve, in sim prisegel pod bander križaniga Jezusa; pa kaj, de tako slabo spolnujem nauk svete vere! Marija! pomagaj, de svojo življenje poboljšam, po zapovedih Božjih in svete cerkve bolj zvesto živim, dneve, kar jih je še, za dobre dela obračan, in se dobriga go-

rečiga kristjana skazem v djanju, ne samo v besedah.

4. Pomagaj, Marija! de bojo tri Božje čednosti, vera, upanje in ljubezin popolnoma v meni; tudi obudi v meni pravo, pobožnost do prebridkiga terplenja in smerti tvojiga Božjiga Sina in do daritve svete maše; naj se pri vsaki sveti maši ves pobožin znajdem, in se vsaki dan presveti Trojici ko popolni dar darujem in posvečujem.

5. Marija! polôži svojo mogočno priprošnja pred Božji tron za prijatle in sovražnike, za uboge in žalostne, za bolane in boječe, za celo sveto katolško cerkev; oh! prosi svojiga Božjiga Sina, de ohrani pobožne v dobrim, de pripelja grešnike h pravi pokori, in vsim krivo-vercam, ajdam in nevernikam da svetlo ljuč svete vere.

6. Poslednič, o Mati! pomagaj mi v moji posledni vojski. Ne zapusti me, o Marija! ko se bom moral v nar večih bolečinah na telesi, in v neizrečeni bridkosti duše s peklenskim sovražnikom vojskovati; o pridi tačas, in otmi mojo ubogo dušo, in jo vpelji v večno veselje in zveličanje. Amen.

17. Počešenje brezmadežniga Serca Marijniga.

Prečisto Serce Marije, vselej device! Ti narčistejše, narljubeznivši, narpopolniši serce, ki ga je vsegamogočna roka Stvarnikova kedaj stvarila. Ti studenec dobrote, pohlevnosti, usmiljenja in ljubezni, Ti zgled vsih čednosti in popolnoma podoba narsvetejšiga Serca Jezusoviga! kako vendar goríš svete ljubezni! Ti si ljubilo samo Boga bolj, ko vsi Serafini, ko vsi angeli in svetniki skupej; Ti si presveti Trojici skazalo več časti z narmanjšim občutenjem, ko vse druge stvari s svojim visokimi deli! Serce matere mojiga Odrešenika, ki si našo revšino tako živo občutilo, v naše zveličanje toliko terpelo in nas tako goreče ljubilo; vredno si, de Te vsi hvalimo in ljubimo; o sprejmi našo slabo hvalo.

Počastim Te, o serce matere vsega usmiljenja, kolikor narveč zamorem; zahvalim se Ti za tvoje usmiljenje in ljubezen, tolikorkrat si bilo ganjeno zavolj moje revšine; zahvalim se Ti za vse dobrote, in se pridružim vsim tistim du-

šam, ki najdejo v tem svoje veselje, de Tebe častijo, ljubijo in hvalijo.

O Ti preljubeznjivo Serce; Tebe hočem posihmal za sercam Jezusovim narbolj častiti in ljubiti; skoz Tebe hočem do Serca svojiga Zveličarja priti, skoz Tebe upam njegovo usmilenje in vse gnade zadobiti; Ti boš moje pribežališe v težavah, moja tolažba v silah; moja pomoč v vsih potrebah. Od Tebe se hočem naučiti čistost, ponižnost in krotkost; iz Tebe hočem zajemati ljubezin do narsvetejšiga Serca Jezusa Kristusa, tvojiga Sina. Amen.

18. K svetimu Jožefa.

Bodi počešen, Ti mož po sercu Božjim, *sveti Jožef!* Tebe je Bog pravičniga našel na zemlji, in Te izvolil za ženina narčistejše in gnadpolne Device, in za rednika svojiga edinorojeniga, ljubljeniga Sina. Tebi je v skerb zročil narsvetejši osebi na zemlji, *Jezusa in Marijo;* Tebi je poslal svojiga angela, de Ti je razodel prečudne skrivnosti včlovečenja Sina Božjiga in nezapopadljive pota Božje previdnosti. Veliko gnad si od Boga prejel, veliko veselja vžival v tovaršiji z

narsvetejšimi osebama, si pa tudi z njima pri delu bil zadovoljin, v boštvu, terplenju in težavah poterpežljiv in ves Bogu vdán.

Voljno in zvesto si Ti, o sv. Jožef! spolnil vsako povelje Božje; s celim zapanjam si se zanesel na Božjo milo previdnost tudi v naržalostniših okoljšinah, in Bog je vse tako s Tebo ravnal, de si vsako krat njegovo modro previdnost hvaležno spoznal in molil.

Tako bo skerbel Bog tudi za me, ako zdaj po njegovi sveti volji živim in terpim, če le na-nj gledam, le njemu dopasti išem, si le za njegovo kraljestvo prizadevam in njegoviga miru želim. Na Tebe, o sveti Jožef! bom mislil, ako mi bo težko, zvestim biti čednosti in moji dolžnosti: v Božjo pomoč hočem upati, in Tebe nasledovati v pravičnosti, de enkrat, kakor Ti, blagoslovljen od Jezusa umerjem. Zdaj si pri Jezusu in Mariji v nebesih poveličan. Za to, o sveti *oskerbnik* Jožef! oskerbi tudi mojo dušo, glej na njo z ljubeznijo, vodi jo po potu Božjim, in jo pripelji do njeniga cila. Sprôsi mi pobožno vero; sprôsi, de se terdno Boga deržim, de bom zvest, pravičen in goreč v svojim poklicu, in ves

vdan Božjim naredbam v vsih okoljšinah mojiga življenja. Posebno pa mi skaži svojo skernost in ljubezin mojo posledno uro; pridi mi takrat z Jezusam in Marijo v pomoč, de se srečno preselim v kraj večniga zveličanja, in tamkej s Tebo častim Boga Izraela in njegoviga Sina, Jezusa Kristusa, Odrešenika našiga vekomaj. Amen.

19. K svetimu Joahimu.

O sveti Joahim! pač po pravici Ti je dano to ime, ki pomeni perpravljanje Gospodu, ker si bil od Boga izvoljen, živ tempel perpravljati, v katerim je dopadlo prebivati njegovimu edinorojenimu Sinu Jezusu Kristusu. Toliko gnado si dosegel po svoji vse priserčni molitvi in pobožnih solzah, ktere si pred Bogam pretakal. O presrečni oče presvete hčeri, ki je za Božjo porodnico in nebes in zemlje kraljico bila sprejeta: kako skernbo in varno si dolžnost očeta spolnoval, s koliko častitim zgledam ponižnosti, pobožnosti, strahu Božjiga in vsih čednosti si svojimu preljubeznjivimu detetu in nam vsim svetel; oh, sprôsi tudi meni gnado, de pripravim v svojim sercu Gospodu

dopadljivo prebivališče, ter svoje serce z gorečim poželenjem in vedno pobožnostjo k Bogu povzdigujem; vodi me po poti Božjih zapoved; priganjaj me, de stanovitno in urno po njem tekam, dokler pridem kje, kjer bom s Tebo in vsimi ljubimi izvoljenimi Boga častil in hvalil vekomaj. Amen.

20. K sveti Ani.

O visoko blagoslovljena, gnad polna mati Ana! pač po pravici Ti je bilo dano to ime, ki pomeni gnado, ker Ti je Bog to gnado podelil, de si nosila in svetu podelila žive nebesa, in več ko nebesa; zakaj, kteriga nebesa niso zamogle zapopasti, je hotel pod brezmadežnim sercam tvoje presvete hčeri počivati. O čudo nad vse čuda! Ti si, o izvoljena mati! korenina mladike Jesetove, iz ktere izhaja ta blaga roža in sladek sad našiga življenja, Kristus Jezus: Ti si odperla vrata vzhajočimu Soncu, skoz ktere je Sonce pravice na svet prisjalo. Veseli se, o sveta Ana, ki si tako dolgo žalovala: Božja vsegamogočnost je tvojo žalost v veselje spremenila, in po Tebi ves svet razveselila.

O sveta mati! ki pri Jezusu in Mariji vse zamoreš, pridobódi meni to gnado, de v ljubezni Jezusa in pod varstvom tvoje blagoslovljene hčeri Marije noter do smerti stanoviten ostanem; sprósi mi dalej (ako ni Božji volji in mojimu zveličanju nasprot) de se mi skoz moč Jezusovo in priprošnjo Marijno odvzame *ta križ . . .*, in de bom vslišan v *tej svoji prošnji . . .* V Tebe, o sveta mati, stavim zanesljivo zaupanje, de me bo Bog po tvoji priprošnji vslišal, poslednič mi pa dodelil, de pridem v tvojo sveto družino k večnemu gledanju njegoviga presvetiga obličja. Amen.

21. K svetimu Joahimu in Ani.

O sveta Joahim in Ana! vse stvari so dolžne Vama hvaležnost skazovati, ker so darovale po Vajnih rokah svojimu Stvarniku naržlahtniši dar, namreč narčistejši devico, ki je bila edina vredna najdena, mati Stvarnika biti. Vajna brezmadežna hčer je pôrok in živa priča Vajne velike svetosti. Kar sta pa na toliko prečudno vižo od Boga prejela, sta mu tudi prostovoljno v njegovo večno službo v tempeljnu darovala. O de bi tudi jaz

po Vajnih rokah, sveti Joahim in Ana! v sklenitvi ravno te daritve darovan bil vsegamogočnemu Bogu! O prosim Vaji, skerbita tudi ko oče in mati za mene, in darujta me Njemu, kteriga ves z dušo in telesam biti želim. Dopadenje, kteriga Bog nad Vama ima, naj domesti mojo nevrednost, de tako Božjim očém dopadem in bom sprejét enkrat v njegovo večno službo. Amen.

22. K svetimu Alojzju.

O sveti Alojzi, angelski mladeneč! ako ravno sim tolikanj nevreden, Te vendar častim in Ti posebno priporočim čistost svoje duše in svojiga telesa. Prosim Te zavoljo tvoje angelske čistosti, priporôči me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi Marii, Devici vsih devic, in obvari me vsakiga smertniga greha. Ne perpusti mi, se s kakim madežem nečistosti oskruniti, temuč, kadar me v skušnjavi ali nevarnosti greha vidiš, odverni vse nečiste misli in želje od mojiga serca; obudi v meni spomin večnosti in križaniga Jezusa, vtisni globoko v mojo dušo sveti strah Božji, in užgi me z Božjo ljubeznijo, de

Te na zemlji nasledujem in s Tebo v nebesih Boga vživati zaslužim. Amen.

23. K sveti Terezii.

O sveta Terezija, češena nevesta nebeškiga ženina! ki si toliko goreče zveličanje vsih grešnikov želela: ozri se milostljivo na mojo prošnjo, in užgi moje serce z iskro svoje goreče ljubezni, de tvojiga preljubeznjiviga nebeškiga ženina iz vse moči svoje duše ljubim; sprosi mi gnado, se na svet ne navezovati, pri molitvi in premišljevanji nebeških reči zbranimu, v svete skrivnosti Jezusoviga Serca vpeljanimu, in z vsimi svojimi mislimi v večnost obernjenimu biti, kjer Jezusa s Tebo hvaliti in častiti terdno upam. Amen.

24. K vsakimu Svetniku ali Svetnici,

si pomoč sprostiti v kaki potrebi.

O sveti I. k Tebi pritečem zdaj v svoji potrebi, in Te ponižno prosim, bodi mi pomočnik (ca) in priprošnik (ca) pri Bogu. Prosi ga, de mi odpusti vse moje grehe in hudobije, za voljo katerih me po pravici vse hudo zadene, in me usliši v

tej moji potrebi . . . , ako ni mojimu zveličanju nasprot. Varuj me vedno na duši in telesi, de križe in težave tako nosim, de si z njimi večno zveličanje zaslužim. Amen.

25. Vsih Svetnikov praznik.

Izvoljeni Božji! s pobožnim veseljem vas dones pozdravim in počastim. Bodi čast in hvala Narvikšimu, ki Vas je z obilnostjo svojih gnad oblagodaril, ter Vam moč dal, de ste na zemlji njemu v čast živeli, vedni prijatli svete čednosti bili, dobro delali, srečo bližniga množili, vsim skušnjavam se serčno vstavljali, v sreči bili ponižni, v težavah serčni in poterpežljivi, in ste lepe zglede svetiga življenja na zemlji zapustili. — Počeseni bodite, Vi častitljivi *apostelni* in prijatli Gospodovi! Vi serčni oznanovavci evangelja Jezusa Kristusa: Vaše dela in veliki trudi, Vaše visoke čednosti so nam podelile sveto vero in znanje večnih resnic, ki nas popotnike v solzni dolini toliko tolažijo. Prosite za nas, de živimo po nebeških naukih, katerih ste nas učili, de ostanemo stanovitni do konca v veri, upanji in ljubezni, in zadobimo potem krono življenja, ktero Vi že imate. — S pri-

serčno ljubeznijo Vas pozdravim, Vi serčni, častitljivi *marterniki!* ki ste na zemlji Bogu v čast in za poveličanje naše svete vere radi darovali svoje premoženje, kri in življenje! Vi serčne priče resnice! neusmileno ste bili martrani, pa ste ostali stanovitni, nepremekljivi; Vaše duše so bile obernjene k Jezusu, med tem, de so Vaše častite telesa grozovitne martre terpele. Premagali ste, in zdaj Vas cirajo neovenljivi venci; solze so obrisane iz Vaših oči, vse terplenje je pri kraji, skušnjave so minile, in brez konca terpi zdaj Vaše radovanje. — Prosite za nas, de nam Vsegamogočni svojo moč podeli, de v vsem terplenji tega življenja vedno čednosti zvesti ostanemo; de tudi pred vsem in z vso močjo Božje kraljestvo in njegovo pravico išemo, si zaklade za večnost nabiramo in raj vse časno zgubimo, se vsim dobrotam tega življenja odpovemo, in vse težave terpimo, kakor de bi bili nezvesti Kristusu in svetimu evangelju. — Bodite pozdravljeni Vi sveti prijatli Božji, sveti *Spoznovavci* — ki ste na zemlji z besedo in z zgledam napeljevali ljudi k čednosti, in ste s svetim življenjem častili Očeta, ki je v nebesih.

Bodite pozdravljeni, Vi modri, ki ste serčno zaničevali vse, kar bi Vam bilo vtegnilo serce odtegovati od nebeškiga, in ste blago tega sveta obračali le v blagor in pomoč bližnimu; Vi pravi učenci Jezusovi! pri katerih je našel žalosten tolažbo, ubog pomoč, zapušen rešenje; ki ste k čednosti jih nazaj vodili, ki so se motili, jih prevarovali, de niso padli, ki so že omahovali, jim bratovsko roko podajali, ki so bili padli, in ste jih spet vzdignili; — bodite pozdravljeni, Vi prave podobe Jezusa, kteriga ime ste tukje pred ljudmi poveličevali, in ki zdaj Vas poveličuje pred svojim Očetam v nebesih! — Bodite vse priserčno pozdravljene, Vi neoskrunjene, čiste bitja! Vi otroci nebeškiga Očeta! Vi *blage deviške duše!* ki ste v sveti nedolžnosti hodile sred grešnikov, in zaničevale serčno grešno poželjenje! O Vi nebeške neveste, ki ste svoje nagnjenje podvergle sveti postavi duha, križale meso z njegovim divjim poželjenjem, in ste skušnjave srečno premagovale z vérnim pogledam h Gospodu; bodite mi pozdravljeni, angeli v človeški podobi, v katerih je Kristus prebival. Liljnati venci, nevenljiva lepota in vsa slad-

kost svetih nebés — to je Vaš cir, to Vaše neminljivo veselje; — kamur kolj gre čisto Jagnje — Jezus Kristus — po nebeškim Jeruzalemu, povsod ga spremljate. — Bodite mi pozdravljeni *vsi od kraja*, Vi večno srečni, Vi moji pri-serčno ljubljene in češene bratje in sestre! Došli ste srečno kje, kamur ste v življenji popotovali, — premagali ste. Kar imajo nebese veličastniga, vse je zdaj Vaše. Prosite, o Vi izvoljeni nebeški domačini! prosite za mene, prosite za vse ljudi neskončno usmiljeniga Boga, de tudi nas podpira, nas s svojo vsegamogočno gnado krepčá, de srečno premagamo vse zapreke, de poterpežljivo prenésemo vse težave, in nasledujemo Vaš sveti zgled. Podpirajte našo voljo; saj drugiga nočemo, ko to, kar sam nebeški Oče hoče: Vam enaki bi radi bili, Vi blagoslovljeni od Gospoda; pobožni in dobri bi radi bili, kakor ste Vi bili na zemlji. Radi bi tisto živo vero, tisto terdno upanje, tisto tako resnično, stanovitno in djansko ljubezen, ktere ste Vi bili vneti; radi bi veselja, svoje dolžnosti spolnovati; serčnosti, terplenje voljno prenašati; moči, skušnjave serčno premagovati, in pa gnade,

de bi z rečmi tega sveta tako obračali, de bi nam v pomoček bile, si čednost in pravo srečo z njimi zadobiti. **LE ZA ENO POTREBNO** prosimo, za to namreč, kar je Vas zveličalo — za *nebeško poželjenje*. Združite svoje molitve z našimi molitvami, in milostljivi in ves usmiljeni Bog bo tudi nam dal svoj vsegamogočni blagoslov, de bomo zamogli nasledovati Vas, kakor ste Kristusa nasledovali Vi, in de bomo poslednič deležni tistiga nebeškiga veselja, ki ga Vi vživete skoz zasluženje Vašiga in našiga Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Prošnja za rajne.

Vsegamogočni, večni Bog, Sodnik živih in mertvih! ki si postavil po svoji neskončni dobroti in modrosti med svojimi vernimi nasprotno zavezo (gmajno) po molitvi, svetim Obhajilu, po priprošnjah in vsih nebeških gnadah: prosim Te skoz bridko terplenje in smert tvojiga edinorojeniga Sina, skoz njegov prihod v predpekel in skoz njegov vnebohod: daj, de naša ponižna molitev pred tvoj tron pride, ki jo za duše naših ljubih (starišev, bratov, sester) prijatlov, znan-

cev, dobrotnikov, vse naše žlahte, naših sovražnikov, sploh pa vsih vernih mertvih k Tebi povzdignemo, — za vse, ki se še pokorijo v grozovitnim plamenu v vicaah za svoje grehe, ki so jih v tem življenji storili. Pošlji jim tolažbo in nebeško hladilo, in sprejmi jih milostljivo v kraljestvo večniga miru. V kraju teme in pokorjenja z gorečim poželenjem in ljubeznijo zdihujejo po rôsi tvojiga usmiljenja.

Pomni, o nebeški Oče! kako preobilno zadostenje je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus za nje opravil, in ne tirjaj več dolga od njih, kteriga je on, neskončno vredni srednik za nje v toliki obilnosti povernil! Njegova toliko globoka ponižnost je v preobilni meri plačala, kar so oni s svojim napuhom pregrešili; njegova prečudna krotkost je popravila preobilno, kar so se s svojo jezo zadolžili; njegova neskončna ljubezin je povernila vse, kar so grešili s sovraštvam; njegova radodarnost je poplačala za njih lakomnost; njegov sveti pôst za njih nezmernost; njegova pokorsina za njih nepokoršino, njegova narpopolniši čistost za vse njih nečiste misli, besede in djanja; njegovo bridko terplenje in smert za vse

njih grehe in nepopolnosti. Zakaj, ni za sebe trudil se, terpel in umerl on sveti nedolžni, pri katerim greh in smert ničesar nima; temuč, kar je s svojim življenjem, terplenjem in smertjo pridobil, je daroval vse za nas, za naše brate in sestre, de tvoji pravici iz zakladov njegoviga neskončniga zasluženja zadostijo.

Odreši jih tedaj, o Gospod! ki še v ječi groznih vic zdihujejo, in tako močno želijo, hvaliti Te in poveličevati; de se jim vrata svetih nebes odprejo, in de ne bojo dalej v žalostnih temnicah zadržane, ker jih je tvoj preljubljeni Sin celih tri in trideset let v pušavi tega sveta iskal, in s toliko velikimi bolečinami in narbridkejši smertjo odrešil. V resnici, o premili Oče! dober pastir je zaslužil, de bi bilo njegovim ovčicam dobro, in de jih kje pripeljaš, kjer on s Tebo in svetim Duham živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod, daj jim večni mir!

Ř. In večna ljuč jim naj sveti.

Ÿ. Gospod, daj jim počivati v miru.

Ř. Amen.

VII. Kratke ino priložne molitve.

1. Obhajilo v duhu.

(Iz „duhovniga tovarša.“)

O vse časti vredni Jezus! terdno verujem, de si v presvetim rešnim Telesu resnično pričujoč. — Čez vse Te ljubim. — Iz ljubezni do Tebe so mi žal vsi moji grehi. — Nikdar več nočem grešiti. — Moja duša Te želi prejeti. Ker Te pa zdaj v Zakramentu ne morem prejeti, tak pa pridi v duhu k meni, in prebivaj z svojo gnado v mojim serci.

(Zdaj obudi želje, Jezusa v svetim rešnim Telesu prejeti.)

Objamem Te, o Jezus! kakor resnično pričujočiga! Popolnoma se z Tebo sklenem. Ne perpusti, de bi se kdaj od Tebe ločil. Amen.

2. Zahvala za dobrote božje.

O nar dobrotlivši ino vsmileni Bog! ki si meni brez mojiga zasluženja nezrečeno veliko gnad in dobrot dodelil! za vse, kar imam, za vse, kar sim, sim dolžen le Tebi večno hvalo dajati.

Zahvalim se Tebi! o nebeški Oče, ker si mene po svoji lastni podobi — z nevmerjočo dušo — za nebesa stvaril.

Zahvalim se Tebi, Sin božji, Jezus Kristus, ki si iz ljubezni proti meni na svetim križu vmerl, me skoz svojo terpenje ino smert odrešil, k pravi veri poklical, ino že tolikokrat s svojim mesam nasitil in s svojo kervjo napojil.

Zahvalim se Tebi, Troštar sveti Duh, ki si me pri svetim kerstu posvetil, v pravi veri ohranil ino poterdil.

Zahvalim se Ti, o dobrotlivi Bog! de me tako dolgo per živlenju ohraniš. Zahvalim se Ti za vse dobrote ino gnade celiga živlenja, ktere sim na duši ino telesu prejel. Tvojo presveto ime hočem častiti tukaj časno ino tamkaj večno. Amen.

3. K Mariji Devici.

O moja Gospa, sveta Marija, mati božja! perporočim Ti svojo dušo ino telo v tvojo varstvo dones ino vsaki čas, zlasti pak na posledno uro. Izročim Ti vse svojo zavupanje, ves svoj trošt, vse svoje revšine ino težave, svojo življenje ino svojo smert. Naj bodo skoz tvojo sveto prošnjo ino zasluženje vse moje

misli, besede ino djanja po tvoji volji ino po volji tvojiga ljubiga Sina. Amen.

4. K angelju varhu.

O moj sveti angelj varih! varji, vižaj ino vodi mene dones dobrotlivo, ker si mi za varha ino vižarja od dobrotlivi-ga Stvarnika dan.

O vi vsi nebeški angelji! perstopite mi sosebno v velikih težavah ino v smertni nevarnosti na pomoč, ino odvernite od mene vse skušnjave hudiga duha. Amen.

5. K svojim svetim Patronam.

O vi svetniki (ce) božji (je) (I. I.) ki ste mi bili pri svetim kerstu (ino sv. firmi) za patrone dani (e)! zahvalim se vam za vse meni dodeljene dobrote. Prosim vas, perstopite mi na pomoč v vseh mojih skušnjavah, sosebno pa ob moji posledni uri. Pomagajte mi, de pravo ponižnost, čistost, krotkost, pokoršino, gorečnost v božji službi, rast v vseh keršanskih čednostah ino enkrat srečno smert zadobim, de po tem revnim življenju k Vam pridem, ino z Vami Boga častim na vse večne čase. Amen.

6. Za premaganje hudih misli.

O vsegamogočni Bog! poglej milost-

livo na naše prošnje, ino obvari našo serce pred vsem pervoljenjam v hude misli, de bomo vselej prijetni tempeljni svetiga Duha. Amen.

7. Za poterpežlivost.

Oče nebeški! kateri si skoz poterpežlivost svojiga Sina prevzetnost hudi-ga sovražnika poterl, daj, Te prosimo, de vse, kar je naš Izveličar za nas pre-stal, v vednim spominu imamo, in tako po njegovim zgledu vse nadloge na tem svetu z voljo prenesemo. Amen.

8. Za lepo vreme.

O večni nebeški Oče! pohlevno k Tebi zdihujemo: sprejmi milostlivo naše prošnje, ino dodeli nam k naši vsakdanji potrebi, lepo, stanovitno, toplo vreme; razveseli nas ino zemljo z ljubim soncam, de ker smo zavoljo naših grehov pravič-no štrajfani, skoz tvojo dobroto vsmile-nje dosežemo. Skoz Jezusa Kristusa i. t. d.

9. Ob hudi uri.

Od svoje hiše, Te prosimo, o Gospod, vse hudobije duha preženi, ino strašne oblake, ki nam strah, škodo ino nesrečo protijo, milostlivo od nas odverni. Amen.

(Zdaj moli evangelj sv. Janeza, ki se v konci sv. maše znajde, in po tem:)

Skoz besede evangelja ino zaslužnje ino prošnje svetiga Janeza, aposteljna ino evangelista, odverni od nas, o nebeški Oče! to hudo vreme, ino obvari nas pred škodo toče ino gromenja, ino odverni od nas vse nevarnosti, ki nam nesrečo protijo. Vsliši nas, o Gospod! Ti si naša pomoč ino naš trošt. Amen.

10. Ob času suše.

O Bog! nebeški Oče! ki nas, svoje stvari, po svoji mogočnosti živiš, po svoji dobroti milostlivo ohraniš, poglej na ofer naše ponižne prošnje, ino daj nam potrebni dež; pomoči suho zemljo z roso svoje nebeške milosti, de, z telesnimi dobrotami razveseleni, tvoje nebeške dare z večim zavupanjem poželimo. Skoz Jezusa Kristusa i. t. d.

11. Ob času kuge ino merjenja.

O Bog! ki ne želiš smerti, ampak pokoro grešnikov: poglej milostlivo na svojo ljudstvo, ki se spet k Tebi nazaj oberne, ino odverni od njega, ki pobožno k Tebi zdihuje, šibo svoje jeze. Skoz Jezusa Kristusa i. t. d.

12. Ob času živinske kuge.

O Bog! ki si človeku tudi neumno živino per delu k pomoči dal, prosimo Te ponižno, de nam te živali, brez kterih človeški rod ne more živeti, pri naših potrebah ne pustiš konec vzeti. Skoz Gospoda našiga i. t. d.

13. Ob času vojske.

O Bog! kteri vojske potereš, in sovražnika tih, ki v Tebe zavupajo, z močjo svoje brambe preženeš: pomagaj svojim služavnikom, kteri na tvojo milost kličejo, de Te bomo po premagani sili svojih sovražnikov brez prenehanja hvalili ino častili. Skoz Gospoda i. t. d.

14. Ob času lakote.

O Gospod! prosimo tvojo neizrečeno milost: daj nam potrebni živež, de od Tebe nasiteni, Tebe in tvojo dobroto še bolj spoznamo, ino skoz svetiga Duha požegnani, Te brez konca častimo ino hvalimo na vse večne čase. Amen.

VIII. Molitve

za bolne, vmirajoče ino za
vérne duše.

Molituv bolnika.

Moj Oče! odvzemi mi ta kelih, ali ne moja, temuč tvoja volja se naj zgodi. — Voljno vzamem težave bolezni, tudi samo smert iz tvojih svetih rok, de mi bodo zbrisani moji grehi. — **O Gospod!** reši me, odpusti mi moje grehe, in daj mi večno življenje. — Ne zaverzi me, o Gospod! v svoji jezi, in ne tepi me v svojim serdu. — Vsmili se čez mene, zakaj slab sim, ozdravi me, zakaj moje kosti so polne strahu. — Razsveti mojiga zdravnika, de me skoz tvojo pomoč ozdravi. Pa ne moja, ampak tvoja volja se zgodi. Mojo revno telo mi dušo teži, kdo me bo rešil? Tvoja gnada, o moj Bog! vse zamore skoz Jezusa Kristusa, mojiga Odrešenika.

O Jezus, Sin Davidov! vsmili se čez me, pridi k meni, popré de vmerjem. **O Gospod!** Ti si pravičen, in pravične

so tvoje sodbe: tvoje misli so polne milosti, pravice ino resnice.

Jez vem, de moj **Odrešenik** živi. Zadni dan bom spet vstal, in v tem mesu svojiga **Izveličarja** vidil. — **Tvoji milosti**, o **Bog!** se popolnoma izročim, — ohrani me na vse večne čase. **Amen.**

(Sv. križev pot, eden ali drugi del roženkranca, tri božje čednosti, ene ali druge litanije, sv. pasjón i. t. d. bodo prav priložne andohti, ako bolezen dolgo terpi.)

Sdihovanje po nebesah.

O vsegamogočni večni **Bog**, **Gospod** nebeški **Oče!** ki si nebo ino zemljo ino vse stvaril: v tvojih rokah je mojo življenje ino moja smert. **O Gospod!** Ti si mi dal to življenje, ako je tvoja volja, de imam vmreti, sim perpravljen iz ljubezni do **Tebe** svet zapustiti. Rad vmerjem za voljo **Tebe** in **Tebi** k časti, in de bom rešen od sovražnikov tega sveta, — rešen od vseh zmot posvetniga življenja.

O Gospod! **Tebe** poželi moja duša, po večnih gričih zdihuje mojo serce. Na **Tebe**, moj **Bog!** moja duša noč in dan zavupa, — vzemi jo milostlivo k sebi. **Amen.**

Kratki zdihleji, večkrat ponoviti:

O moj Bog! molim Te, kakor svojiga praviga, živiga Boga. — Verjem na Te, o večna resnica ino modrost. — Vupam na Te, o neskončna zvestoba, mogočnost ino milost. — Ljubim Te čez vse druge reči, o večna, neskončna dobrota. — **O** Gospod! iz ljubezni proti Tebi mi je žal, de sim Te toljkokrat razžalil. **O** nikdar več Te nočem razžaliti.

Jezus, Sin Davidov! usmili se čez me. — **O Jezus,** bodi moj Jezus, ino reši me! — **O Jezus!** moj Odrešenik, Tebi živim, Tebi vmerjem, tvoj sim živ ino mertev. —

Jezus, Marija, Jožef! Vam izročim telo in dušo.

Sveta Marija, mati božja! spomni se na me, prosi sa me, vbogiga grešnika. — **Mati gnade,** mati milosti, varji me pred hudim, in po smerti me vzemi k sebi.

Sveti Mihael! pridi mi na pomoč! — **Sveti angelj varh,** ohrani me! — **Vsi sveti angelji!** perstopite mi k pomoči.

Sveti Dizmas, sveta **Barbara,** prosita za me! — **Vsi svetniki ino svetnice**

božje, prosite za me! — **O Gospod Jezus!** v tvoje roke izročim svojo vbogo dušo. Amen.

Kadar bólnik vmira.

O ljubeznivi Jezus! Ti Izveličar sveta, Ti si prava ljuč! — Obderži ino pomnoži v meni ljuč tvojih gnad, — ino pelji me k večni ljuči. — **O Jezus!** razsveti me, kakor si na križu celi svet razsvetil. — Ne daj me v temi večne smerti zaspati.

O Jezus, Ti večna resnica! Tebi ino tvojimu svetimu nauku verujem; — obderži me v pravi veri. — **O Jezus!** Ti začetek mojiga izveličanja! na Tebe se zanesem, — vem, de si neizrečeno dobrotliv ino milostliv. — **Jezus!** Tebe ljubim iz svojiga celiga serca čez vse, ker si Ti sam moj cilj in konec, moj Gospod, moj Bog, in sam v sebi nar vikši dobrota. — **O Jezus!** moj ljubi Jezus! moj vsmileni Jezus! moj Odrešenik! stori z meno po svoji neizrečeni milosti; bodi moj gnadlivi sodnik; ne daj, de bi bila tvoja prelita kri nad meno zgublena. Amen.

O Marija! milostliva Mati, moj trošt, moja zavupanje; Tebi perporočim svojo vbogo dušo. — **O Marija,** Ti perbežališe grešnikov! nikar me ne zapusti. — **Marija,** Ti usmilena tolažnica žalostnih! troštaj me, in stoj mi na strani. — **O Marija,** mogočna prošnica! sprosi mi od svojiga Sina milostlivo sodbo. —

Sveti Mihael, perstopi mi v pomoč z vsimi svetimi angelji, de sovražnike duše premagam. — **O sveti angelj varh!** ne zapusti me, troštaj ino vari me v moji sili, in prenesi mojo dušo v naročje božjo. — **Vsi ljubi svetniki ino svetnice božje!** ne zapustite me v moji bridkosti. — **Moji sveti patroni!** perpelite mojo dušo pred tron božji. Amen.

Kadar se je duša ločila, moli kdo pričujočih:

O dobrotlivi vsmileni Bog! prosimo Te, vsmili se čez to dušo, ktera se je zdaj od telesa ločila, in se že v večnosti znajde. —

O Gospod! ne zaverzi nje spred svojiga božjiga obličja, — ne spomni se na njene grehe, temuč veliko več na svojo milost, ki je neskončna. **Dodeli ji zavoljo zasluženja ino prelite kervi**

svojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa,
večno izveličanje z Tebo ino vsimi tvoji-
mi svetniki vekomaj vživati ino Te ča-
stiti. Amen.

Oče naš . . . Češena . . .

Bog! daj ji večni mir ino pokoj; in
večna ljuč ji naj sveti. O Gospod! daj
nji v miru počivati. Amen.

Za duše v vicah.

Litanije.

(Po „dušni paši.“)

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sv. divic divica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Sv. Jožef,

Sv. Lavrenc,

Sv. Nikolavž Tolentin,

Sv. Dizmas,

Sv. Barbara,

Sv. Uršula,

sa nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji ino arhangelji,
 Vsi sveti patriarhi ino preroki,
 Vsi sveti aposteljni ino evangelisti,
 Vsi sveti vučenci Gospodovi,
 Vsi sveti marterniki,
 Vsi sveti škofje ino spoznovavci,
 Vsi sveti mašniki ino leviti,
 Vsi sveti menihi ino pušavniki,
 Vse svete device ino vdove,
 Vsi svetniki ino svetnice božje,
 O Jezus! bodi jim milostliv, zanesi jim,
 o Gospod!
 O Jezus! bodi jim milostliv, vsliši nas,
 o Gospod!

za nje Boga prosite!

Skoz svojo sveto ime,
 Skoz svojo bridko martro,
 Skoz svojo sveto terplenje,
 Skoz svoj sveti križ,
 Skoz svojih svetih pet ran,
 Skoz svojo nedolžno smert,
 Skoz svojo sveto rešno Telo,
 Skoz svojo sveto rešno kri,
 Skoz svojo sveto zasluženje,
 Skoz svete maše,
 Skoz naše prošnje,
 Mi vbogi grešniki, Te prosimo, vsliši nas,
 o Jezus!

odreši jih, o Jezus!

De se čez vboge duše v vicah vsmiliš,
 De se čez duše naših starišov vsmiliš,
 De se čez duše naših bratov in sester
 vsmiliš,

De se čez duše vsih iz naše žlahte
 vsmiliš,

De se čez duše vsih naših dušnih in
 telesnih dobrotnikov vsmiliš,

De se čez duše vsmiliš, ktere more-
 biti za voljo nas kaj več v vicah
 terpijo,

De se čez vse duše vsmiliš, za ktere
 veš, de nam je posebno prositi,

De se čez vse duše v vicah vsmiliš,

De jih od njih velikiga terplenja re-
 šiš,

De njih goreče želje spolniš, ino jih
 k sebi vzameš,

De jim večni mir ino pokoj podeliš,

De jim večno ljuč svetiti daš,

De jim večno nebeško veselje dodeliš,

Vsmileni Jezus, Sin božji,

Jagne božje i. t. d.

Oče naš . . . Češena . . .

Ÿ. Gospod, vsliši mojo molituv,

℞. In moj glas naj k Tebi pride.

te prosimo, vsliši nas, o Jezus!

Molimo.

O Bog, ki odpušanje deliš, ino našo izveličanje ljubiš, tvojo milost prosimo, de našim bratom, sestram, žlahtnikom in dobrotnikom, ki so iz tega sveta šli, po prošnji Marije Device ino vsih svojih svetnikov dodeliš, v družino večno izveličanih priti.

O Bog, stvarnik ino odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic odpušanje vsih grehov, de milostlivo odpušanje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

O Jezus Kristus, naš Bog ino Gospod! pohlevno Te prosimo po tvoji bridkosti, ki si jo na svetim križu prestal, ino po veliki žalosti tvoje ljube matere pod križam: vsmili se čez vse verne duše, ktere so se od tega sveta ločile in po tvoji pravični sodbi vice zaslužile: odreši jih od vsega terplenja, in pelji jih po svoji neskončni milosti v nebeški raj, v večno veselje. Amen.

Gospod Jezus Kristus! daj vsem vernim nebeški pokoj ino večno ljuč. Amen.

PERSTAVIK.

Sveti Roženkranc

v počeseenje presvetiga Detinstva
Jezusoviga.

Verujem v Boga Očeta i. t. d.

Čast bodi Bogu Očetu . . .

Oče naš . . .

Češena si Marija . . . tvojega telesa

Jezus, kateri nam oživi pravo vero.

Češena . . . kateri nam dá pravo
upanje.

Češena . . . kateri nam užge pri-
serčno ljubezen.

Čast bodi Bogu . . .

Oče naš . . .

Pred pervim odstavkam.

Usmiljeni Bog! poglej vender z očet-
no ljubeznijo na majhine rahle otroke,
katere si skoz sveti kerst očistil, in sebi
za prijetno prebivališe pripravil. Prosi-
mo te skoz Jezusa Kristusa tvojiga Sina,
kateri se je ponižal, ko slab otrok med
ljudi priti, da male pod svojo očetno
varstvo vzameš, in jim gnado podeliš,

da bojo v sveti veri dobro podučeni, v svetih čednostih in božjem strahu izrejeni, in po zgledu Jezusovim na gnadi ino modrosti vedno rastejo. To gnado pridobiti, molimo prvi odstavek svetiga roženkranca.

Češena Marija . . . tvojega telesa Jezus, *kateriga si Devica od svetiga Duha spočela* (10 krat.)

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Pred drugim odstavkom.

Usmiljeni Bog! priporočimo ti tudi veči mladost. Skoz Jezusa tvojiga božjiga Sina, kateri je leta svoje mladosti v hiši svojiga rednika v tih samoti in izpolnjevanju vsih čednost dopernesel, te prosimo, da boš vodnik in varh neprevidne mladine, de se v veri in čednosti čedalje bolj uterdi, v tvoje veselje in tolažbo tvoje cerkve raste, ter podporo svojih starišev in zgled pobožnih gorečih kristjanov bode. To gnado zadobiti molimo drugi odstavek sv. roženkranca.

Češena Marija . . . *kateriga si Devica v obiskovanji Elizabete nosila* (10 krat.)

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Pred tretjim odstavkom.

O predobrotljivi Bog! Ti veš v kolikih nevarnostih se dan današni mnogoteri mladih ljudi znajdejo, in koliko vojsko imajo, ako hočejo stanovitni v veri ostati in svojo čistost neoskrunjeno ohraniti; tudi se mnogi od zapeljivosti oslepiti dajo, in nar lepši leta svoje mladosti sramotno popačijo. O derži jih nazaj, ne pusti, da bi tako slepo svoji pogubi naprot tekli! Prosimo Te skoz sveto detinstvo Jezusa, skoz nebeško nedolžnost in Božje čednosti njegove mladosti in skoz ljubezen, ki Ga je nagnila, ubogo dete postati in ljudi iz pogube rešiti; o spravi vender tiste, ki so se zmotili, zopet na pravo stezo nazaj! Poterdi v svoji gnadi vse, ki so v nevarnosti, se zapeljati dati; napolni jih s svojo sveto ljubeznijo, da jih ničesar ne bo moglo od Tebe ločiti. To gnado zadobiti, molimo tretji odstavek sv. roženkranca:

Češena Marija . . . *kateriga si Devica rodila*, (10 krat).

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Pred četertim odstavkam.

O Bog, tvoja narmodrejši previdnost je vsakimu človeku od vekomaj pot odmenila, po katerim ima svoj namen, večno zveličanje doseči. Koljko je tedaj na tem ležeče, da si mladost svoj stan po tvoji sveti volji izvoli! **O zares**, iz tega izhaja nje časna in večna sreča. — Razsveti jo vender s svojo **Božjo** lučjo, de svoj poklic spozna; poterdi pa tudi in vižaj nje voljo, de se ne da zapeljati pri izvolitvi od strast, lakomnosti in napa, temuč de se s terdnem sklepam tvojimu **Božjimu** klicanju vdá. **Prosimo** Te za to gnado skoz **Jezusa** tvojiga ljubiga **Sina**, kateri je le na ta svet prišel, de bi tvojo voljo dopolnil. To imenitno gnado za mladost zadobiti, molimo šterti odstavek sv. roženkranca:

Češena Marija . . . kateriga si Devica v tempeljnu darovala (10 krat).

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Pred petim odstavkam.

O Bog! Ti oče vsih ljudi! **Kako** hitro bi se vera in **Božji** strah in vse kersanske čednosti med mladostjo lepo

razcvetele, ko bi vsi stariši, in vsi, kterim je mladost izročena, svoje dolžnosti prav spoznali, in jih z veliko skerbjo izpolnovali! Zato Te prosimo in zarotimo iz ljubezni do tih malih, do te ljube mladosti, da vsim starišam, učenkam in oskerbnikam gnado dodeliš, narsvetejšo njih dolžnost z vso gorečnostjo izpolnovati, in ljubo mladost, ktero si njih rokam izročil, tudi za Te izrediti. Poglej Oče! Božje Dete, Jezusa, nad katerim imaš narveče dopadenje; glej na zasluženje deviške Matere tega ljubiga Sina, in njegoviga pobožniga rednika; daj de vsi otroci Božjega Deteta Jezusa, in vsi stariši lep zgled Marije in Jožefa, posnemajo. Jim to gnado pridobiti, molimo peti odstavek sv. roženkranca:

Češena Marija . . . kateriga si v tempelnu našla (10 krat).

Čast bodi Bogu . . .

Litanije

od Božjiga Deteta Jezusa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Dete Jezus, sliši nas!

Dete Jezus, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Dete Jezus, Ti Sin živiga Boga,
 Dete Jezus, Ti Edinorojeni Očeta,
 Dete Jezus, pravi Bog od praviga
 Boga,
 Dete Jezus, popolnoma podoba svo-
 jiga Očeta,
 Dete Jezus, eniga bitja z Očetam,
 Dete Jezus, večni, vsegamogočni Bog,
 Dete Jezus, oče vsih časov,
 Dete Jezus, Beseda Očeta, po kateri
 je vse storjeno, kar je storjeniga,
 Dete Jezus, Ti stvarnik človeka,
 Dete Jezus, od začetka za odrešenika
 obljubjen,

usmili se nas!

Dete Jezus, edino upanje grešnih
otrok Adamovih,

Dete Jezus, sin patriarhov!

Dete Jezus, poželjenje vsih pravičnih,

Dete Jezus, pričakovanje vsih narodov,

Dete Jezus, od prerokov napovedan,

Dete Jezus, od verhangela Gabrijela
naznanjen,

Dete Jezus, od svetiga Duha spočet,

Dete Jezus, od Marije Device v Bet-
lehemskim hlevu rojen,

Dete Jezus, kteriga rojstvo je nebesa
z veseljem napolnilo,

Dete Jezus, kteriga rojstvo je mir pri-
neslo vsim, ki so dobre, svete volje,

Dete Jezus, kteriga molit je zvezda
modre iz Jutrovega pripeljala,

Dete Jezus, od pastircev in modrih
moljen,

Dete Jezus, ki si že o svojim rojstvu
kači glavo sterl,

Dete Jezus, ki si že o svojim obre-
zovanju kri za človeka pretil,

Dete Jezus, ki si ime prijel, ki je
čez vse imena,

Dete Jezus, v tempelnu darovan,

Dete Jezus, od Herodeža za smert
iskan,

usmili se nas!

Dete Jezus, na begu iz svojega kraja,
 Dete Jezus, Svojim staršem pokorn,
 Dete Jezus, Ti čast in veselje Svoje
 deviške matere,
 Dete Jezus, ki si hotel deržan biti
 sin vbogiga rokodelca,
 Dete Jezus, ki si na modrosti in gnadi
 pred Bogom in ljudmi rastel,
 Dete Jezus, nad katerem je nebeški
 Oče svoje dopadenje imel,
 Dete Jezus, Ti kralj miru,
 Dete Jezus, Ti poravnavec zaveze
 med Bogom in človekam,
 Dete Jezus, Ti luč in razsvetljenje
 nevernikam,
 Dete Jezus, Ti prijatelj otrok,
 Dete Jezus, Ti veselje pobožnih serc,
 Dete Jezus, Ti modrost majhnih,
 Dete Jezus, Ti pridgar v jaslicah,
 Dete Jezus, Ti kralj na terdi slami,
 Dete Jezus, močen v slabosti,
 Dete Jezus, velik v nizkôti,
 Dete Jezus, bogat v uboštvu,
 Dete Jezus, krotek v preganjanju,
 Dete Jezus, poterpežljiv v terplenju,
 Dete Jezus, poln ljubezni,
 Dete Jezus, poln dobrote in milosti,
 Dete Jezus, počesjenja nar vredniši,

usmili se nas!

Dete Jezus, ljubezni nar vredniši, usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, — zanesi nam o Božje Dete Jezus!

Bodi nam milostljiv, — usliši nas o Božje Dete Jezus!

Bodi nam milostljiv, — reši nas o Božje Dete Jezus!

Od jarma sužnosti vbogih otrok Adamovih!

Od sužnosti satana,

Od zapeljivosti sveta,

Od poželenja mesa,

Od napuha življenja,

Od slepote duha,

Od vse volje grešiti,

Od sovražtva in ogrenjenja serca,

Od terdoserčnosti do bližnjiga,

Od vsih grehov,

Po svojim večnim rojstvu od Očeta,

Po svojim človeškim rojstvu iz Marije

Device,

Po svojim terplenju v hlevi Betlehem-

skem,

Po svojim bolečim obrezovanju,

Po svojim narglobéjnim ponižanju do

podobe hlapca,

Po svojim častitim razglašenju,

reši nas, o Božje Dete Jezus!

Po svojim darovanji v tempelnu,
 Po svojim nedolžnim obnašanji med
 ljudmi,
 Po svojim vse božjim živlenju,
 Po svojim ubožtvu,
 Po svoji stanovitni poterpežljivosti,
 Po vsih britkostih v svoji mladosti,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 — zanesi nam, o Božje Dete Jezus!
 Jagnje Božje, — usliši nas, o Božje
 Dete Jezus!
 Jagnje Božje, — usmili se nas, o Božje
 Dete Jezus!

reši nas, o Božje
 Dete Jezus!

Dete Jezus! sliši nas!

Dete Jezus! usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Molitev.

Preljubi Jezus! Ti si se ponižal, iz ljubezni do nas, človeško naturo na se vzeti, in svetlobo Svoje Božje nature pod podobo ubogiga in slabiga deteta zakriti. O kako velik in ljubeznjiv si Ti v Svojim ponižanju! O kako draga Ti mora ljuba mladina biti, da si hotel njej enak postati! Z popolnoma zaupanjem

se tedaj zberemo pri Tvojih jaslicah, in Te prosimo, de iz tega gnadjiviga trona pogledaš z Božjem usmiljenjem na vse tiste, ktere Ti toliko priserčno priporočimo. Varji jih pred zapeljivostjo! ohrani in poterdi jih v dobrem; bodi jim svetovavec, varh in zveličar! Podeli nam vsim, ki Te ko ubogiga deteta na zemlji molimo, gnado, de Te enkrat v Tvoji visokosti in veličastvi v nebesih gledamo; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in svetim Duhom, vekomaj. Amen.

Molitavne ure

od presvetiga Detinstva Jezusoviga.

Vaba.

1.

Le pridte, kliče Dete, vsi
 Jaz vém, de ste obtežani,
 Vam hočem butaro odvzet,
 Če hočte gosta me sprejēt.
 Odvzamem vse, kar vas teží,
 Dam sercu, de se veseli.
 Zato le pridte k meni vsi,
 Čem vsakiga poslušati.

2.

Tak, blago Dete, govoriš,
 Jaz pridem, kakor Ti želiš,
 Scer majhno si, in slabo vse,
 Ko bratca svojga vidim Te,
 Človeka z kervi no mesa,
 Ali verjem svojga Te Boga:
 Pred Tebe padem, o moj Bog,
 Gospod, Zveličar, kralj visok!

3.

Jaz pridem, oh kak dobro je,
 Pri Tebi pomuditi se;
 Scer grehov grôza me gnusi,
 Pregreha serce mi teží:
 Pa saj si Ti Zveličar moj,
 Boš cerce spravil mi h pokoj'!
 Jaz pridem, Dete, kličeš me,
 Čem spraznit' pred Tebo serce.

Pridite vsi k meni, ki ste révni in obtéžani, in jaz vas hočem pokrepčati. *Mat. 11.*

Ÿ. Gospod, vsliši mojo molitev,
R. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molitev.

Daj nam, prosimo, vsegamogočni Bog, de kateri smo zdaj namenjeni, prečastito detinstvo Tvojiga Sina častiti, tudi večnih darov, ktere nam je s Sebo prineslo, deležni bomo, skoz ravno tega Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

K zornicam.

Perva skrivnost.

Včlovečenje Sina Božjiga.

Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in vidili smo njegovo čast, čast kakor Edinorojeniga od Očeta, polniga gnade in resnice. *Jan. 1, 14.*

Češena si Maria i. t. d.

Ÿ. Gospod, odpri moje usta!

R. In bojo tvojo čast oznanovale!

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, hiti mi pomagati!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Počesen bod' edinorojen Božji Sin,
 Ponizal si se k nam iz nebeških višin,
 In se oblečeš po neskončni milosti
 S telesam mojim revnim z mesa no kervi.
 Oh kak ponižaš se, kak Mater počastiš,
 Ko meni revnimu nebesa dat' želiš!
 Toljko povikšaš me, koljkor ponižaš se;
 Vse si prinesel mi, kar mi potrebno je,
 Presveto Dete Ti clo samo moje si
 Saj angel pravi, da se reče Jezus Ti.

Otročiči moji! to vam pišem, de ne grešite. Ko bi pa
 vender bil kdo grešil, imamo pri Očetu Besednika,
Jezusa Kristusa, Pravičniga. Jan. 1, 2.

V. Gospod, vsliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

O Bog! kateri si hotel, de je od
 telesa Device Marije tvoja Beseda po
 angelovim oznanenji meso na se vzela:
 dodeli svojim prošnikom, de ker jo v
 resnici Mater Božjo verjemo, se nam
 skoz njeno prošnjo pri Tebi pomaga. Skoz
 ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda
 našiga. Amen.

K hvalnicam.

Druga skrivnost.

Dete Jezus je rojeno.

Ino je porodila svojiga pervorojeniga Sina, in ga je povila v plenice, in položila v jasle, ker za nje ni bilo prostora v hiši. *Luk. 2.*

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, biti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Ponoči v hudi zimi prideš Ti na svét,
 O ubogi Jezus! nihče noče Te sprejet,
 Ne zmeni se za Te bogat Jeruzalem
 Ne vzame Te pod streho mesto Betlehem;
 Ta svet Te ne spozna, pastirci le časte,
 Ljudje k neumni žvini v hlev Te zapode;
 Tako v plenice vidim Te povitiga,
 Na terdo slamo v jaselce položen'ga.
 O Dete sveto, ubogo, milo joče se;
 Le pôjte angeli, meni medli serce.

Perkazala se je gnada Boga, našiga Izveličarja vsim ljudém, katera nas uči, da se naj odpovémo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, pravično in pobožno živimo na tem sveti. *Tit. 2.*

V. Gospod, usliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog, de nas, katere stara sužnost pod jarmam greha derži, novo po mesu rojstvo tvo-jiga Edinorojeniga reši. Skoz ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

K prvi.

Tretja skrivnost.

Dete Jezus je obrézano.

Ko je bilo osem dni dopolnjenih, de je bilo Dete obrézano, mu je bilo dano ime JEZUS. *Luk. 2.*

Češena si Marija i. t. d.

V. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Alj ni postava le za same grešnike?

In komej osem dni še le preteklo je,

In že prelivaš kri, ljubezin žene Te,

Izmiti grešnikom nam naše madeže.

S kervjo tolažiš Jagne! žalen'ga Boga,

S kervjo se zaročiš za moj'ga ženina.

S kervjo prikupiš si, potopljen ves v britkost —

Ime, ki je sveta vesolnega sladkost!

Pozdravljen Jezus bod' — od angela imenvan,

Pozdravljen v kervi že na svoj'ga goda dan.

Ne pozabite nikdar, da niste z čem minljivim, ne s srebrom in zlatam z nečimurniga od svojih očetov perbaniga življenja odkupljeni bili, temuč z drago kervjo Mesijevo. *Petr. 1, 1.*

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev,
R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

O Bog, kateri si svojiga edinorojeniga Sina za odrešenika človeškiga rodu izvolil, in si Ga Jezusa imenovati zapovedal: dodeli milostljivo, de kateri njegovo sveto ime na zemlji častimo, tudi njegovo obličje v nebesih vživamo. Skoz ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

K tretji.

Četerta skrivnost.

Dete Jezus od modrih moljeno.

Kje je novorojeni kralj Judovski? Vidili smo na jutro-
vim njegovo zvezdo. *Mat. 2.*

Češena si Marija i. t. d.

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Kralja Judovskiga zvezda glasno znani,
 Od jutra v Betlehem perpelje kralje tri;
 Kje je kraljevi dvor? zaželjno vprašajo
 Kraljevi dvor je hlev, tam Dete najdejo,
 Na terdi slamici, v jasje položeno.

To Dete vender kralj, nebeški Bog ne bo?
 Alj kralji verjejo, se mu priklonijo,
 Pred nja pokleknejo, ga obdarujejo.
 O Dete, dosti je, de vglada Te oko,
 In pamet, serce je že tud' premagano.

Kdor izmed vas pred tem svetam méni, da je moder,
 bodi nespametin; potem bo še le resnično moder. Za-
 kaj modrost tega sveta je nespamet v očéh Božjih.
I. Kor. 3.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

O Bog, kateri si svojiga Edinoro-
 jeniga hajdam po peljanju zvezde razo-
 del: dodeli milostljivo, de bomo, ki smo
 Te že skoz vero spoznali, do gledanja
 lepote tvoje visokosti perpeljani; skoz
 ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda na-
 šiga. Amen.

K šesti.

Peta skrivnost.

Dete Jezus v tempeljnu darovano.

Pernesli so Jezusa v Jeruzalem, de bi Ga postavili pred Gospoda. *Luk. 2.*

Češena si Marija i. t. d.

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

Ř. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Glej, služba Božja je, kakor nobena še,
Kaj več daruje se, ko dvoje gerlic le:
V naročji Matere, pred tronam Očeta
Leži ponižin ves Sin živiga Boga,
Daruje vsega se, Mat' njega ino se,
Svet Jožef na obrazu, tudi daruje se,
Čist, hvala se glasi, in sveti Duh znani
Po Simeonu, Ani prihodne reči
Kak morem gledati službo Božjo leto,
Če ne darujem tud v' daritev se svetó!

Tako vas tedaj prosim, bratje moji! po usmiljenji Božjim,
de sani sebe darujete Bogu v živo, sveto in Bogu
dopadljivo daritev, in v to modro službo Božjo sta-
vite. *1im. 12.*

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev!

Ř. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

Vsegamogočni večni Bog! tvoje veličastvo ponižno prosimo, de, kakor je tvoj edinorojeni Sin z našim mesam obdan, bil v tempelni pred Te postavljen, tako stôri, de bomo mi z očišenim sercam pred Te postavljeni; skoz ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

K deveti.

Šesta skrinost.

Dete Jezus beži v Egipt.

Vstani, vzemi Dete in njegovo Mater, ter bëži v Egipt!
— zakaj Herodež Ga bo iskal, de bi Ga končl.
Mat. 2.

Češena si Marija i. t. d.

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d

Hvalnica.

Oh kam, moj Jezus, kam? kdo sili bežat Te?
Oh jaz Te ne pustim it' med nevernike.
Herodež Ti proti? saj v rokah 'maš oblast —
Ne gré Ti bežati — pokončaj njega strast,
Alj vpijem le zastonj — že se je v bog podal;
S tem krotek Jezus si, ponižnost' nauk mi dal:
Obsodil moj napuh, ki sebe iše le,
Se bahat' maševat', in vselej vstavljat če.

Oh idi Jezus, pa tud mene vléc' s sebo,
 Če pešam, sili me, poterpi rad z meno.

Slišali ste, da je bilo starim rečeno: Oko za oko; zob za zob! Jaz vam pa povém: Ne vstavljajte se krivici. *Mat. 5.*

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev!

Ř. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

O Bog, kateriga edinorojeni Sin je hotel pred hudobnim Herodežam se v beg podati, in je s svojo poterpežljivostjo in ponižnostjo napuh stariga peklenkiga sovražnika v sramoto postavil: dodeli nam, Te prosimo, de si vse, kar je iz ljubezni do nas prenesel, spodobno k sercu vzamemo, in po njegovim zgledu vse zopernosti voljno prenesemo; skoz ravno tega Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

K večernicam.

Sedma skrivnost.

Dete Jezus dela v hiši svojih starišev.

Ali ni ta tesarjev sin? Ali ni njega mati Marija? *Mat. 13.*

Češena si Marija i. t. d.

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

Ř. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Miljone čudov — kdo bo mogel na tem svét',
 In zvezd nezmerni broj na nebi — kdo preštét'?
 In vender Ti, ki vse z besedo stvaril si,
 Segraš po kladvi zdaj, sekiri, žantlagi!
 V obraza putu češ vsakdanji kruh služít',
 V podobo hlapčica kraljevo čast zakrit'.
 Mat' prede, pôje zravni, Dete in Jožef pa
 Veselo tešeta, poslopje stavita.
 O delaj, têši le, nebeški Delavec Ti,
 Le v mojem serci tud' postavi hišo si.

Opominamo vas, bratje! de si za to prizadevate, tiho življenje peljati, se samo svojiga poklica deržati, in s svojimi rokami delati. (1. Tes. 4.) Kdor noče delati, tudi ne sme jesti. 2. Tes. 3.

V. Gospod, uslisi mojo molitev!

R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

O Bog, kateriga edinorojeni Sin se je v našim mesu prikazal, in vse njega trude na se vzel: dodeli milostljivo, de bomo skoz Njega, na katerim zunaj toliko nam podobniga zagledamo, tudi znotrej spreobrnjeni ino prenovljeni; skoz ravno tega Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

H končanju.

Osma skrivnost.

Dvanajst lét staro Dete Jezus v tempeljnu
med pismarji.

Ko je bil dvanajst let star, so šli po navadi praznika
v Jeruzalem. — In se je povernil z njima. — ino je
jima bil podložin. *Luk. 2.*

Češena si Marija i. t. d.

Ÿ. O Bog, naš Zveličar! spreoberni
nas,

R. In odverni od nas svojo jezo.

Ÿ. O Bog, pridi mi v pomoč!

R. Gospod, hiti mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

Skleneš detinstva čas v hiši Očetovi,

Mariji, Jožefu, solz polne so oči.

Ko tebe najdeta tretji dan v tempelni,

Spet z njima greš domu v sveti ponižnosti.

Men' jokat gré, zdaj mi nastopi temna noč,

Celih osemnajst let ne najdem Te drugoč.

Alj vender dosti vem: „*Pokorin staršam si,*“

Dokler na Jordanu Joanez Te kersti. —

Ponižnost, biser drag, zdaj te še le spoznam,

Noter do smerti ti slovesa več ne dam.

Saj ste sami sebi odmerli, in vaše življenje je z Kri-
stusam v Bogu skrito. *Kolos. 3.*

Ź. Gospod, usliši mojo molitev!
R. In moje vpitje naj k Tebi pride!

Molitev.

Prosimo Te, o Bog! de naše želje s svojo nebeško dobroto podpiraš, naj po zgledu tvojiga edinorojeniga Sina spoznamo, kar nam je storiti, in tudi moč dobimo, vse kar smo spoznali, stanovitno dopolniti; skoz ravno tega Jezusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Sklep.

Deveta skrivnost.

To Božjo Dete bo enkrat naš Sodnik! Kakšne misli ima to v nas obuditi?! —

Tedaj bojo vidili Sina človekoviga priti na oblaki z veliko oblastjo in častjo. *Luk. 21.*

Hvalnica.

O skorej, Jezus! bo ta svet mi zapustit'!
 Zgôd' tvoja volja se, le to se daj sprosit'!
 De ko mi obstoji in otemni oko,
 In duša klicana pred tvojo sodbo bo,
 V naročji Matere perkažeš se mi tam,
 Ko Dete sodiš me z neskončnem vsmiljenjam
 Scer se mi bati je Te tud' v podobi tej,
 Če mi britkosti vse tačas deržiš naprej:
 Nagoto, zimo, mraz na terdi slamici,
 Ponizanje grozno tam v borni štalici.

Oh mlačno no mehko ino napuhnjeno
 Je sem od mladih nog življenje moje blo! —
 Kak mi obstati bo, če po tem sodiš me?
 Gorje mi, kam tačas čem obrniti se!
 Obrnit' k Teb' se čem, preblago Detice!
 Saj si terpelo vse v pokoro le za me.
 Pokora moja je, premajhina za rés,
 Za me se pokorit, si prišlo pa 'z nebes.
 S tvojo pokoro čem tamkej 'zgovarjat se,
 Tak dolg' 'zgovarjat se, da vsmili se sercé.

Gotovo meni bo serce prevsmiljeno,
 Se mene vsmiliti, tam bo prisiljeno:
 Tud Mati tvoja bo tačas me varvala,
 Mojo golôto bo z vbožtvam zagrinjala,
 Kterga iz vzmljenja prestalo si za me;
 Na svoje krilo bo k Teb' posadila me.
 Če me sodilo boš na sodnem stolu tém
 Boš vse prijazno mi, Dete! že dobro vém:
 Torej govori le — sodbo 'zgovori jo,
 Saj sodba, blag Sodnik, vsa milostljiva bo.

Resnično vam povém: „Kdor moje besede posluša, in
 v Njega vérje, kateri me je poslal, ima večno živle-
 nje, in ne pride, v obsojenje, ampak pride iz smerti
 v življenje“. *Jan. 5.*

Molitev.

O Bog, kateri nas s spominam na
 naše odrešenje tolažiš: dodeli milostljivo,
 de tvojiga edinorojeniga Sina, kateriga
 smo zdaj ko Deteta z veseljem častili,

tudi enkrat ko Sodnika brez strahu gledamo; kateri s Tebo in svetim Duham taisti Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod dodéli vsim živim svojo gnado,

R. In *mertvim večni pokoj!* Amen.

Blagoslovi nas Dete presveto in nja mati Devica Marija s svetim Jožefam, zdaj in našo smertno uro. Amen.

(Pobožba v čast presvetimu Detinstvu našiga Odrešenika je človeškemu sercu kaj primerjena! Razsvetljeni Ludovik Granaščan pravi: „Med skrivnostmi življenja našiga Božjiga Odrešenika je tista, ki njegovo sveto rojstvo in detinstvo obseže, pobožnim dušam čez vse sladka in blaga; v resnici, iz vsih Božjih skrivnost ni nobena prijetniši, nobena ne perpelja k večji pobožnosti, nobena ne obudí toliko visokiga občudovanja, nobena ni toliko polna vsakoverstnih in zveličavnih nauk, ko ta“. Opravljaj torej to andaht polno gnad o *božiču* s sercam zaupanja polnim; *pa tudi o drugih časih* jo lahko opraviš, in v velik tolažek in prid ti bo. — Lahko si jo v *devet dni* zapored razdeliš, tako, de vsaki dan eno tih duhovnih ur opraviš, — in imaš po razglasu sv. Očeta Pia VII. od 12. avgusta 1815 za vsaki dan 300 dni odpustka, če poverh še pa sveta Zakramenta pokore in Rešnjiga telesa

vredno prejmeš, pa popolni odpustik, ki ga tudi lahko dušam v vicah v prid oberneš. — Tudi ni potreba, da ravno te molitve moliš, kakor so tukje postavljene; zadosti je, de si andaht skoz 9 dni detinstvu Jezusovemu v čast napraviš, in boš dodeljenih odpustkov deležin.)

IX. Svete pesmi.

Per sveti maši.

Začetek.

1.

Pred Tebo mi klečimo,
O Ti Bog Sabaot!
Tebi perporočimo
Ta ofer, o Gospod!
Naj Tebi, Bog! dopade
Našiga petja glas,
Dodel' nam svoje gnade:
Z nebes poglej na nas.

2.

Ta dan, preden terpeti
Je Jezus si zvolil!
(Ino na križu vmreti)
Je per večerji bil;
Tam je On kruh no vino
Žegnal, vučencam dal,
„To vi k moj'mo spominu
Storite“ jim je djal.

3.

„Vzemte, jejte no pite,
Mojo meso no kri,

Ino vedno častite
 Ljubezen, ki to st'ri:
 Se ofram, križan. biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vérvaj vsaki čas."

4.

Ta ofer k Tebi pridi,
 Za dober duh, o Bog!
 Nam se pa vselej snidi
 K troštu naših nadlog:
 Za ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

1.

Bog Oče, Tebi sliši
 Čast, hvala vekomaj,
 Ta mir per naši hiši
 Obderži nam vselaj,
 De bi Tebi služili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tanikaj ta sveti raj.

2.

Jezus, Ti božje jagne!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvojo serce vsak čas.

Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 Ino serčno želimo,
 De Ti svoj trošt nam daš.

K Evangelju.

1.

Od božjih ust imamo
 Ta evangeljski vuk,
 Saj pa tudi spoznamo,
 De je resnični Bog,
 De ne more goljfati,
 Tud' ne biti goljfan,
 To vérvat' no deržati,
 Mora véрни kristjan.

2.

Ta vuk nam pot ta pravi
 Kaže v nebésa prit',
 Kdor se na njega vstavi,
 Ne more se zmotit!
 Ta vuk terdno deržati
 O Bog! pomoč nam daj,
 No z Tebo stanovati
 V nebesah vekomaj.

Kredo.

1.

Verjemo, de Bog Oče
 Stvaril zemljo, nebo,
 Katermu je mogoče
 Vse blo, no vselej bo;

De je Jezus ta sveti
 Sin, kterga je rodil,
 Človek je pa spočeti
 Od svet'ga Duha bil.

2.

Od Marije Divice
 Na svet je rojen bil,
 Zavolj naše krivice
 Na križu smert storil;
 V grôb so Ga položili,
 Pred pekel dol je šel,
 Vsi so se veselili,
 K je tretji dan spet vstal.

3.

V nebesa na desnico
 Je On k Očetu šel,
 Enkrat bo pa z pravico
 Ta svét sodit prišel,
 In v pekel te krivične
 Tedaj obsodil bo,
 Z sebo pak te pravične
 Bo peljal gor v nebo.

4.

Verjemo no spoznamo
 Tud' Duha svetiga,
 Katoljško cerkuv samo
 Ino zravno tega
 Še tih svetnikov gmajno,
 Grehov odpušanje,
 Ino po gorvstajenju
 To večno življenje.

K darovanju.

1.

Bog! Tebi naj dopade
 V nebo ta ofer vzet,
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas no celi svét:
 Zdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi verjemo.

2.

Z tem ofram tud' zročimo
 Dušo, sercè, telo,
 Ino perporočimo,
 De b' Tebi všečo blo;
 De bi zvesto deržali,
 Kar Ti nam zapoveš,
 No vsega se varvali,
 Kar Ti nam prepoveš.

3.

Mi tudi k ofru damo
 Našo truplo no kri,
 Ino vse, kar imamo,
 Teb' k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje,
 No vse, kar raste tam,
 Z dobroto svoje volje,
 De bode k pridu nam.

Sanktus.

1.

K nebesam gor poglejmo,
Kjer je Bog, naš Gospod,
In veselo pójmo:

Svet si Bog Sabaot!
Zemlja, nebo spoznajo
Tvojo moč no oblast,
Stóri, de tudi dajo
Neverniki Ti čast.

2.

De bi vsi vkup častili
Gospoda našiga,
Z celim sercam ljubili
Vsi Sina božjiga;
Hosana v visokosti,
Hvalen bodi, Gospod!
Po celi širokosti,
Hvalen bodi povsod.

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečejoči
Zdaj Tebe, o Gospod,
No Bog nevidejoči!
Pusti od svojih srot
Molituv k sebi priti,
Ti si naš živi Bog
Pod belim kruham skriti,
Tako priča tvoj vuk.

2.

Tvojo je na Kalvarji
 Božanstvo skrito blo,
 Tukaj pa na altarji
 Je skrito tud' telo:
 Ta ofer svete maše,
 Ta je tega spomin,
 De je za grehe naše
 Na križu vmerl Bog Sin.

3.

Ti naše grehe zbriši,
 Jezus! skoz svojo kri,
 Ti našo prošnjo vsliši,
 No pred nami ne skrivaj
 Svojo obličje sveto,
 Temuč po smerti daj,
 Gledat' na unim svetu
 Tajisto vekomaj.

Agnus Dei.

1.

Nam se je veseliti,
 Čudež se je zgodil,
 Kristus se hoče skriti,
 De b' hrana naša bil.
 V podobi kruha, vina
 Živo meso no kri
 Jezusa božj'ga Sina
 Na altarji stoji.

2.

To pravo jagne božjo
 Je hotlo skriti se,

Katero je na križu
 Zbrisalo grehe vse:
 Ljubezen nezrečena,
 O milost brez konca!
 De b' stvar ne bla zgubljena,
 Za njo se Stvarnik da!

3.

Ko bomo mogli vmreti,
 O daj, nebeška Jed!
 Se vredno nam prejeti,
 De zapustimo svet
 Veseli ino mirni
 Brez vsakiga strahu,
 In k Tebi, Bog nezmerni!
 Na večno pridemo.

4.

O daj nam svete želje,
 Velikrat Te prejet';
 Naj radost ino veselje,
 Nam bo ta sveta Jed,
 Le vedno Tebi ž'veti
 In greha bati se,
 Kak sladko nam bo vmreti,
 K Teb' poverniti se!

K žegnu.

1.

Sdej smo dar svete maše
 Skončali, o Gospod,

Vsliši molitve naše!

Prej, de gremo od tod,
Požegnaj nas, Bog, Oče,
Sin ino sveti Duh,
Po tem ne bo mogoče,
De b' zašel si naš duh.

2.

Ne pusti, de b' grešili,
Ki smo per maši bli,
Le stori, de služili
Bi zvesto Tebi vsi:
Z mogočno roko varji,
Gospod! nas celi dan,
Po smerti nas perpelji
Na svojo desno stran.

Pred pridgo.

1.

Oče naš, ki v nebesah si,
K Teb' vpijemo, otroci mi;
Tvoje imé naj se česti
Od vsake stvarjene reči.

2.

Tvoje kraljestvo pridi k nam
Zdaj tu na zemlji, enkrat tam,
Tvoja volja naj se zgodi,
Ker vselej dobro le želi.

3.

Nasiti nam dušo, telo,
De mo služili Ti lahko,

**Naše dolge odpusti nam ,
Kakor jih mi sovražnikam.**

4.

**V skušnjavah svojo moč nam daj,
De mo premagali vselaj;
Od vsega greha reši nas,
De bomo tvoji vsaki čas.**

5.

**Prečista Mati Jezusa ,
O bod' češena, hvalena!
Marija, prôš' za nas Boga,
De nam po smert' nebesa da.**

Pred presvetim rešnim Telesam.

1.

**Pertecite sem kristjani
Od ljubezni božje vžgani!
Prid'te Jezusa častit',
K je v podobi kruha skrit.**

2.

**To je ta presveta Mana,
Iz nebes na svet nam dana,
Nas popotnike živi
Prot' dežel' obljubleni.**

3.

**De v nebesa človek najde,
Se Bog v jed med nami znajde:
Duša se ne pogubi,
Ki od tega kruha ž'vi.**

4.

O preženi nam skušnjave,
In pregrešne vse zmotnjave,
Kugo, vojsko, lakoto,
In kar bi nam škodvalo.

5.

Daj moč brumniga življenja,
Bridke solze spokorjenja,
Živo vero, vupanje,
In ljubezni množenje.

6.

Kedar bode treba vmreti,
Daj se vredno nam prejeti,
Ino vzemi nas v nebo
Med množico zvoleno.

7.

Ljubi Jezus! češen bodi
Tu med nami, in povsodi:
Z angelji 'no Zerafi
Naj Te vsaka stvar časti.

Za popoldanjo službo božjo.

Pred naukam.

1.

Jezus! daj nam svete želje,
Nad Tebo imet' veselje,
Pridno se tvoj navk učit',
In, kar znamo, zvesto strit'.

2.

Tvoj navk že mladino cira,
 Revne v starosti podpira,
 Trošt na zadno uro da,
 Vse v nebesa perpela.

3.

Daj, de bomo poslušali,
 In, kar sliš'mo, v serce djali,
 De k življenju dozori,
 Sveti raj nam perdobi.

Po nauku.

1.

Za tvoj navk se zahvalimo,
 Jezus! daj, de ga spolnimo;
 Ker le ta zveličan bo,
 Kter', kar verje, stri zvesto.

2.

Daj se greha nam varvati,
 V tvoji gnadi vsel' ostati,
 De, kadar umerjemo,
 K Tebi, Jezus! pridemo.

Pred žegnam.

1.

Hvalimo in molimo,
 In pobožno vsi častimo
 Tebe, Jezus! pravi Bog!
 Sprejmi glas svojih otrok.

2.

Ti si terta, mi mladike,
 Glej, nevarnost so velike,
 Se od Tebe odločit',
 Ino večno pogubit'.

3.

Sato vsi, ki tu klečimo,
 Te v ponižnosti prosimo:
 Vsmilen Jezus! žegnaj nas,
 De mo tvoji vsaki čas.

Po žegnu.

1.

Se za žegen zahvalimo,
 Tebi služit', vsi želimo,
 Tebe hvalit' tukaj zdaj,
 Gor' v nebesah vekomaj.

2.

Z preljubo Marijo D'vico,
 Premogočno pomočnico,
 Bodi, Jezus! Ti per nas
 Zdaj ino na zadni čas.

Od pokore.

1.

Vse pregrehe se znebiti,
 Med otroke božje priti,

To je sreča čez vse sreče,
 Ni na svet' nobene več:
 Kdo nje zadobiti ne želi?

2.

Kdor še noč pregrehe ljubi,
 Je v nar veči, hujši zgubi:
 Dur' nebes so mu zaperte,
 Vrate pekla pa odperte:
 Glej, na sveti hujši ni reči.

3.

Kdor se pa brez greha znajde,
 On v Bogu Očeta najde,
 Angelji ino svetniki
 So povsod njeg'vi spremniki:
 V božjih rokah on bedi in spi.

4.

Grešnik! češ k ti sreči priti,
 Moraš prav se spokoriti,
 Zvesto svojo vest sprašvati,
 In nad grehi se jokati,
 Ino strit' noben'ga nikdar več.

5.

Ko se grešnik spoveduje,
 In pregrehe obžaluje,
 Milost božja na-nj se vliva,
 In mu grešne rane zmiva:
 Bel ko sneg od spovednice gre.

6.

Jezus sam ga k sebi vzame,
 Kakor brata ga objame,

Mu da svoj' telo zavžiti,
Svojo sveto kri tud' piti,
Sklenjen z njim na večno bit' želi.

7.

Dizmas ino Magdalena,
Margareta, srečna žena,
In veliko spokornikov,
Strijo verste zdaj svetnikov,
Ker z solzami sprali so dolge.

8.

Jezus! stegni svoje roke,
Žegnaj grešne nas otroke,
De mo milost zdaj iskali,
Enkret pa veseli stali,
Okol' tvoj'ga trona vekomaj.

Adventna — navadna.

1.

Poslan je angelj Gabriel
Od Boga na ta svet
K eni čisti Divici
Noter v mesto Nazaret.

2.

K Divici zaročeni
Iz svetim Jožefam,
Od Davidove hiše,
Marija iz imenam.

3.

Angelj noter k nje pride,
 No tako govori:
 Češena si, Marija,
 Gnade vse si polna Ti.

4.

Marija se prestraši
 Lete štime božje,
 Ino misli počasi
 Kaj je to z en' češenje.

5.

Angelj k Mariji pravi:
 Nikar se Ti ne boj,
 Ti si gnado dobila, —
 Za ves svet bo porod tvoj.

6.

Poglej, Ti boš spočela
 Iz Duha svetiga;
 Nam boš Sina rodila
 Iz imenam Jezusa.

7.

Brez moža boš spočela,
 Brez madesha vsega,
 Kater'ga nebo, zemlja
 Obseči ne moreta.

8.

Marija čista Dvica
 Se nisko perkloni,
 In pravi: Naj se znide
 Božja volja nad menó.

9.

Poglej, pokorna dekla
 Sim svojiga Boga,
 Ino z sercam zavupam
 V njega milost no gnado.

10.

Angelj, ko je to pesem
 Tako lepo zapel,
 Gor je zletel v nebesa,
 Od Marije slovo vzel.

11.

Marija, mati božja,
 Prosi Boga za nas,
 De Njega milost, gnada
 Ostane vselej per nas.

Božična — navadna.

1.

Eno dete je rojeno, aj rojeno
 (Notri v tim mesti Betlehem.)

2.

V eni priprosti štalici, aj štalici,
 (V enih oslovih jaselcah.)

3.

Spoznal Ga je oselec, volek, oselec, volek,
 (De je to Dete pravi Bog.)

4.

Kter je stvaril zemljo, nebo, zemljo, nebo,
 (Človeku dal dušo, telo.)

5.

Tu so prišli kralji trije, kralji trije
(Gašpar, Melhior no Baltažar.)

6.

Ino so ofer pernesli, aj pernesli
(Miro, kadilo, čisto zlato.)

7.

No darujejo Jezusa — aj Jezusa
(Tega kralja nebeškiga.)

8.

Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo
(Ljubo Divico Marijo.)

9.

Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa
(Zveličarja vsega sveta.)

10.

V timu času božičnimu, božičnimu
(Bodi to Dete hvaleno.)

Za sveti večer.

1.

Angelji v luftu lepo pojó,
Dramjo pastirce z spanja sladko:
Vstanite gori, pojdite k štali:
Tamkaj prebiva dete sveto.

2.

Ogenj nebeški noč razsvetli,
Truma pastircov k štali leti,

Najde Otroka, kteriga roka
Žegen nebeški svojim deli.

3.

Jezusa roka žegen deli,
Za to nicej se vse veseli,
Zato veseli smo perhiteli,
Iskat si tukaj, kar nam fali.

4.

Glejte na tronu milost sedi,
V kruha podobi gnade deli,
Padimo doli, ino nikoli
Strit' obljubimo, kar Ga žali.

5.

Pros'mo za gnado, brumno živet',
Serce le k Njemu nagnjeno 'met',
De mo veseli vekomaj peli,
Kadar za vsel' pustimo ta svet.

6.

Ljubi Zveličar! na nas poglej,
Tebe ljubiti, gnado nam daj:
Greha se bati, hvalo Ti dati,
Enkrat pa priti k Tebi v svet raj.

Stariga leta dan.

1.

Že spet en' leto gre od nas,
Skor' bo nas zapustilo,
Ne bo se več nobeden čas
Med nas nazaj vernilo:

Kak milo jemle zdaj slovo ,
 Ker je za nas zgubleno ,
 Ker k naši sreč' je per nas blo ,
 Pa slabo obernjeno .

2.

O koljk' perložnost, moj kristjan!
 Si imel le to leto ;
 Z nebeškmi gnadi obdarvan ,
 Bi zlate vence pletel
 Si lahko bil za večni raj ,
 Za kteriga si stvarjen ,
 Alj leto je že zdaj per kraj' ,
 Zakladov si še prazen .

3.

Pot križa je kraljeva pot ,
 Gotova pot v nebesa ,
 Alj križe si le želel spot ,
 Si iskal tu nebesa :
 Skoz dobre misli te je Bog
 Vedno le k sebi klical ,
 V lenobi nisi zmezil nog ,
 V neskerbnosti si tičal .

4.

Gospod je delo tvojih rok
 Po milosti požegnal ,
 Te rešil iz toljkanj nadlog ,
 De bi Mu ložej služil ;
 Podlagal ti svojo roko ,
 De b' v škodo si ne zašel ,
 Pa živel si nečimerno ,
 Se mal' za Boga menil .

5.

Koljk' jih je lani osorej
 Med nami še živelo,
 Katerih truplo v zemlji zdej
 Bo skorej že strohnelo.
 Ali veš, če bodeš k leti še
 Okolj po zemlji hodil?
 Morde to leto zadno je,
 Oh! ne de bi ga zgubil!

6.

Ko b' Bog te mertve le za 'n dan
 K življenju še obudil,
 Kak skerbno bi tajistiga
 Vsak k sreči si obernil;
 Oh! stôrmo dones mi leto,
 Kar b' oni radi strili,
 De bomo z pravo grivengo
 Si serce ponovili.

7.

Prosimo, ljubi Jezus! Te,
 Spreglej nam naše zmote,
 Ker smo od Te zmotili se,
 Vsmil' se čez vboge srote:
 O čakaj, čakaj še en čas,
 En čas še naj živimo,
 S svojo roko podpiraj nas,
 De se spreobrnimo.

8.

O bodi, vsmilen večni Bog!
 Za vse dari zahvalen,

Katere smo iz tvojih rok
 To leto mi prejeli;
 Če je to leto zadno blo,
 Iz serca Te prosimo,
 Podeli, Oče! nam nebo,
 Kadar svet zapustimo.

Za pôstni čas.

1.

Premisli, o človek grešni!
 Kaj je terpel sam Bog večni:
 Za me no za te je vmerl
 Skoz to nam nebo odperl.

2.

Je z vučenci k mizi sedel;
 Ino jagne z njimi jedel,
 Postavil rešno Telo,
 De bi k naši hrani blo.

3.

Se je v oljski vert perbližal,
 Nisko za nas se ponižal,
 Padel je na obraz svoj,
 Milost prosil za dolg moj.

4.

Jezusa glej v vert' klečati,
 Angelja v oblaku stati,
 Kelh terplenja v rok' derži,
 Bog kervavi put poti.

5.

Glej Škarjot se perbližuje,
Ino Jezusa kušuje,
Hudim judam Ga izda,
V grozno martro Ga pela.

6.

Judje Jezusa zvezali,
Čez potok Cedron pelali,
Ravn' kakor razbojnika,
Sem no kje pehali Ga.

7.

V sodno hišo Ga pelali,
Oblastnikom Ga izdali,
Anazu hudobnemu,
Kajfešu krivičnemu.

8.

Oblastniki Ga vprašali,
Krive priče vkup klicali,
Obsodit' nedolžniga,
Pogubit' pravičniga.

9.

Jezus noče govoriti,
Oblastniki so serditi,
Malhus vzdignil je roko,
Za uh' Ga je vdaril z njo.

10.

So oči Mu zavezali,
V sveti obraz Mu plivali;
Za neumniga derže,
Kterga angelji časte.

11.

Pred Pilatuža pervpili,
Z enim glasam vsi prosili,
Naj Ga k smerti obsodi
In na križu vmret' pusti.

12.

Grozno začnejo Ga gajžlat',
Ga z bodečim ternjam kronat',
Delajo si špot 'z Njega,
Oh, iz samiga Boga!

13.

V plajš rudeč Ga ogernili,
Proti ljudstvu obernili:
Poglej človek Jezusa,
Ako še podobo 'ma.

14.

Križ so Mu na ramo djali,
Na kraj smerti ga pelali,
Križ in naši grehi Ga
Večkrat veržejo na tla.

15.

Oh! na križ so Ga perbili,
Grozovitno Ga vmorili,
On se je vmorit' pustil,
De bi jez zveličan bil.

16.

Oh! kak me je Jezus ljubil,
V mojo dušo se zaljubil,
De za njo je smert storil,
In ji milost zadobil.

17.

Vedno hočem Te ljubiti,
Svoje grehe pokoriti,
Nikdar več žaliti Te,
Ker si toljk' prestal za me.

Za veliko noč — navadna.

1.

Jezus je od smerti vstal,
Od svoje bridke martre,
Zato se veselimo
Ino Boga hvalimo. Aleluja, Al.

2.

Ko b' ne bil od smerti vstal,
Bi ves svet pogubljen bil:
Nam se je veseliti,
Nam hoče k troštu priti. Alel. Al.

3.

Bog je tak milostliv bil,
Svojga S'nu med nas spustil,
Od Marije je rojen bil,
Ves volen svet razveselil. Alel. Al.

4.

Začel jude vučiti,
De bi Bogu služili,
Judje so za zlo vzeli.
Na križ so Ga razpeli. Alel. Al.

5.

Na križu je smert storil,
 Jožef Ga je doli vzel,
 Marija prejemala,
 Vse rane kušovala. Alel. Al.

6.

K je bil Jezus pokopan,
 Kamen bil na grôb je djan,
 Pa tretji dan je zopet vstal,
 Ino je v Galilejo šel. Alel. Al.

7.

Angelj božji ženam djal,
 De je Jezus gori vstal,
 Pojte, vučencam pravite,
 Pervič Petru oznanite. Alel. Al.

8.

Maria Magdalena
 Ta je ta prva bila,
 Ki je Jezusa vidila
 Z svoj'ma dvema sestrama. Alel. Al.

9.

Svet' Tomaž neveren bil,
 In je komaj to dobil:
 De je Jezus od smerti vstal,
 No mu je segel v desno stran. Al. Al.

10.

O Marija Divica!
 Bod' naša pomočnica,
 Per Očetu nebeškemu
 No vsmilenimu Jezusu. Alel. Al.

11.

Aleluja, pojimo
 Ino Jezusa hval'mo,
 Ljubo Divico Marijo
 No vso nebeško družino. Alel. Al.

Velikonočna, druga.

1.

Zveličar je od smerti vstal,
 Ker je za nas že smert prestal.
 Aleluja, aleluja, ale — aleluja.

2.

Pekel premagal je za vsel',
 Zatoraj bod'mo vsi vesel'.
 Aleluja i. t. d.

3.

O bodimo veseli vsi:
 Aj! sveti raj odpert stoji.
 Aleluja i. t. d.

4.

Marija, le veseli se,
 Ker tvoj Sin se perkazal je.
 Aleluja i. t. d.

5.

Povsod se dons razlega glas:
 Hvalen bod' Jezus vsaki čas!
 Aleluja i. t. d.

6.

**Ker smo zdaj 'z greha zopet vstal',
Ne de b' se še nazaj podal'.**

Aleluja i. t. d.

7.

**Kdor z Jezusam vojskuje se,
Tam sveti raj gotov mu je,**

Aleluja i. t. d.

8.

**Bo sodni dan častljiv vstal,
Jezus ga bo v nebo predjal,**

Aleluja i. t. d.

9.

**Vojskujmo torej serčno se,
Ker vojske kratko le terpe.**

Aleluja i. t. d.

10.

**Veselje pa tam večno bo;
Oh! glejmo, de prid'mo v nebo**

Aleluja i. t. d.

11.

**Mogočni Jezus! žegnaj nas,
De bomo peli vsaki čas.**

Aleluja i. t. d.

Za binkoštno praznike. *)

1.

Prid' sveti Duh, aposteljnám dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 De čude božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo;
 Prid' sveti Duh, Te prosi kristjan.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli,
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo;
 Prid' sveti Duh, razsvetli nas Ti.

3.

Prid' sveti Duh, omeči serce,
 Zažgi v kristjanih svete želje,
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga;
 Prid' sveti Duh, ljubezni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost,
 Daj, de se ne spotaknemo,
 Iz pota ne premaknemo:
 Prid' sveti Duh, Ti naša krepkost.

---

*) Navadna, pa od častitl. Gospod — Potočnika popravljena.

5.

Prid' sveti Duh, Ti sveti vodnik,
 Veselje našo, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti,
 Perpelji nas do srečnosti;
 Prid' sveti Duh, Ti naš poterdnik.

Praznik presvete Trojice. *)

1.

Vzdigni se jezik moj
 K božji desnici,
 Hvalo in čast zapoj
 Sveti Trojici:

*Čast Očetu, Sinu
 Ino svet'mu Duhu,
 Bodi češena Ti,
 Sveta Trojica.*

2.

Oče 'z nebes je nas
 Milostno vstvaril,
 In svoj resnični glás,
 Ljudstvam oznanil. *Čast i. t. d.*

3.

Rayno ta Oče 'ma
 Skerb za človeštvo,
 Ljubim otrokam da
 Svojo kraljestvo. *Čast i. t. d.*

*) Gospod — Dolinarjova.

4.

Jezus, prav božji Sin,
 Nas je odrešil,
 In od ran, bolečin.
 Z' križam opešal. *Čast i. t. d.*

5.

Vedno se sveti Duh
 Troštar 'menuje,
 In ta resnični Bog
 Nas posvečuje. *Čast i. t. d.*

6.

Angel', svetniki so
 Pred božjim tronam,
 Hvalo ino čast dajo
 Vsem trem peršonam. *Čast i. t. d.*

7.

Vérjemo vsi v Boga
 V znani resnici,
 Skupej molimo Ga
 V sveti Trojici. *Čast i. t. d.*

8.

Sonce nam dan stori,
 Tema prihaja,
 Kdor pa tù v vér' zaspi,
 V ljuči tam vstaja. *Čast i. t. d.*

9.

Vsegamogočniga
 Celi svét hvali,
 Tudi mi skupaj Ga
 Vel'ki no mali. *Čast i. t. d.*

10.
 Sladko prepevamo
 V svetimu dvoru,
 Daj, de Te gledamo
 V večnim šotoru. *Čast i. t. d.*

Pange lingua. *)

1.

Vsi jeziki povzdignite,
 Hvalo Izveličarju!
 Vsi Gospoda počastite
 V Zakramentu rešnimu;
 Nja telo in kri molite,
 Slavo pojte Jezusu.

2.

Nja divica je rodila
 Sinu večniga Boga,
 Zemlja je od Nja dobila
 Seme navka božjiga;
 Njega rešna kri omila
 Grehe celiga svetá.

3.

Po večérji zadni zročil
 Svojo kri ino teló,
 Preden se je svojih ločil
 Ino vzel od njih slovó,

---

*) Po Njih Milosti, Antonu Martinu, prevzvišenim Lavantinskim Škofu poravnana.

Vsim ljubezen priporočil :
 „V moj spomin storite to.“

4.

Kruh ino vino premenilo
 Se je v Nja meso in kri;
 Kakor se je tam zgodilo,
 Na altarji se zgodi.
 To prečudno opravilo
 Sveta véra nas vučí.

5.

Vsi ponižno počastimo
 In molimo Jezusa,
 Z sercam roke povzdignimo,
 Naj nam sveti žegen da,
 'Z cel'ga serca zahvalimo
 Svoj'ga Izveličarja.

6.

Večnimu Očetu hvala,
 Hvala božjimu Sinu; —
 Oh, de b' se spodobno dala
 Tudi Duhu svetimu!
 Hvalo vsaka stvar dajala
 Triedinimu Bogú.

Za praznik velike maše.

1.

Se vzdiguje prot' nebesam
 Z dušo no z telesam,

K je brez madeža ostala,
 Čista vsa no zala;
 Vse nebo se veseli,
 Po širjavah se glasi:
 „Bod' pozdravljena kraljica,
 Mati no divica!“

2.

Gréha plača je trohnoba,
 Greh sam kriv je groba;
 Njo pregreha ni zadela:
 Zakaj bi trohnela?
 Njena smert je spanje blo,
 Ni oskrunila teló,
 Bog Jo j' veličastno zbudil,
 Z truplam povelical.

3.

Oh, kako si vender srečna,
 Tvoja sreča j' večna,
 Od težav vseh tam počivaš,
 Sladkost večno vživaš;
 Vel'ko je terplenje blo,
 Veče še plačila so:
 Čez vse trone povzdignena,
 Oh, bodi češena!

4.

Tamkaj, presveta Trojica
 Krona Te Divica,
 Tam duhovi čisti, sveti
 Tvoji so strežeti,
 Ino 'z krajov vsih zemlje
 Vérnih serca k 'Teb' puhté,
 Vse Te hvali, povzdiguje,
 K Tebi vse zdihuje.

5.
 Oh poglej na nas Divica,
 Vikša pomočnica!
 Božjo gnado smo zgubili,
 Hudo smo grešili;
 Oh, ne daj se nam zgubit',
 Daj se nam spreobernit',
 De nas Oče spet objame,
 Enkrat k sebi vzame.

6.
 Oh ne, de b' nas zapustila,
 Svoj obraz nam skrila,
 Če nastopijo težave,
 Nevarne skušnjave:
 Kam b' se blo obrniti,
 Ko b' nas zapustila Ti?
 Ti zamoreš pomagati,
 Trošt in mir nam dati.

7.
 Sosebno v smertni bridkosti
 Mat' nas ne zapusti,
 Kadar se oko nam vtrinja,
 Oh, pokaž' nam Sina;
 Spel' nas 'z revniga sveta
 V hišo raja srečniga,
 De te večno tam častimo,
 In Boga hvalimo.

K Mariji Divici.

(Hvalnica od svetiga Kazimira, Poljskiga princa,
po latinsko zložena in péta. † 1483.) *)

1.

Naj ne mine hrez Marine
Hvale ti nobeden dan,
Duša spevaj, razodevaj
Njeni prečastiti stan;
Premišlavaj, občudavaj
Njé prečudno visokost,
Njo presrečno, D'vico večno
Časti, hvali po vrednost'.

2.

Vsi častite in hvalite
Mater, vredno hvale vse,
Brez nehanja naj poganja
Njena hvala glasno se.
D'vica vedna! hvale vredna
Si čez svete duše vse,
Ker, o mila! si dobila
Grešnikom zveličanje.

3.

Za nas prosiš, ino nosiš
Naše prošnje pred Bogá,
Zaderžanje ino djanje
Tvojo vérnim zgled nam da.
Zmota Eve vboge reve
Je storila vse ljudi,

---

*) Nar več po némški prestavi Gospod — Silberta.

Pa Marije véra vbije
Kačo, de smo rešeni.

4.

Eva strila, de zgubila
Duša je presrečni raj,
Dvica mila je dobila —
Blagor nam! — ga spet nazaj.
Zavolj tega naj razlega
Hvala tvoja se povsod;
Velik, mali naj Te hvali,
Naj bo vbožic al' gospod.

5.

De si niste dosti čiste
Moje usta, čast Ji pet,
Pa le urno in segurno!
Ona mora čast imét'.
Se lišala, o prezala!
Med ženami vsimi si,
O nevesta Bogu zvesta,
Polna lepih čednosti!

6.

Zgled modrosti in čednosti,
Gnade polna Dvica Ti,
Božji tempelj in eksempelj
Vsake svete čednost' si:
Ni jezika, vučenika,
De b' Te hvalil, kakor gré;
Ni ga petja, ni ga cvetja,
Hvalit', cirat dosti Te.

7.

Luna bela otemnela
Pred Tebo, zvezda morja!

Zvezd lepota je temnota
 Pred Tebe, zarja svetla!
 Serčnost, čistost in ponižnost
 Tebe, o kraljeva hči!
 Lepotijo, — cir delijo
 Tebi, božji materi!

8.

Previsoka! božja roka
 Je skoz Tebe rešla svét,
 Odklenile so se mile —
 Blagor nam — nebesa spet;
 Pokončana in razdjana
 Je zdaj moč sovražnika,
 Spet so revni in pohlevni
 Okol' trona božjiga.

9.

O presrečna! krona večna
 Nas skoz Tebe čaka spet,
 Ker hudobnik, naš sovražnik
 Je od tvoje roke vjét.
 Svét otožen in nezmožen
 Se skoz Tebe veseli,
 Ker zvijače hude kače
 Si razdjala, môčna Ti!

10.

Premagana, vstrahovana
 Je skoz Tebe večna smert,
 Ti dolžnika, spokornika
 Spet vpelaš v nebeški vert;
 Si nosila in dojila
 Našiga Zvelčarja,

Ki vsim revnim, pa pohlevnim
Spokornikam milost da.

11.

O presveta! razodeta
T' je že čast na zemlji bla,
De došla si, pa bila
Dvica sveta, čista vsa.
Si rodila, vender bila
Čista kakor angelji,
Ker zibala, povijala
Stvarnika si vseh reči.

12.

Raj, veselje in življenje
Nam je, Dvica! tvoj svet sad,
Ki je svetu dal odvzeto
Čast, ino obilnost gnad.
Roža svetla, ki ovetla —
Lilja zlahtna! nis' nikdar;
Ti spelavaš ino spravlaš
Čiste pred božji altar.

13.

Daj mi 'méti k tvoji sveti
Hvali môčne besedi,
De nobeden dan nevreden
Hlapec tvoj ne oslabí.
Perporôči ino zrôči
Mojo dušo svoj'mu S'nu,
De ne pade 's božje gnade,
De jo svet zmotil ne bo.

14.

Priprošnica bod' Divica,
De Te bodem gledal tam,

Kjer kraljuješ , gospoduješ ;
 Bodi mila mati nam :
 Sprôs' nam čistost in pobožnost,
 Serčnost , zmernost in modrost ,
 Tud' resničnost in gorečnost ,
 Sprôs' obilnost vseh čednost.

15.

De na poti se ne zmoti
 Hlapec tvoj , oh ! vôdi ga ,
 Naj ponižno ino serčno
 Se po Tebi vsel' ravná.
 O Divica ! naj resnica
 In pohlevnost vodi me ,
 Hudo vstavljat' , in opravljat'
 Dobro le naj vadim se.

16.

Prot' nebesam naj z' očesam
 Vedno le obrnjen bom ,
 Z vojskovanjam , premaganjam
 Pridem naj v nebeški dom ;
 Cel' življenje poželenje
 Naj bo meni tvoj Sin svet ,
 De zamórem , kadar vmerjem ,
 Tam Mu večno hvalo pét'.

17.

Ah , podpiraj ino gmiraj
 Našo moč , služiti Ti ;
 Ne perpusti , de b' v bridkósti
 Tvoji hlapci ječali.
 Varji , brani , de kristjani ,
 Prava čeda Jezusa ,

Bodo prosti vsih bridkosti
Ino zanj sovražnika.

18.

O Divica! priprošnica
Moja bod' per svojim S'nu,
De se vsmili v moji sili,
De ne sodi me ojstró.
O premila! ko bo bila
Smertna ura mi odhod,
Ti perteci in prenesi
Mojo dušo mi od tod.

Zdihovanje k Mariji.

1.

Kraljica hvalena, o Marija,
V nebo povzdignjena, Mat — Divica!
Oberni, o vsmilena mati Ti!
Na nas svoje milostlive oči.

2.

Kraljica vse časti, vikša gospa,
O mati milosti! čista si vsa:
Oberni mati dobrotliva Ti, *Na nas ...*

3.

Dvica častitliva, mat' Jezusa,
Na nebi svetiš se, svetla zvezda.
Oberni, o modra vodila Ti, *Na nas ...*

4.

O svetla lilija! kak lepa si,
Studenc zveličanje, vir vse časti!
Oberni, mila tolažnica Ti, *Na nas ...*

5.

Vrata zveličanja, škit čistosti,
In bramba celiga keršanstva si!
Oberní, naša pomočnica Ti, *Na nas...*

6.

Na smertni posteli bo vé in ah!
Pa ne bojimo se, ne bo nas strah,
De le oberneš, o mogočna Ti, *Na nas...*

Za odhodjo od Marijne cerkve.

1.

Bodi še pozdravljena
Roža lepa, žlahtna vsa,
Od Očeta 'zvolena,
Mat' prečista Jezusa,
Našiga Zveličarja.

2.

Kjé bom grešnik moč dobil,
De bi vredno Te častil?
Ker brez vsiga madeža
Si, o svetla lilija,
Gnad in milost polna vsa.

3.

Kar je imenitniga,
Žlahtniga in zaliga,
Pred Tebo svoj cir zgubi
Ino zgine, otemni,
Vse presežeš Dvica Ti!

4.

O veselje angeljov,
 Radost zvestih vernikov,
 Perbešalše grešnikov,
 Troštarca spokornikov,
 Podpora popotnikov!

5.

V sladkimu zavupanji
 Réven vsak k Teb' perbeži,
 Ker 'Ti, o presladka Mat'!
 Vsim zamoreš pomagat',
 Vse v nebesa perpeljat'!

6.

Dokler mogel bom hodit',
 Te bom hodil sem častit',
 Ino gnade si prosit'
 De v nebo bom mogel prit',
 Tam Te vekomaj častit'.

7.

Dokler 'm mogel govorit',
 Te čem hvalit' in častit',
 Vedno tvojo čast množit',
 Ino duše k Teb' vodit',
 Jim v nebó pomagat' prit'!

8.

De besede več ne bo,
 Ino ljuč zgubi okó,
 Te pa serce naj časti,
 In po Tebi hrepení,
 Naj se Tebe veseli.

9.

Oh, tedaj mi stoj na stran',
 In me s svojo roko bran',
 Naj v naročji Ti zaspim
 In vesel se sprebudim
 Gor' v zbiralši zvoljenim.

Štiri poslednje reči.

1.

O človek, človek! kam hitiš?
 Dost' nepotrebniga skerbíš,
 Čvetero naj ti v serci bo:
 Smert, sodba, pekel no nebo.

2.

Je Salomon mogočen bil,
 Nja tron od zlata se svetil,
 Do kraja zemlje je slovil,
 Pa *vmerel* je, k je človek bil.

3.

Glej, Samson je preserčen bil,
 Je vel'kim' levu vrat zavil,
 Al' vsakimu je grob odpert:
 Tud njega je zadavla smert.

4.

Mojzes, preveliki prerok,
 Skoz nja je čude delal Bog,
 Skoz svoj perst morje je krotil,
 Al' tudi je svet zapustil.

5.

Herodež se Boga derži ,
 Al' ko na zlatim tron' sedi ,
 Zadela ga je božja moč ,
 Napuh njegov ko blisk je proč.

6.

Tiran Neron ljudi čerti ,
 Ne šona clo svoje kervi ,
 Morí kristjane in konča , —
 Tud' njemu smert roko poda.

7.

Alojzsius , presvet mladenč ,
 Modrosti svete zvest vučenc ,
 Smert vzela mu mladosti cvét ,
 V mladosti je zapustil svét.

8.

O smert ! ti najdeš vsakiga ,
 Bogatiga ko vbogiga ,
 Neumniga ko modriga ,
 Hudobniga ko dobriga.

9.

O človek ! naj te vse časti ,
 Naj te sovraži no čerti ,
 Na zemlji le ne boš ostal ,
 Se v dolgo večnost boš podal.

10.

Alj se v vsi sreči veseliš ,
 Alj hudo revšino terpiš ,
 Vse to skončala bode smert ,
 Podala ti mertvaški pert.

11.

Blago ostalo tukaj bo ,
 Le dela nesel boš s sebo ,
 Karkolj na zemlji si storil ,
 Po tem plačilo boš dobil.

12.

Per *sodbi* ni zgovarjanja ,
 Per *sodbi* ni prepiranja ,
 Oben' blago tam ne veljá ,
 Kar vsak zasluži , to imá.

13.

Pravičnim bode sveti raj ,
 (O sveti , lepi , blagi kraj !)
 Krivičnim večni ogenj bo ,
 Kjer vsi hudobni se peko.

14.

Kdor sveti *raj* bo zadobil ,
 Brez konca se bo veselil ;
 Kdor v *pekel* pride , oh gorjé !
 Na vekomaj bo jokal se.

15.

O človek , človek ! kam hitiš ?
 Dost' nepotrebniga skerbiš ;
 Čvetero naj ti v serci bo :
 Smert , sodba , pekel no nebó.

Per pokapanji.

1.

Poverni, duša! se k Bogu,
 Kater je tebe vstvaril,
 Kater te je skoz svojo smert
 Pred peklam okovaril.
 O pojdi k Njemu, ki skoz kerst
 Nedolžno te je storil
 Kater je tebi sedež zlat
 V nebesah tam perpravil.

2.

Zveličar! če še vredna ni
 Tvoje obličje gledat',
 Očisti jo, o Jezus, Ti!
 Ne pusti nje zdihavat',
 Pomisli, kol'ko si prestal
 Za njo, nevesto svojo,
 O reši jo 'z njenih težav,
 Vzem' jo v svojo svetlobo.

3.

Teló gre v zemljo zdaj nazaj,
 Iz ktere je blo vzeto;
 Dušo pa, Jezus! v sveti raj —
 Vzemi, v kraljestvo sveto:
 Skoz svojih pet kervavih ran
 Vsmil' se čez vse dušice,
 Nje ino nas na sodni dan
 Postavi med ovčice.

DOSTAVA.

V počešenje presvetiga rešniga Telesa.

Perva.

1.

Nisko se perklonimo;
 Častimo Jezusa,
 Molimo no hvalimo
 Svoj'ga Zveličarja.
 Mi tebe hvalimo,
 Mi tebe molimo
 Jezus u Zakramentu
 Sveto rešno Telo.

2.

Mi vsi bi oslabeledi,
 Ko b' ne pomagal nam,
 De bi pomoč iméli,
 Se nam daruješ sam.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

3.

Med nami ti prebivaš,
 Za nas daruješ se,
 Nam v serce gnade vlivaš,
 In zbriseš grehe vse.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

4.

Če nas skušnjava moti,
 K tebi pervpijemo,

Ti nam prideš naproti,
 De ne omagamo.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

5.

Tvoje meso je hrana,
 In pitje tvoja kri,
 De duša obvarvana
 Pred hudim, prav živí.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

6.

Vsim revnim, zapušenim
 Pomoč in trošt deliš,
 In nam s kruham nebéškim
 Serce razveseliš.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

7.

Če grešnik gréh sovražít'
 In pokorit' se začne,
 Ga začneš ti tolažit',
 Mu 'zbríšeš gréhe vse.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

8.

O Jezus! kadar pride
 Življenja zadni čas,
 De strah nas ne obide,
 Objíši, Jezus, nas.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

9.

Ti sprejmi duše naše
 O Jezus! v sveti raj,

Pastir nebeške paše
 Pasi jih vekomaj.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

Druga.

1.

O preljubi vi angelji,
 Vsi nebeški vi zvoljeni,
 Oh, v pomoč nam zdaj pridite,
 In gorečo Ga hvalite,
 Vsmilenega Zveličarja,
 Našega skritega Boga.

2.

Oh prežlahtni nebeški kruh!
 Pred Tebó le stermi moj duh:
 Moje serce prot' Teb' gori,
 Moja duša te poželi, —
 Kar je v meni, vse hvali Te,
 Ker za mene daruješ se.

3.

Srečne trume nebeške ste,
 K' vedno Jezusa gledate,
 Brez nehanja Ga hvalite,
 Njega sladkosti vživata;
 Srečni tud smo na zemlji mi,
 Če nam serce prot' Njem' puhti.

4.

Če na Jezusa gledamo,
 In za Njim zvesto hodimo,
 Vsak svoj križ voljno nosimo,
 Se vsak dan z Njim darujemo,

Nas je vsmilen Jezus vesel,
Nas po smerti bo k sebi vzel.

5.

Ljubi Jezus! na moj' serce,
Moje misli no želje vse:
Le po tvojemu nauku ž'vet'
Večkrat pobožno Te prejet',
'Z celega serca jez želim,
Tebi vmerjem, in Teb' živim.

Narsvetejšimu Sercu v čast.

Perva.

Češeno Serce Jezusa,
Iz tebe zvira gnada vsa,
Trojica sveta se časti
Skoz Tebe, sveto Serce Ti.
O serce Jezusa!

Ti angelam deliš radost,
Ljudém mir, pokoj in sladkóst,
Krepčaš, tolažiš revnega,
Napolniš z upom grešnika.
O serce Jezusa!

O sedež gnade, milosti!
Nebeški žar z Tebe gori,
Iz ternja venec Te obda,
Nas k vencu slave kje peljá.
O serce Jezusa!

O serce polno milosti,
Dodeli dar ponižnosti,

Ogrej ledene nam sercá,
 Naj mine nas slad greha vsa.
 O serce Jezusa!

Naj Tvoje serce naše bo,
 In naše s Tvojim sklenjeno:
 Veselje, žalost Tvoja bod' —
 Veselje, žalost nam povsod.
 O serce Jezusa!

In če nevarnost nam pretí,
 Bod naša bramba serce Ti,
 Glad, ogenj, kugo in vojskó
 Od nas odganjaj milostno —
 O serce Jezusa!

Od nas odžen' hudobe moč,
 Bod' varih nam vsak' dan in noč,
 Nam škit na smertnej poselji,
 Sladkost nam tamkej v večnosti.
 O serce Jezusa.

Druga.

Togota, glejte, grešnikov
 Prebode, oh, serce nedolžno,
 Zvestobo svojemu Bogu
 Prelómi človek, nehvaležno:
 Saj ne vojšak, pregreha le
 Je sulco v Serce zasadila,
 Oh naša hudobija je
 Za njega orožje ovojstrila.

In glej, 'z serca odpertega
 Izhaja cerkev, nja nevesta,

Odpró se dur' zveličanja,
 In odpre se skrinja zavéze;
 'Z tih pers vse gnade se vderó —
 Potokov sedem bistrih, čistih,
 Naj grešniki vsi čistimo
 Se madežev svojih pregroznih.

Oh dajmo grehu zdaj slovo:
 Gréh blago serce Božje ráni;
 O Jezus! Ti z ljubeznijo
 Tud' naše terde serca rani.
 Dodeli Oče ino Sin
 Dodeli gnado Ti, Duh sveti,
 Naj svetga serca bolečin
 Z ljubeznjo sveto bomo vneti.

Mariji Devici.

Perva.

1.

Tavžentkrat si ti češena,
 O Marija rožni cvét,
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svét;
 Kar se koli rožic znajde,
 Nobena tak žlahtna ni:
 V tebi se vsa milost znajde;
 Oh dodel' jo meni ti.

2.

Madež se ni v tebi znajšel,
 Bog Oče te je vsadil,

Sveti Duh te je ociral,
 'Z tebe je Bog Sin cvedil:
 Vsi jeziki so preslabi,
 Tebe roža hvaliti,
 Žlahтна roža, ne pozabi
 Na me, o Marija ti!

3.

Kadar tvoj peld preišlujem,
 Pred tajistim jas klečim,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado jas želim:
 De me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti,
 Ino mi bodeš sprosila
 Božjih gnad obilnosti.

4.

Kadar grešnik jas zaslišim
 O Marija! tvoj' ime,
 V svojim serci na te zmislim,
 Pravim: Vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kadar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti!

5.

Ti si z gnado vsa obdana,
 Angel Gabrjel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa 'z tebe gori.
 Ti si polna vse dobrote
 Devica izvoljena,

Spomni na nas revne srote,
O Mati prevsmilena!

6.

Kadar bodem moral vmreti,
Dušo dati čez Bogu,
Kadar bodem moral vzeti
Od tega sveta slovo:
Oskerbi me, daj mi 'zreči
Te svete imena tri,
Jezus, Marija, Jožef sveti,
Ozrite se vi na me.

Druga.

1.

Lepa si, lepa si roža Marija!
Tebe časti vsa nebeška družina,
Angelci lepo pojejo,
Tebe Marija hvalijo.

2.

'Z nebes je pogledal nebeški Oče,
Vidil na zemli zgublene otroke,
Poslal Marijo na ta svét,
Nam je dobila gnade spet.

3.

Kar nam je Eva pregrešila,
Nam je Marija zadobila:
Nam je rodila Jezusa,
Našiga Izveličarja.

4.

Vod' nas, Marija po pravimu poti,
De nas obena skušnjava ne zmoti,

De nas skušnjava ne prehití,
De nas sovražnik ne dobí.

5.

Kadar pa bodeмо mogli umreti,
Daj nam Marija vredno prejeti
Rešno Telo Jezusa
Našiga Izveličarja.

6.

Zdaj pa mi to pesem sklenimo,
Tebe, Marija! prelepo prosimo,
Ko 'mo deržali v rokah luč,
Prid' nám Marija na pomoč.

Tretja.

1.

O svetla Zarija, žlahtna Devica!
Te hvali zbrana vsa vernih množica.

(Po vsakem odstavku se poje.)

V obljuje deželo vse vpeli Kraljica!
Naj verni vsak gleda Te vselej, Devica.

2.

Hvale si vredna vse, ker si rodila
Sina Narvikšega, mir nam dobila.

3.

Ž Njim si vesolni svet razveselila,
Duri nebeške spet nam odklenila.

4.

Svetel deviški cvet si ohranila,
K' je bil Tvoj Sin spočet, k si Ga rodila.

5.

Dvica, Ti svetiš se čez vse Svetnike,
Tudi presežeš vse trone velike.

6.

Zato te hvalijo angelski kori,
Verni ozirajo k Tebi se gori.

7.

Sprejmi dobrotljiva naše darove,
Sprosi, o vsmiljena, serce nam nove!

8.

Vari nas vsih težav tukaj na zemlji,
Silo hudih skušnjav mat' nam odverni.

9.

Na smertnej postelji nas ne zapusti,
Pridi, tolaži nas, Dvica sladkosti.

10.

Ko smertna ura bo nam že odbila,
Glej, da nas boš v nebo, mati spremila.

Za obhojo svetiga križeviga pota.

Perva.

Cena svojiga odrešenja

Duša skerbno preišluj,

Jezusoviga terplenja

Strašne martre obžaluj;

Obžaluj tud' grehe svoje,

Reci: „Bog! pregrehe moje

So ti križ nakladale,

Te pregrozno križale“.

I.

Glej sodnik tam cel'ga sveta
 Pred Pilatužam stoji,
 Večni Sin Boga Očeta,
 V smert je sklican in molči;
 On molči, de bi zakriti
 Naši grehi mogli biti,
 De per sodbi obstojí,
 Kdor se tukaj spokori.

II.

Težek križ se mu prevléče,
 Jezus voljno vzame ga,
 De bi s križam večne jéče
 Rešil spokorjeniga.
 Glej, nedolžen križ objame,
 Voljno ga na rame vzame,
 Zakaj bi se grešniki
 Pokorjenja branili?

III.

Grozna peza hudobije
 Vsiga svéta, vsih ljudi
 Jezusa po tleh pobije,
 V prah potlačen tam leži.
 Grehi mojiga življenja
 Krivi tvojga so terpenja:
 Ljubi Jezus, vsmili se,
 Glej na zgrivano sercé!

IV.

Glej, vsih angeljov Kraljici
 V solzah plavajo oči,

Vidi, de na blagim lici
 Sina več lepote ni.
 Mati! oh pregrehe moje
 Krive so britkosti tvoje,
 Zgrivan k tebi perbežim,
 Daj, de milost zadobim.

V.

Kterga perst cel svet podpira,
 Kterga sapa vse živi,
 Križ pretežki ga podira,
 Skoraj nima več moči.
 Jez se pa ko Simon vstavljam,
 Mu terpljenje še ponavljam,
 Ko pregreho ponovim,
 Jo za vsim ne zapustim.

VI.

Od kervi, prahu oskrunjen
 Je prelep njegov obraz,
 On narlepši — ves ostujen
 Iz ljubezni je do nas
 Alj ne bomo mu k zahvali
 Svojiga serca darovali,
 Ino vsi z Veroniko
 Vselj mu služili zvesto?

VII.

Jezus spet pod križam pade,
 In na terdih tleh leži,
 Naše serce pa navade
 Grešne le ne zapusti;
 Koljkokrat smo že obljubili,
 Pa obljube prelomili,

Vender enkrat z greha vstat,
Se za Jezusam podat!

VIII.

Z brunnim ženam omilujmo
Vsmileniga Jezusa,
Pa tud grehe obžalujmo,
Grehi križali so ga,
Le, če grehe zapustimo,
Odrešenja sad dobimo
Spokorjenim sveti križ
Odpre srečen paradiz.

IX.

Križa teža polomila
Spet je Jezusa na tla:
Kdaj boš duša povernila
Nja ljubezen brez konca?
Vse je hotel sam prevzeti,
Kar bi bilo nam terpeti:
Grozni dolg presili ga
Nja Vsigamogočniga.

X.

Ni zadosti še terpenja?
Tud' še osramoten bo
Špegel čistiga življenja,
Slečen bo pred množico,
In ostudniga grenila
Mu hudoba podelila:
Kar se človek pregreši,
Stvarnik sam zanj pokori.

XI.

Noge, roke, vsako žilo
Grozno mu napenjajo;

Nam serce ne bo počilo!
 Na križ ga perbijajo!
 'Z vsake rane kri se vlije,
 Krotko jagnje milo vpije:
 Oh, poglejmo grešniki,
 Kaj hudoba naša stri!

XII.

Celiga sveta Življenje —
 Jezus — oh! raspet visi,
 Jezus, moje poželenje
 Zdaj na križu obledi;
 On, nedolžno božje jagnje,
 Svojo sveto glavo nagne,
 Nas Očetu perdobi,
 S smertjo našo smert vmori.

XIII.

Serce matere — Divice
 Je presunil ojster meč,
 Marternikov vsih kraljice
 Sveti Sin ne dihne več.
 Mertev se j' v naročje dene,
 Več tolažbe ni nobene:
 Grešnik! spreoberni se,
 Zbriši solze materne.

XIV.

V novim grobu zdaj počiva
 Za me vsmertjen božji Sin,
 V mojim sercu naj prebiva
 Vselj ljubezni nja spomin:
 Duša! kak bi pozabila,
 Kaj je milost njega strila?

Za te mertev tu leži,
Perdobit' življenje ti.

* * *

Oh Ljubezen nejzrečena!
Ljubim te iz dnu sercá,
Ti dobrota preljubljená!
Tebe ljubim brez koncá;
Rajši hočem vse terpeti,
Vse zgubiti, tudi vmreti,
Kakor tebe zapustit',
Tebe kdaj še razžalit'.

Druga.

Pomagaj, ljubi Jezus! mi
Tvoj pot premišlovat',
In grehe, s katerim križan si,
Z serca obžalovat'.

I.

Moj Bog k smerti obsojen je,
De b' sojen jez ne bil;
Hudobni greh, sovražim te,
Sam ti si tiga kriv.

II.

O stopi grešnik še naprej,
K' se v križah togotiš;
Nedolžni vzame, oh poglej,
Za te preteški križ!

III.

Glej duša, kaj se tu godi,
Oh! prestrašne reči!
Ki s perstam celi svét derži,
Za nas v prahi leži.

IV.

Marija sreča Jezusa,
 Groza Jo preleti,
 Ker vid' od ran neznašniga,
 Ki cira vse stvari.

V.

Ne bran' se Šimon! vzemi križ!
 Pelá pred božji tron,
 Če tukaj z Jezusam terpiš:
 Nebesa so tvoj lon.

VI.

Tud' ti Mu v dar z Veroniko
 Podaj čisto sercé:
 Če serce ni ognusenó,
 Vsak dar vzame od té.

VII.

Moj Jezus spet na terdih tleh
 Pod križam zdaj leži:
 Na tla Ga meče le moj greh,
 Gréh Ga na tla tiši.

VIII.

Z Jeruzalemskim ženami
 Hodmo za Jezusam,
 S tolažbo v dolgi večnosti
 Bo serce polnil nam.

IX.

Že v tretje vidim Jezusa
 Za me na tléh ležat',
 Prederzno grešnik mečeš Ga,
 K' brez Njega hočeš vstat'

X.

Nič več Ga nočem razžalit',
 Ki toljk' za me terpi,
 Grenkobo za me mora pit',
 Za me se sleč' pustí.

XI.

Roke, noge, no cel telo
 Mu zdaj raspenjajo,
 Na terdi les nevsmileno
 Z žebli perbijajo.

XII.

Nebeške ljuči otamnéc,
 Ker Bog razpet visi,
 Rastegnjene imá roke,
 Ž njim' nas objet želí.

XIII.

O naj žalujem zdaj s Teboj,
 Mati vse žalosti!
 Ker mertev zdaj Zveličar moj
 V naročji Ti leží.

XIV.

Moj Jezus! le s Tebó živet,
 In vmreti jez želim,
 Ker hotel si za mene vmrét',
 De večni raj dobim.

* * *

Skoz svojo sveto rešno kri
 Nam Jezus! grehe zmi,
 De 'mo po smerti gledali
 Te v večni časti vsi.

Pred keršanskim naukam.

1.

Čujte, čujte, o kristjani
Slišite veseli glas!

Poslušajte, skupaj zbrani!
Vsmilen Jezus kliče nas.

Z nami hoče govoriti
Od kraljestva božjiga,
Po namestniku vučiti
Nas življenja večniga.

2.

Ljubi Jezus! le govori,
Ti življenja večno 'maš;

Pa tud zemlo dobro stóri,
In požegnaj, kar nam daš.

Kakor rosa suho zemlo,
Dušo navk naj napojí,

Naj jo k večnimu življenju
Zopet novo oživí.

3.

Sveti Duh, ti Oče luči,
Čez vse verne se razli,

Nas po vučeniku vuči,
Gini serce vsih ljudi!

O deb' zvesto ohranili
Jezusa veseli glas!

Vse, kar bomo ga prosili,
Bo tud' Jezus vslišal nas.

Po keršanskim nauku.

1.

Srččen srččen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je vučil,
 Vsega hudiga se brani,
 Pred katerim je svaril;
 Vir življenja večniga
 So besede Jezusa.

2.

Vučenosti, tovaršice
 Nam življenje slajšajo,
 In čednosti, tolažnice
 Nam terplenje lajšajo;
 Nas vučijo prav živet',
 Ino enkrat srečno vmret.

3.

Čast, lepota in bogastvo
 Vse en kratek čas terpi;
 Vse posvetno veličastvo
 V prah, v pepel se spremeni.
 Prejšla bo zemla, nebó,
 Nauki ti ostanejo.

Hvalna pesem.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu,
 Vse stvari ga zdaj molite;

Stvarnika , dobrotnika
 In Očeta ga častite !
 Kerub , Seraf mu pojo ,
 Hvali zemlja in nebo.

2.

Sveti , sveti , svet Gospod !
 Vse je polno tvoje hvale ,
 Trume zvolenih , o Bog ,
 Večno čast ti bojo gnale.
 Vsi svetniki te časté ,
 Vsi pravični poželé.

3.

Češen bodi trojni Bog ,
 Oče , Sin , in ti Duh sveti ,
 Cerkve tvoje sveti navk
 Moramo zvesto verjeti ;
 Jezus Kristus , božji Sin
 Je zapustil ga v spomín.

4.

O preljub' Zveličar naš ,
 Koljka je ljubezen tvoja !
 Žalosten moj grešen stan ,
 Revna je b'la duša moja ;
 Ti pa prideš k nam na svét ,
 Pekel , smert in gréh zatrét.

5.

Večni Bog , in kralj nebés
 Se poniža brat naš biti ;
 Nam živí in nam vmerje ,
 Nam nebesa zaslužiti.
 Njega sveta rešna kri
 Nas očisti vse ljudi.

6.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika ;
 Sodni dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika.
 Milost, grešnik le dobiš,
 Dokler še na svét' živíš.

7.

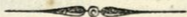
Jezus, bodi vsmilen nam,
 V službi svoji nas ohraní ;
 Kri si svojo dal za nas,
 Gréh končaj, per nas ostani,
 Peli naše duše v raj,
 Délež zvolenih nam daj.

8.

Svoje ljudstvo srečno stor'
 Zdaj in vselaj nas obvari :
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari.
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj ino v večnosti.

9.

Milostliv nam bodi dons,
 Pota v grehe nam zagradi ;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe vupamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

K a z a l o.

	<i>Stran</i>
Predgovor	III
I. Juterna molituv	9
II. Večerna molituv	13
III. Molitve k sveti maši.	
Perva sveta maša	17
Druga „ „	33
Tretja „ „	49
Četerta „ „	60
Péta „ „	83
Šesta „ „	103
Obudba dobriga namena, vdeležiti se vsih svetih maš, ki se vsaki dan po celim sveti opravljajo	131
IV. Molitve k spovedi in svetimu obhajilu.	
K spovedi	135
K svetimu obhajilu	143
V. Nar navadniši andohti pobožnih kristjanov.	
I. Sveti križov pot.	147
II. Sveti rožni kranc	168
Veseli del	169
Žalostni del	175
Častitljivi del	183
III. Litanije z molitvami.	
Od sladkiga imena Jezusa	192
Od Kristusoviga terpljenja	197
Lavretanske	200
Vsih Svetnikov	207
IV. Tri Božje čednosti	221

VI. Molitve za imenitniši godove in čase, in razne pobožne obudbe.

1. Sveti adventni čas	224
2. Božične praznike	225
3. Noviga leta dan	226
4. Pepelnico	227
5. Počeseenje križaniga Zveličarja	228
6. Cvetno nedélo	229
7. Pri Božjim grobu	230
8. Velikonočno nedélo	234
9. Za velikonočni čas	235
10. Praznik vnebohoda Jezusoviga	237
11. Binkoštné praznike	239
12. Praznik presvete Trojice	241
13. Božjiga Telesa praznik	242
14. Počeseenje presvetiga Rešniga Telesa	243
15. „ „ Serca Jezusoviga	246
16. „ Device Marije	250
17. „ brezmadežniga Serca Marijniga	255
18. K svetimu Jožefu	256
19. K svetimu Joahimu	258
20. K sveti Ani	259
21. K svetimu Joahimu in Ani	260
22. K svetimu Alojzju	261
23. K sveti Terezii	262
24. K vsakimu Svetniku ali Svetnici	262
25. Vsih Svetnikov praznik	263
26. Prošnja za rajne	264

VII. Kratke in priložne molitve.

1. Obhajilo v duhu	270
2. Zahvala za dobrote Božje	270
3. K Mariji Devici	271
4. K angelu varhu	272
5. K svojim svetim Patronam	272
6. Za premaganje hudih misli	272
7. Za poterpežljivost	273
8. Za lepo vreme	273

	<i>Stran</i>
9. Ob hudi uri	273
10. Ob času suše	274
11. Ob času kuge in merjenja	274
12. Ob času živinske kuge	275
13. Ob času vojske	275
14. Ob času lakote	275

VIII. Molitve za bolne, vmirajoče in za verne duše.

Molitev bolnika	276
Zdihovanje po nebesah	277
Kratki zdihleji, večkrat ponoviti	278
Kadar bolnik umira	279
Kadar se je duša ločila	280
Za duše v vicah	281

Perstavik.

Počesenje presvetiga Detinstva Jezusoviga.

Sveti Roženkranc	285
Litanije	290
Molituvne ure	296

IX. Svete pesmi.

Per sveti maši	312
Pred pridigo	320
Pred presvetim rešnim Telesam	321
Za popoldanjo službo božjo	322
Od pokore	324
Adventna — navadna	326
Božična — navadna	328
Za sveti večer	329
Stariga leta dan	330
Za pôstni čas	333
Za veliko noč — navadna	336
Velikonočna — druga	338
Za binkoštno praznike	340
Praznik presvete Trojice	341
Pange lingua	343

	<i>Stran</i>
Za praznik velike maše	344
K Mariji Devici (sv. Kazimira)	347
Zdihovanje k Mariji.	352
Za odhodo od Marijne cerkve	353
Štiri posledne reči	355
Per pokapanji	358

Dostava.

V počesenje presv. rešniga Telesa. Perva	359
Druga	361
Narsvetejšimu Sercu v čast. Perva	362
Druga	363
Mariji Devici. Perva.	364
Druga	366
Tretja	367
Za obhojo svetiga križeviga pota. Perva.	368
Druga	373
Pred keršanskim naukam	376
Po keršanskim nauku	377
Hvalna pésem	377

V. V. V. C. B.

